

ĐƯỜNG ĐẾN NÚI CÚI HÀNH TRÌNH CỦA ĐỨC TIN

Mục lục

--oOo--

Lời Tác Giả

Chương 1: Từ Mẹ Mêkông đến Mẹ Núi Cúi

Chương 2: Từ thửa đất hư vô biến thành Núi Mẹ

Chương 3: Với lòng tin mọi sự đều có thể

Chương 4: Núi Cúi – điểm hẹn cầu nguyện

Chương 5: Bản vẽ Trung tâm Núi Cúi theo lòng tin

Chương 6: Đường đến Núi Cúi – Hành trình xây dựng
của Đức Tin

Chương 7: Những viên đá của niềm tin

Chương 8: Hoa trái từ Núi Mẹ

Lời kết

Lời Tác Giả

Mới đây, tôi có nhờ Cha Đaminh đọc lại bản thảo Hồi ký đời tôi – “*Hãy Ca tụng Chúa*”. Cha rất tâm đắc, nhất là phần viết về hành trình thành lập và xây dựng *Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi*. Tôi nói: “*nếu cha đọc thấy hay và muốn chia sẻ cho nhiều người thì cha có thể tách phần viết về Núi Cúi để làm thành một tập sách riêng*”, phần nói về khởi nguyên đưa đến Núi Núi và việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi có những điểm thuận lợi và khó khăn gì? Những ai đang góp công góp sức để có được Núi Cúi hôm nay và đến Núi Cúi có gì lạ?

Sau khi tách riêng phần viết về Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi, tôi sẽ nhờ quý thầy Petrus Dương Kim Quới – nhà thơ, thầy Micae Bùi Công Thuấn – nhà văn – nhà phê bình lý luận... đọc lại và chỉnh sửa giúp bản văn cho hoàn chỉnh. Tôi cũng nhờ cha tìm thêm vào cuốn sách những hình ảnh về Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi để nội dung cuốn sách sinh động và phong phú. Hy vọng sự cố gắng và thành tâm của tác giả có thể giúp ích cho nhiều người.

Phần tôi, được đảm nhận công việc xây dựng *Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi* là một hồng ân lớn lao thêm vào những

hồng ân khác nữa Chúa đã tín nhiệm thương ban cho tôi, nhất là đời Giám mục. Nên tôi chỉ biết dành hết sức để tạ ơn Chúa và Đức Mẹ Vô Nhiễm, thánh cả Giuse, thánh Đaminh- quan thầy, các thánh Tử Đạo Việt Nam, cách riêng 6 vị thánh Tử đạo tại quê hương Phú Nhai. Tôi cũng tri ân lời cầu nguyện và sự trợ giúp của quý Đức Cha, Đức Ông, cha Tổng Đại Diện, quý Kiến Trúc Sư và Kỹ sư, cùng tất cả mọi người thân hữu xa gần, trong và ngoài nước đã cùng tôi xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi.

Xin tất cả cùng tôi dâng lời tạ ơn Thiên Chúa và Đức Mẹ, cùng cầu bình an cho Giáo hội, cho quê hương Việt Nam và tất cả mọi người.

Tôi xin chân thành cảm tạ với lòng biết ơn.

Tác giả

+ Gm. Đaminh Nguyễn Chu Trinh
Giám đốc TTHH Đức Mẹ Núi Cúi

Chương 1

TỪ MẸ MÊKÔNG ĐẾN MẸ NÚI CÚI

Sau khi cử hành thánh lễ ngày thứ Sáu đầu tháng tại giáo xứ Suối Cát, hạt Gia Ray, cứ điểm Lòng Chúa Thương Xót của giáo phận Xuân Lộc, do Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo sáng lập để kỷ niệm lòng thương xót Chúa đã giải cứu người công giáo Campuchia thoát khỏi nạn diệt chủng Pôn Pốt vào năm 1972, tôi ghé qua giáo xứ Russeykeo cũng là giáo xứ Việt kiều Campuchia giống như giáo xứ Suối Cát. Cả hai giáo xứ đều bị nạn Cáp Duồn vào khoảng năm 1970 chạy về Việt Nam để tỵ nạn. Tại giáo xứ Russeykeo này, giáo phận đã định thành lập một trung tâm hành hương kính Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, là Mẹ bảo vệ nhân quyền. Giáo phận đã đầu tư 20 mẫu đất ở chân núi Chúa Chan (Huyện Xuân Lộc) để xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Vô Nhiễm làm nơi hành hương kính viếng Đức Mẹ cho cả giáo phận.

Tôi đang đứng chào hỏi với cha xứ và các vị đại diện giáo xứ Russeykeo thì ông thư ký tới và trao cho tôi một bản tin về việc vớt được tượng Đức Mẹ ở sông Mêkông. Bản tin ông thư ký lấy nguồn từ Internet. Tôi nhận bản tin, trao đổi với cha xứ và các vị đại diện giây lát nữa rồi lên xe về Tòa Giám mục.

Lên xe, tôi đọc bản tin. Tôi thấy việc lập trung tâm Đức Mẹ được sáng rõ.

Theo bản tin, hiện nay tại Giáo xứ Arey Ksath, xã Arey Ksath, huyện L-vi-em, tỉnh Condal, Campuchia có đề hai tượng Đức Mẹ, một tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội cao 1,5m, nặng 139kg, vớt được ở bên bờ Arey Ksath, sông Mê Kông ngày 16/04/2008. Tượng thứ hai là tượng Đức Mẹ Mân Côi cao 2,3m, vớt được ở sông Mê Kông ngày 19/11/2012, cả hai tượng đều được đặt trong nhà thờ Arey Ksath để tôn kính. Chi tiết về việc vớt được hai tượng Đức Mẹ như sau:

Trước tiên, về tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội.
Theo lời kể của các vị trong Ban Hành Giáo họ đạo, một ngày tháng 4 năm 2008, có ghe đánh cá của người Chăm cách bên bờ Arey Ksath khoảng 250m đã dính một miếng sắt ở đáy sông. Chủ ghe lặn xuống lấy dây buộc miếng sắt để kéo lên ghe nhưng không được. Anh liền báo cho những người Việt Nam nuôi cá bè gần đó rằng khúc sông trên có nhiều sắt lấp ở đáy sông, nhưng anh không đủ phương tiện để lấy. Nếu ai đóng 30.000 riel (đơn vị tiền tệ Campuchia, khoảng 150.000 VNĐ) thì anh sẽ giao chỗ cho lặn để kiếm sắt phế thải. Một nhóm gồm tám người Việt Nam đã đóng tiền để đổi lấy bãi sắt vụn ở khúc sông đó.

Ngày 15/4/2008, nhóm 8 người Việt Nam theo đạo phật lần đầu tiên lặn xuống sông để tìm sắt nhưng họ chỉ tìm được một miếng sắt nhỏ có chiều dài gần 3m và một ít dây chì gai. Ngày 16/4/2008, họ dùng máy bơm bắn

nước xuống đáy sông khoảng gần 2m và thấy một cục sắt lớn, họ phải dùng dây cột rồi trục đem lên ghe. Khi nhìn thấy cục sắt thì họ phát hiện ra đó là tượng một người nữ nên đem về cất tại bè cá của họ. Lúc ấy, anh Lý, người hàng xóm của toán thợ lặn đã nhận ra tượng đó là của người Công giáo. Anh liền báo cho anh Khui Chanh Đa, họ đạo Arey Ksath. Anh Khui Chanh Đa đến thấy tượng Đức Mẹ liền nói với những thợ lặn: Đây là tượng Đức Mẹ Maria; các anh đừng đập bể, đừng cưa, để cho Ban Hành Giáo Arey Ksath đến thỏa thuận rồi chuộc tượng Đức Mẹ lại. Hai bên thỏa thuận đến 3 giờ chiều ngày 16/4/2008, và tượng Đức Mẹ được rước về đặt ở cuối nhà thờ của họ đạo Arey Ksath (Bãi Cải).

Thứ đến, về **tượng Đức Mẹ Mân Côi**, bản tin viết: Ông Phan Văn Hú sinh năm 1953, sống tại xóm Arey Ksath, là người đạo Phật. Trước đây, ông làm nghề thợ lặn, nhưng sau đó chuyển nghề khác. Đêm ngày 18/11/2012, ông chiêm bao thấy một tượng bằng đồng giương tay hình thù một người thanh niên to lớn. Người đó nói với ông: Hãy vớt tôi lên, tôi đang nằm dưới đáy sông Mêkông, gần nơi mà các người đã vớt tượng Đức Mẹ lần trước. Ông vội vàng đi vớt lên, nhưng nặng quá, ông phải thuê máy cẩu, hết 300 USD, mà vẫn không vớt lên được.

Sáng sớm tỉnh mơ, ông ngồi quán cà phê của người hàng xóm là Kitô hữu. Ông nói: Hôm nay, tôi sẽ đi lặn để vớt tượng Chúa, vì đêm qua tôi mơ thấy Chúa. Mọi người nghe ông nói, nhưng chưa mấy ai đủ lòng tin. Ông gọi hai người con trai của ông là Phan Văn Í và anh Phan

Văn Mận cùng đi với ông. Ông chủ động chỉ chỗ cho hai con trai xuống lặn, chỉ một lát sau, anh Mận đã chạm vào tượng. Ba cha con dùng máy bơm bòn ra khỏi tượng, rồi lấy dây và dùng câu đưa tượng lên. Khi tượng gần lên mặt nước, ông gọi điện cho ông Nguyễn Hoàn Anh là người hàng xóm và là cựu thành viên Ban Hành Giáo Arey Ksath đến giúp ba cha con ông. Vào lúc 12 giờ 38 phút trưa ngày 19/11/2012, tượng Đức Mẹ bằng Chúa Con cao 2,3m đã được đưa về bờ sông xóm Arey Ksath một cách tốt đẹp. Tất cả mọi người trong xóm đổ xô đến để ngắm nhìn sự kiện lạ này và tượng Đức Mẹ được đưa về đặt trong nhà thờ Arey Ksath để mọi người chiêm ngắm và cầu nguyện.

Theo khảo sát, hai tượng Đức Mẹ được vớt từ sông Mê Kông như bản tin kể trên đã có từ rất lâu, hôm nay mới xuất hiện trôi theo dòng nước đến lòng sông Mê Kông, tại phần đất của người Campuchia và đều do những người ngoại giáo vớt được. điều đặt ra cho chúng ta nhiều suy nghĩ, nhắc nhở chúng ta nhiều điều

Trước nhất là tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Ôn Vô nhiễm nguyên tội là ơn cao trọng Thiên Chúa đã ban cho Đức Mẹ, đồng thời cũng ban cho cả loài người con cháu Adong Evà được nâng cao phẩm giá con người. Hôm nay, con người đã quên ơn chúa, phẩm giá con người đang bị chà đạp khắp nơi, hận thù ganh ghét chiến tranh hủy hoại, cụ thể là tại Campuchia vào những năm 1975-1978. Theo BBC, Kh'mer Đỏ đã gây ra nạn diệt chủng cho cả một dân tộc. Chúng đã giết gần 2 triệu người dân Cambuchia. Tôn giáo bị triệt hạ, các giáo sĩ

người nước ngoài bị trục xuất. Người Việt ở Cambuchia bị giết hại dã man (Cap Duôn). Đối với nhân dân Việt Nam, từ tháng 5-1975 đến giữa năm 1978, Kh'mer Đỏ đã tấn công các tỉnh phía tây nam đất nước và giết hại hơn 5.000 dân thường Việt Nam, làm bị thương gần 5.000 người, bắt và đưa đi hơn 20.000 người; hàng nghìn trường học, bệnh viện, cơ sở y tế, nhà thờ, chùa chiền bị đốt. Khoảng nửa triệu người Việt sống sát biên giới với Campuchia phải bỏ chạy sâu vào nội địa. Riêng vụ thảm sát Ba Chúc (An Giang), trong 12 ngày chiếm đóng (từ 18 đến 30 tháng 4 năm 1978), quân Khmer Đỏ đã giết chết 3.157 dân thường. Chỉ có ba người sống sót sau vụ tàn sát.

Giáo dân hai giáo xứ Suối Cát và Russeykeo là nạn nhân Cap Duôn của Kh'mer Đỏ, phải bỏ gia sản ở Campuchia chạy thoát mạng về Việt Nam.

Những tài liệu về nạn diệt chủng của Kh'mer Đỏ còn để lại ngày nay: những “cánh đồng chết”, đền đài chùa chiền còn lưu giữ bao nhiêu sọ người; những hình ảnh giết người hết sức dã man: bằng búa, bằng xà beng, bằng dao, bằng gậy, bằng dây thừng... chẳng khác gì thời trung cổ, khiến mọi người khiếp vía kinh hồn.

Có lẽ chính vì vậy khi Đức Mẹ đến sông Mê Kông, phần đất thuộc Campuchia, Đức Mẹ đã để cho người bên lương ở Campuchia vớt được tượng Mẹ. Và cả hai tượng Đức Mẹ đều ban ơn cho người vớt được tượng Mẹ lên. Sau đó những người Công giáo nhận ra Đức Mẹ, đưa về nhà thờ để tôn kính. Họ cũng nhận được

hiều ơn lành. Sự kiện đó chỉ cho những người có đức tin rằng: đừng sợ, đừng hoảng hốt. Tai nạn Kh'mer Đỏ vừa rồi có khủng khiếp, có tàn ác đến đâu cũng đừng sợ. Những người tin theo Chúa, hãy vững tin có Chúa, có Mẹ Vô Nhiễm đây, đừng sợ! Ngay cả những người chưa biết Chúa, chưa biết Đức Mẹ cũng được ơn soi sáng để vớt vạt Mẹ lên từ dòng sông Mêkông, họ còn được ơn, hưởng hồ là những người tin vào Chúa và Mẹ.

Từ sự kiện vớt được tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên tội tại Campuchia năm 2008 trong bối cảnh dân tộc Campuchia vừa trải qua nạn diệt chủng gọi cho tôi nhớ tới đền thánh Đức Mẹ Vô Nhiễm Phú Nhai, do một linh mục kể lại:

Thời vua Tự Đức (1847-1883), đạo Công giáo bị bách hại khốc liệt. Các cơ sở Công Giáo (nhà thờ, nhà xứ, tu viện, nhà trường) bị đốt phá và tiêu hủy. Đặc biệt là chỉ dụ Phân sáp (1860): Tất cả các làng Công Giáo bị phá bình địa và tiêu hủy. Ruộng đất, vườn cây, nhà cửa sẽ bị chia cho các làng bên lương lân cận. Tất cả giáo dân nam nữ và trẻ con đều bị khắc trên má trái hai chữ Tả Đạo. Trong tổng số 117 vị Thánh Tử Đạo, 50 vị đã hy sinh mạng sống dưới đời Tự Đức! Riêng Phú Nhai có 6 vị hiển thánh tử đạo.

Giữa cơn bắt đạo ác liệt như vậy, không còn cách nào hơn, Đức Cha Thánh Valentino Vinh- Giám mục Giáo phận và Cha Chính Emmanuel Rianô Hòa đã dâng Giáo phận cho Đức Mẹ với lời khẩn hứa: “Nếu Đức Mẹ thương ban bình an cho dân chúng, Giáo phận sẽ tôn nhận Đức Maria Vô Nhiễm làm Quan Thầy Giáo Phận và xây dựng một Nhà thờ xứng đáng để tạ ơn Đức Mẹ.”

Năm 1862, Vua Tự Đức phải ký hòa ước Nhâm Tuất với Pháp, bãi bỏ lệnh cấm đạo.

Được như lời thỉnh nguyện với Đức Mẹ, năm 1866, Cha chính Hoà đã xây nhà thờ Phú Nhai bằng gỗ lợp bởi. Năm 1923, các Đấng Bề Trên Giáo phận đã cho xây lại đền thánh có quy mô là một nhà thờ lớn nhất Đông Dương. Con bão 1929 làm đổ nhà thờ. Giáo phận Bùi Chu đã xây lại nhà thờ hoàn thành năm 1933. Ngày nay, nhà thờ Phú Nhai là 1 trong 4 tiểu vương cung thánh đường ở Việt Nam, nơi tôn kính Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Đền thánh Phú Nhai là niềm tự hào của con dân Bùi Chu.

Còn tượng thứ hai- tượng Đức Mẹ Mân Côi giúp tôi nhớ lại vào thế kỷ 12 khi giáo hội bị bè rối Albigeois gây họa. Thánh Đaminh (1170-1221) đã cầu xin và được Đức Mẹ chỉ cho phương thế lần hạt kinh Mân Côi. Được Đức Giáo hoàng chấp thuận, mọi người hưởng ứng cầu nguyện bằng kinh Mân Côi và Chúa đã cứu Giáo hội thoát nạn. Ngày nay, tại Lộ Đức, Fatima..., Đức Mẹ đã cứu thế giới năm 1929 và còn biết bao tai nạn khác nhờ Đức Mẹ Mân Côi.

Tượng Mẹ bồng Chúa Cứu Thế với lời “*hãy vớt tôi lên, tôi đang nằm ở dưới đáy sông Mêkông*”... còn nhắc chúng ta về tội ác con người hôm nay. Đó là nạn nạo phá thai, giết thai nhi, hủy hoại sự sống- một ơn cao trọng Chúa ban cho loài người.

Tổ chức Y tế thế giới xếp Việt Nam vào danh sách một trong 5 nước có tỷ lệ phá thai cao nhất thế giới và là

nước có tỷ lệ phá thai cao nhất châu Á. Theo thống kê của Vụ Sức khỏe Bà mẹ trẻ em-Bộ Y tế, trung bình mỗi năm cả nước có khoảng 300 đến 400 ngàn ca phá thai ở độ tuổi 15-19 được báo cáo chính thức, trong đó 60-70% là học sinh, sinh viên. Theo Gs. Bs Nguyễn Thị Ngọc Phượng - Giám đốc Bệnh viện Phụ sản Từ Dũ, Tp.HCM - cho biết: thực trạng nạo phá thai rất đáng lo ngại. Mỗi năm, tại Việt Nam, có khoảng 700.000 phụ nữ nạo phá thai. Nếu nhẩm tính, từ “đổi mới” (1986) đến nay là 35 năm, số thai nhi bị giết hại thật khủng khiếp: 24.500.000 thai nhi, tương đương với dân số Việt Nam đầu thế kỷ 20. Tội ác này sẽ không tránh được sự trừng phạt của Thiên Chúa.

Sự kiện hai tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội và Đức Mẹ Mân Côi vớt được ở sông Mê Kông, Campuchia còn chỉ cho tôi một tín hiệu rất đặc biệt: đất nước Việt Nam cũng vừa trải qua một cuộc chiến lâu dài, hậu quả thật khủng khiếp.

Theo nghiên cứu của PGS. TS. Vũ Quang Hiền (Trường ĐHKHXH & NV, ĐHQG Hà Nội), có từ 3 đến 5 triệu người Việt Nam bị chết trong chiến tranh, hàng triệu người khác bị thương và tàn tật. 150.000 trẻ em bị dị dạng ngay từ khi mới sinh ra, do cha mẹ của chúng bị phơi nhiễm chất da cam. Khoảng 4, 8 triệu người Việt Nam bị nhiễm chất độc da cam/dioxin. Môi trường sinh thái ở Việt Nam bị tàn phá ghê gớm. Trên 3,3 triệu ha đất đai tự nhiên bị rải chất độc. Khoảng hơn 600.000 tấn bom mìn đang tồn tại dưới mặt đất, rải rác trên khắp cả nước. Đã có 10.529 người chết, 12.231 người bị thương

vì bom mìn, trong đó 25% là trẻ em lứa tuổi từ 14 trở xuống. Ngay tại Tp. Long Khánh- cửa Đông vào Sài Gòn, trong 12 ngày đêm giao tranh cuối tháng 4 năm 1975, rất nhiều người đã hy sinh.

Còn những nạn nhân bị Kh'mner Đỏ Cáp Duồn ở Cambuchia chạy về Việt Nam đang sống Tây Ninh, ở Suối Cát và Russeykeo. Hậu quả chiến tranh còn mãi tới hôm nay. Bao nhiêu gia đình ly tán, mất người thân trong những cuộc vượt biên trên biển bị bão nhận chìm, bị hải tặc Thái Lan hãm hại. Bao nhiêu người khôn đồn vì những đợt “đánh tư sản”, những lần “đổi tiền”, những cuộc “cải tạo Xã hội chủ nghĩa” ở miền Nam trong những năm trước “đổi mới”(1986), bao nhiêu số phận phải cam chịu những thảm cảnh đói nghèo thua thiệt bởi vì họ là “bên thua cuộc”.

Rồi khi đất nước mở cửa, hội nhập kinh tế thị trường toàn cầu hóa, xã hội Việt Nam lại đối mặt với những bất công xã hội, đối mặt với xâm lăng văn hóa từ bên ngoài. Chủ nghĩa thực dụng, chủ nghĩa cá nhân vị kỷ, chủ nghĩa thể tục vô luân, lối sống hưởng thụ, tôn thờ vật chất đã đưa dân tộc này đến bờ vực của sự sụp đổ những truyền thống văn hiến hàng ngàn năm của dân tộc, những giá trị đạo đức và tâm linh của người Việt. Giới trẻ mất gốc, phai nhạt đức tin, sống buông thả không định hướng. Rồi đây hậu quả không lường hết được.

Từ những sự kiện trên, và nhân dịp kỷ niệm 50 thành lập giáo phận Xuân Lộc, Giáo phận muốn xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội tại

Russeykeo. Vì giáo xứ Russeykeo là nơi nạn nhân bị diệt chủng của Kh'mer Đỏ được Đức Mẹ cứu thoát đưa về. Xây dựng Trung tâm Đức Mẹ ở đây là vừa để làm sáng Danh Chúa, sáng Danh Mẹ về những ơn cả thể Mẹ đã ban cho giáo dân Russeykeo, vừa để con dân trong Giáo phận có nơi quy tụ về cầu nguyện tạ ơn Mẹ.

Lúc ấy Giáo phận đã sang được 20 mẫu đất ở chân núi Chứa Chan (huyện Xuân Lộc), một nơi phong cảnh núi non hùng vĩ. Giáo phận cũng đã sơ bộ thực hiện bản vẽ Trung tâm. Nếu đặt một tượng đài Đức Mẹ trên lưng núi và xây dựng các cơ sở sinh hoạt tôn giáo thì Trung tâm Đức Mẹ Russeykeo sẽ là một điểm hành hương lý tưởng trên quốc lộ 1A, nơi dừng chân cầu nguyện của các đoàn xe từ Bắc vào Nam.

Nhưng rồi UBND Tỉnh Đồng Nai thông báo: vùng đất chân núi Chứa Chan là đất vành đai quốc phòng, không thể xây dựng các cơ sở tôn giáo, Giáo phận nên tìm đất nơi khác.

Và ý Chúa thật nhiệm màu. Sau nhiều thời gian cả giáo phận cầu nguyện và tìm kiếm, Đức Mẹ đã dẫn đưa con cái của Người đến Núi Cúi, nơi có sông núi hữu tình và thanh khiết. Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi hình thành từ đây.

Chương 2

TỪ THỬA ĐẤT HƯ VÔ BIẾN THÀNH NÚI MẸ

“Nếu mà Chúa chẳng xây nhà, thợ nề vất vả cũng là uổng công...” (Tv 127). Những ai ở gần tôi chứng kiến việc khỏi bệnh lạ lùng của tôi đều nhận là phép lạ Chúa cứu qua sự can thiệp của Đức Mẹ. Tuy nhiên những ai vẫn theo dõi việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi còn lạ lùng hơn nữa.

Thực vậy, sau năm sáu năm làm đơn xin đặt Trung tâm Đức Mẹ ở Russeykeo – Nhà nước đã trả lời: đi tìm đất khác.

Hai mươi mẫu đất đá lởm chởm, dân chỉ trồng cây sắn cây mì, cây điều, cây chàem, thu lợi để sống tạm. Dù đất cằn cỗi như vậy, nhưng phải khổ công vất vả lắm người dân mới nhường cho để làm trung tâm.

Nhà nước biết rõ Giáo phận Xuân Lộc đã nhường Trung tâm Đức Mẹ Bãi Dâu cho giáo phận mới Bà Rịa. Biết giáo phận đang cần một nơi để làm Trung tâm cho giáo dân cầu nguyện. Nhà nước cũng nhận đây là một nhu cầu cần. Hết đoàn này đến đoàn kia, từ tỉnh, thành, Trung ương đến xem xét nghiên cứu. Nhưng nghe trình bày là làm “trung tâm”, ai cũng dè.

“Trung tâm” là nơi tập hợp đông người. Nhà nước rất ngại về việc quản lý. Tỉnh đã đưa ra nhiều lý do để từ

chối. Cuối cùng, Tỉnh trả lời: đất xin làm Trung tâm là đất quốc phòng, đề nghị Giáo phận đi tìm đất khác. Câu trả lời dứt khoát chặn hết mọi con đường. Giáo phận lại đứng trước rất nhiều khó khăn. Chỉ có ơn Chúa mới vượt qua được.

Nhà nước *Xã hội Chủ nghĩa* và Giáo hội Công giáo là hai con đường song song. Nhà nước có đường lối riêng, Giáo hội có đường lối riêng.

Chẳng hạn, trong Xã hội chủ nghĩa, người dân không có quyền tư hữu. Tất cả là “*sở hữu toàn dân*” do Nhà nước quản lý. Luật Đất đai (2013), điều 4 quy định: “*Đất đai thuộc sở hữu toàn dân do Nhà nước đại diện chủ sở hữu và thống nhất quản lý. Nhà nước trao quyền sử dụng đất cho người sử dụng đất theo quy định của Luật Đất đai*”. Nói cụ thể, đất đai từ cha ông để lại, con cháu đang canh tác, nhà cửa mọi người đang ở, các cơ sở sinh hoạt chung của cộng đồng như đình, chùa, nhà thờ... là do Nhà nước quản lý. Luật Đất đai nói rõ Nhà nước giao đất cho: “*Cơ sở tôn giáo gồm chùa, nhà thờ, nhà nguyện, thánh thất, thánh đường, niệm phật đường, tu viện, trường đào tạo riêng của tôn giáo, trụ sở của tổ chức tôn giáo và cơ sở khác của tôn giáo*”. Nhà nước giao thì có quyền lấy lại (điều 16 Luật Đất đai 2013).

Và thế là Giáo hội chẳng có quyền sở hữu những cơ sở tôn giáo do bao đời cha ông để lại. Đã có không ít những trường hợp Nhà nước trưng dụng các cơ sở tôn giáo.

Đất của hộ nhân dân sang để ở cũng được rà soát lại. Nếu đất ấy có giấy tờ hợp pháp thì sẽ được cấp sổ hồng. Đất không có gì tranh chấp, không vướng qui hoạch Nhà nước thì sẽ được cấp sổ đỏ. Việc cấp giấy xác nhận quyền sở hữu đất đai cho hộ dân hoặc hộ tập thể gây rất khó khăn cho dân. Còn hộ tập thể như nhà thờ, nơi thờ tự, đất thánh ... thì khó khăn hơn nhiều. Bởi vì, trước kia, ít ai để ý về giấy tờ đất. Người dân tự mình khai phá hoặc sang nhượng lại đất để ở, để canh tác, họ chỉ cần thỏa thuận với nhau là xong. Giờ Nhà nước có luật mới, nên nhiều hộ dân, hộ tập thể gặp trở ngại. Nếu không chứng minh được nguồn gốc đất sở hữu trước kia các hộ dân, hộ tập thể bị thu hồi đất đai...

Đặc biệt là những hộ tôn giáo. Lo giấy tờ hợp thức hóa cho phần đất đang ở đã khó, xin mở rộng cơ sở sinh hoạt tôn giáo càng khó hơn.

Theo chủ trương của Ban Tôn giáo Chính phủ, mỗi tỉnh, cứ 5 năm một lần, nghiên cứu nhu cầu đất sinh hoạt của các tôn giáo trong tỉnh, rồi đệ trình Ban Tôn giáo Chính phủ xem xét và giải quyết, tùy theo quỹ đất của quốc gia. Sau khi Ban Tôn giáo Chính phủ đã phê duyệt, Ban Tôn giáo tỉnh sẽ phân chia quỹ đất cho các tôn giáo và xí nghiệp tùy theo đơn xin. Việc phân chia nhiều ít tùy vào quỹ đất đã được Chính phủ phê duyệt và nhu cầu của các tôn giáo, các xí nghiệp xin cấp đất. Thường thì xin mười chỉ được một, sau đó lại chờ lần phê duyệt quy hoạch đất 5 năm tới.

Việc Nhà nước trả lời đất Russeykeo thuộc quốc phòng, Giáo phận đi tìm đất chỗ khác, tôi hiểu là không thể làm trung tâm ở đây. Nhưng tìm đất ở đâu để làm Trung tâm Đức Mẹ? Đất thuộc quản lý Nhà nước, mà Nhà nước không cho thì tìm ở đâu? Tuy nhiên, về sau Nhà nước tỉnh cũng giới thiệu cho một khu đất xa tít mãi trên rừng, không đường đi lối lại, rất xa dân, hơn nữa đất ấy đã có chủ.

Việc tìm đất làm *Trung tâm Đức Mẹ* cực kỳ khó khăn như vậy cũng chỉ vì hai chữ “*Trung tâm*”. *Trung tâm hành hương* thông thường hiểu là chỗ tập trung đông người. Trong tình hình chính trị xã hội có nhiều phức tạp, việc tập trung đông người ở những nơi nhạy cảm, khó kiểm soát an ninh, thì chắc chắn Nhà nước không thể chấp thuận.

Vì thế, ròng rã năm, sáu năm, tốn bao nhiêu công sức, lo chạy bao nhiêu giấy tờ, Nhà nước, hết đoàn này đến đoàn kia từ Xã, Huyện, Tỉnh, Trung ương đã kiểm tra xem xét nhưng cũng không giải quyết. Lý do đất Giáo phận xin làm Trung tâm thuộc “đất quốc phòng”.

Nói theo ngôn ngữ đời thường thì việc xin đất ở Russeykeo để làm Trung tâm Đức Mẹ là “bó tay”.

Nhưng “*Đối với Thiên Chúa, không gì là không thể làm được*” (Lc 1, 37). Chúa đòi hỏi Giáo phận phải biết tin tưởng phó thác vào Chúa – Ngài nói: “*nếu anh em có lòng tin lớn bằng hạt cải thôi, thì dù anh em có bảo núi này: “rời khỏi đây, qua bên kia!” nó cũng sẽ qua, và sẽ chẳng có gì mà anh em không làm được*” (Mt 17, 20) .

Đức Giê su còn nói: Anh em “*Hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ cửa thì sẽ mở cho. Vì bất cứ ai xin thì sẽ nhận được, ai tìm thì sẽ gặp, ai gõ cửa sẽ mở cho*” (Mt 7, 7)

Khi nhận được giấy từ chối làm Trung tâm hành hương ở Russeykeo, tôi đã ra văn thư gửi tới quý Cha, quý Tu sĩ nam nữ và giáo dân, thông báo về việc Nhà nước từ chối không cho xây dựng Trung tâm Đức Mẹ ở Russeykeo, để xin mọi người cầu nguyện và vững tin. *Việc Chúa, Chúa làm – đừng sợ.* Chúng ta hãy nhìn con thuyền của thánh Phêrô bị giông bão ở biển hồ Galilêa. Chúa đã nói với thánh Phêrô « *Thầy đây, đừng sợ !* » (Ga 6, 16-21). Giáo hội Chúa vào thời thánh Đaminh cũng gặp phải sóng gió. Đức Maria đã chỉ cho thánh Đaminh phương cách vượt qua khó khăn là hãy lần hạt Mân côi.

Việc thành lập Trung tâm Đức Mẹ là việc Chúa làm – “*Chúa muốn, Chúa sẽ làm*”. Xin mọi người hãy vững tin vào Chúa và thực hiện mệnh lệnh của Đức Mẹ ở Fatima – siêng năng lần hạt Kinh Mân côi – tôn sùng trái tim Đức Mẹ - cải thiện đời sống. Tôi xin quý Cha Quản hạt, quý Cha xứ, quý Cha Dòng, triều làm gương và vận động giáo dân thực hiện thật tốt mệnh lệnh của Đức Mẹ. Nhất là sốt sắng dâng lễ và châu Minh Thánh Chúa. Và thật an ủi. Rất nhiều giáo xứ đã có nhà nguyện Thánh thể riêng để giáo dân đến Châu Minh Thánh Chúa nhiều giờ. Đặc biệt là các Dòng tu, ngoài Dòng kín như Bình Triệu, Bình Minh là những Dòng chiêm niệm, các Dòng tu khác đều gia tăng việc đạo đức

thiêng liêng dâng lên Chúa cầu cho công việc của Giáo phận.

Đến đời Đức cha Giuse Đình Đức Đạo, việc tôn vinh Đức Mẹ và kính Lòng Chúa Thương Xót được nâng cao. Nhân dịp Đức Cha đi mục vụ nước ngoài, ngài đã thỉnh tượng Đức Mẹ Fatima ở linh địa Fatima. Ngài đã đề nghị cung nghinh tượng Đức Mẹ Fatima đến các giáo xứ, giáo họ, dòng tu để Đức Mẹ ở mỗi nơi trọn 48 giờ.

Việc cung nghinh Đức Mẹ rất ích lợi cho giáo dân, tu sĩ, vì trước ngày Đức Mẹ đến, giáo dân, tu sĩ đã được chuẩn bị dọn tâm hồn – hòa giải – chia sẻ ... Đoàn rước tượng Đức Mẹ Fatima còn gây một ấn tượng đẹp cho những người ngoài Công giáo. Hàng trăm tu sĩ mặc tu phục chỉnh tề trên xe honda, người lái xe, người ôm hoa, chạy trên đường lộ. Đoàn rước dài đến vài trăm mét, hoặc một cây số. Mẹ đến nơi nào thì suốt 24 tiếng con dân nơi ấy thay phiên nhau để tôn kính Đức Mẹ.

Hết vòng rước tượng Đức Mẹ lại đến rước ảnh Lòng Chúa Thương Xót đến các giáo xứ, giáo họ, dòng tu. Lần này được tổ chức tốt hơn vì có nhiều kinh nghiệm.

Qua những thư Mục vụ của các Chủ chăn, sự vận động và gương sáng của các mục tử, của các Tông đồ giáo dân; nhất là nhờ những cuộc tôn vinh tượng Đức Mẹ Fatima, tôn vinh ảnh Lòng Chúa Thương Xót, Giáo phận Xuân Lộc đã trở thành chủ điểm Lòng Chúa Thương Xót như lời Đức cha Giuse và là nơi Chúa thực hiện quyền năng Ngài tại Núi Cúi.

Thực vậy, khi Trung tâm Đức Mẹ không thể xây dựng được ở chỗ này, thì Chúa sẽ cho chỗ khác thuận lợi và đẹp đẽ hơn nhiều. Bởi Chúa muốn con cái của ngài có nơi thờ phượng Chúa và tôn vinh Đức Mẹ. Cứ xem công trình tay Chúa làm. *“Lạy Chúa, những công trình tay Chúa thực hiện quả là chân thật và công minh. Sự nghiệp Chúa oai phong hiển hách, đức công chính của Người tồn tại thiên thu”* (Tv 110).

Khác với Trung tâm hành hương Đức Mẹ các nơi như Lộ Đức, Fatima, Lavang, Trà Kiệu thường là nơi Đức Mẹ hiển linh, *Trung tâm Hành hương Đức Mẹ Núi Cúi* được thành hình trong hoàn cảnh xã hội đặc biệt. Nơi kết tinh lời cầu nguyện, hy sinh và khát vọng nồng cháy đền tạ Lòng Thương Xót Chúa và tôn vinh Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, kính Các Thánh Tử Đạo Việt Nam. Nơi thể hiện lòng tín thác của Giáo phận với Chúa và Mẹ trong thời đại sự sống của con người bị chà đạp: chiến tranh diệt chủng ở Campuchia và rất nhiều nơi trên thế giới, nạn phá thai ngay trên quê hương Việt Nam.

Và thật diệu kỳ, Chúa đã nhận lời kêu cầu của Giáo phận, ban cho Giáo phận Núi Cúi. Chúa đã cúi xuống thương xót nhân loại. Mẹ đã cúi xuống cứu vớt thế gian và đất nước, Giáo phận qua các Thánh Tử Đạo – cha ông chúng con.

Mặc dầu Đức Mẹ chưa hiển linh tại Núi Cúi, nhưng cách Chúa hướng dẫn Giáo phận đến thành lập Núi Cúi,

cùng với những phép lạ Chúa ban cho các bệnh nhân tại *Nhà Nguyễn Thánh Thể* khi mới thành lập Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi, thì đó chính là sự tỏ rạng thánh ý Chúa và làm đẹp lòng Đức Mẹ

Ơn thứ nhất là tìm được mặt bằng Núi Cúi.

Với chủ trương của Nhà nước *Xã hội Chủ nghĩa*, đất đai là sở hữu toàn dân, Nhà nước quản lý. Người dân, đoàn thể tư nhân không có quyền tư hữu. Vì thế, văn thư Ủy ban Tỉnh đề nghị Toà Giám mục tìm đất khác làm Trung tâm hành hương Đức Mẹ chỉ là cách từ chối khéo, cho xong việc.

Đó là cách làm, cách nghĩ của con người. Nhưng đường lối của Chúa thì khác. Tôi nhớ vào ngày mừng bốn Tết, bầu khí tết còn đang độ, đường phố đầy người trang phục gọn ghẽ, lên xe xuống xe chào nhau rộn rã. Hình như sau ba ngày tết ở gia đình, ngày mừng bốn mở cửa ra ngoài chào đón mọi người. Nhà nào cũng mở cửa như thể để khách nhìn thấy cách trưng bày cảnh ăn tết của nhà vui tươi hạnh phúc.

Vào lúc này, tôi cũng muốn đi chào thăm các Cha cô và đi tìm đất để làm Trung tâm hành hương Đức Mẹ. Tôi đến giáo xứ Dốc Mơ. Dốc Mơ là giáo xứ gốc của hạt Gia Kiệm, vừa là giáo xứ có đông giáo dân nhất. Đáng sáng lập là Cha cố Đaminh Trần Đình Vận, người là Cha đại diện Giám mục vùng Gia Kiệm, gọi là Cha chính Vận, đồng thời ngài cũng là cha Quản hạt. Trước kia khi còn ở ngoài Bắc, ngài là con thiên liêng của Cha chính Hà Ký Uyên, ngài cũng là giám đốc Tiểu chủng

viện Trung Linh, ngài có đông các nghĩa tử như cha Giuse Hoàng Sĩ Quý dòng Tên, Cha cố Giuse Hoàng Minh Đường đang coi giáo xứ Dốc Mơ, ngài có uy tín rất lớn, nên tôi tìm đến Dốc Mơ, vừa do mối thân quen vừa Dốc Mơ vẫn được gọi là xứ đại địa, dù rằng đã chia ra bốn xứ con rồi vẫn còn là xứ đại địa.

May mắn thay tôi lại gặp được cha Quản hạt đương nhiệm ở giáo xứ Ninh Phát – Cha Phêrô Nguyễn Duy Liễm. Sau lời thăm hỏi chúc mừng nhau, tôi vào vấn đề ngay. Tôi vừa thông tin vừa tham khảo ý kiến của các ngài để tìm đất làm Trung tâm hành hương Đức Mẹ. Tôi nói: Nhà nước đã dứt khoát từ chối lập trung tâm ở Russeykeo vì là đất quốc phòng, và Nhà nước đề nghị đi tìm nơi khác. Tôi thăm đề dò ý: với chủ trương của Nhà nước *Xã hội Chủ nghĩa*, dân không có quyền sở hữu, đất đai thuộc sở hữu toàn dân...

Sau một phút yên lặng suy nghĩ, ông Phêrô Nguyễn Cầu – Trưởng ban Điều hành họ Phêrô, đất giáo họ liền với đất Núi Cúi ông nói: chúng con sẽ đưa Đức cha đến nơi không phải là đất quốc phòng và đất qui hoạch để Đức cha chọn. Cha quản hạt Gia Kiệm Phêrô Phạm Duy Liễm có gia đình ở giáo xứ Đức Long bên cạnh giáo xứ Dốc Mơ. Gia đình và họ hàng của ngài có nhiều đất ở Núi Cúi. Ngài cũng đã tiếp xúc với chính quyền các cấp nhiều. Ngài đã có kinh nghiệm nên cho ý kiến: khi Nhà nước đã không muốn cho thì đất nào cũng là đất quốc phòng, cũng là đất qui hoạch cả.

Nghe cha Quản hạt Liễm nói, tôi thấy quá trùng với trường hợp của đất ở Russeykeo.

Đến lần Cha cố Giuse Hoàng Minh Đường. Ngài là nghĩa tử của Cha cố ông Giuse Trần Đình Vận, đang coi xứ Dốc Mơ, uy tín ngài không thua gì Cha cố Vận. Ngài từng là Cha linh hướng Đại Chung viện Long Xuyên trước khi về Dốc Mơ. Ngài rất đạo đức, được giáo dân mến phục. Ngài phát biểu: ý muốn của con người khác với ý muốn của Chúa. Chúa muốn mọi sự không sẽ thành có. Mọi người vỗ tay tán đồng.

Được đà ông Phêrô Nguyễn Văn Chiến, Trưởng Ban hành giáo Giáo phận theo tôi từ Toà Giám mục đến thăm Cha cố, cha Quản hạt. Ông vẫn thường đại diện tôi liên lạc giấy tờ với các cấp chính quyền để xin cấp phép. Ông có ý kiến: Nhà nước chủ trương như vậy nhưng theo con thấy, nhiều tôn giáo được trao những khu đất cả nghìn mẫu làm cơ sở.

Ông chánh Gioan Baotixita Nguyễn Văn Tiến - Trưởng Ban hành giáo giáo xứ Dốc Mơ, ông và ông Cầu coi như thổ địa ở Dốc Mơ. Ông có mặt từ đầu, từ khi thành lập trại định cư thời Cha cố Vận. Ông tham dự công việc chung từ chức nhỏ đến chức lớn, biết nhiều, quen nhiều giáo dân và có mặt trong nhiều biến cố. Ông nói: để cụ thể và đánh giá, con xin mời Đức cha, quý cha và các vị, con xin đưa các Đấng đi thực địa để lượng định tùy chọn.

Ngồi trên xe theo người hướng dẫn, tôi thàn cảm ơn thánh Giuse đã dẫn đưa chúng con đến những con

đường mà chúng con không bao giờ nghĩ tới. Qua cuộc thăm dò vừa rồi, tôi thấy con đường tìm ra Trung tâm Đức Mẹ đã có ánh sáng. Cha cố Giuse thổ địa giáo xứ Dốc Mơ đã nói: Chúa muốn thì việc gì cũng thành. Còn ông chánh Tiến lại nói: việc tìm mặt bằng là việc dễ, chúng con đưa các Đảng đi tìm để tùy các Đảng lựa chọn.

Xe dừng lại khu đất rộng chừng ba mẫu của giáo xứ Dốc Mơ trước đây làm nhà hưu dưỡng. Cha cố đưa dân đến Dốc Mơ để định cư, đất đai ban đầu rộng mênh mông muốn phân chia thế nào tùy ý, nên chia cho các thầy giảng cũng có khu đất rộng vậy. Đi xa hơn có một khu rừng trồng cây lâu năm rộng chừng bảy mẫu, chủ nhân cũng sẵn sàng nhường cho người khác. Đến cuối đường là bờ hồ Trị An. Trên con đường vòng hồ có một ngọn đồi gọi là Đồi Nứa, vì khu có nhiều cây Nứa để chẻ làm đồ đựng hoặc làm ép phơi tôm cá... nghe nói đồi có dòng suối nhỏ, có cảnh đẹp có nhiều người đến đây lắm... nhưng triền núi rất dốc không trồng tía gì được. Bên phải đường là hồ Trị An – hồ thủy điện có diện tích trên ba trăm mẫu, một hồ thủy điện đẹp nhất nước.

Đứng ở bờ hồ, ông chánh Tiến chỉ tay về phía bên Nôm, ông nói: trước kia ở đây có một họ đạo gọi là họ Thánh Tâm có chừng mấy chục hộ trong xứ tự lập ở đây để làm ruộng lúa. Nơi đây đất tốt có thể cung cấp lúa thóc cho cả xứ. Sau này có mấy hộ người Campuchia ở giáo xứ Hiệp Nhất bên kia Núi Cúi đến đây làm ruộng đến

khi Nhà nước giải tỏa, đòi dân phải rõ nhà thờ, nhà ở đi tìm chỗ khác.

Tôi hỏi: đất nhà thờ và nhà dân thuộc đất quy hoạch chứ gì? Hai từ “quốc phòng” và “qui hoạch” cứ luẩn quẩn trong đầu tôi.

Nhưng việc Chúa, Chúa sẽ làm. Tôi hỏi ông chánh : rồi sao có việc gì trong truyện giải tỏa không? ông chánh chỉ lên ngọn Núi Cúi. Ông kể: có hai ông bà người Campuchia sống ở đây. Hai ông bà hình như làm chức sắc gì ở họ đạo cũ. Ông bà rất đạo đức. Hầu như không bỏ giờ kinh nào ban chiều, mỗi buổi đi đọc kinh đứng ở cuối nhà thờ nhìn lên Núi Cúi rất rõ. Ông thường thấy ở trên ngọn núi có đám mây trắng tụ lại ở đỉnh núi. Ông chỉ và nói cho mọi người ngọn núi này là núi thiêng. Đến khi nhà thờ bị bom đạn phá đổ, nhà nước giải tỏa, vợ ông bị tai nạn, dân chúng mỗi người mỗi nơi. Ông lặng lẽ leo đến ngọn núi ông đã từng thấy đám mây trước kia để bới đất trồng cây sinh sống...

Nghe ông chánh Tiến kể truyện cả đoàn cùng đứng nhìn về Núi Cúi và đều nhận thấy ngọn núi có một cái gì lôi cuốn và huyền bí muốn lại gần để khám phá. Một ngọn núi tuyệt đẹp màu xanh tràn đầy sức sống nằm nhô ra hồ Trị An mênh mông. Bước đầu núi đã gây ấn tượng cho tôi, nhưng không thể nào đến gần được vì không có đường đến.

Ông chánh Tiến nói với tôi : Đức cha muốn nhìn Núi Cúi rõ hơn Đức cha và quý cha phải vòng qua giáo xứ Hiệp Nhất. Nơi ấy có mấy gia đình người Dốc Mơ đang

cư trú đánh cá. Đây là họ thánh Antôn. Quãng đường này chạy vòng cung từ đường Thánh Tâm bên đò Đức Huy đến họ Antôn phải đi qua 5-6 giáo xứ vây quanh Núi Cúi: Giáo xứ Đức Huy – Dốc Mơ – Đức Long – Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp tới giáp xứ Phú Dòng, vòng ra giáo xứ Hiệp Nhất. Có khoảng chừng ba chục ngàn giáo dân.

Tôi reo lên... vậy Núi Cúi ở giữa các giáo xứ và giáo dân. Ông chánh Tiễn thưa: - vì vậy con mới thưa con đưa các Đấng đi để các Đấng chọn.

Xe dừng lại ở điểm cuối cùng sát bờ hồ họ thánh Antôn. Từ điểm này nhìn Núi Cúi khá rõ: một ngọn núi đầy đặc những cây xanh nhô ra hồ lẫn lẫn sóng nước y hệt một bức tranh thủy mặc: sơn, thủy, vân, vũ, có nước, có núi, có mây, có gió... thật đẹp và gợi hứng.

Thấy tôi đứng nhìn say sưa, ông chánh Tiễn lại gần nói với tôi: Đức cha đứng phía này là phía sau thấy núi thấy nước thấy mây trắng ở đỉnh núi và gió lay cây, nhưng phía sau dãy núi này núi dốc không thể lên núi được nhưng lại có một điểm đặc biệt là ở triền núi có một hang khi có cả hàng chục con – bầy khỉ này đã sống ở đây từ lâu đời, trước đây người ta thường săn khỉ, nhưng từ lâu Nhà nước cấm, nên giờ đàn khỉ mỗi ngày mỗi đông.

Thông tin này càng củng cố ý tưởng nơi này là điểm chọn. Thấy tôi gật gù lời giới thiệu của ông chánh Tiễn. Ông thêm, nếu Đức cha nhìn phía trước, Đức cha còn thấy rất tuyệt vời hơn: có núi, có đồi, có mặt bằng, có

thung lũng, cảnh sắc đa dạng hơn nếu được cải tạo sẽ trở thành trung tâm lý tưởng hơn. Hiện giờ chưa có lối vào, tất cả chỉ có đường mòn của một số người cổ bầu đất để sống. Khu đất coi như còn trinh nguyên.

Nghe ông chánh Tiến giới thiệu tôi cũng muốn coi xem mặt trước Núi Cúi, nhưng đã muộn, cha Cố mời chúng tôi về Dốc Mơ ăn cơm rồi trao đổi với nhau. Bữa cơm trưa ngon miệng lấp đầy được cơn đói khát nhất là soi sáng cho mọi người tìm được đất xây dựng Trung tâm Đức Mẹ. Dù trước mặt nổi khó khăn đất quốc phòng và đất qui hoạch, nhưng điều Chúa muốn Chúa sẽ làm...chỉ cần đức tin bằng hạt cải.

Trong niềm tin cậy phó thác, tôi và đoàn trở Núi Cúi lại nhiều lần. Và đã nhiều lần vào mặt trước của Núi Cúi. Đường vào mặt trước của Núi Cúi từ quốc lộ 20 đi vào chỉ gần một cây số. Không có đường, chỉ có đường mòn, nhưng cũng chỉ có một đoạn dọc theo khu công nghiệp huyện Phú Túc đang khởi công. Qua đoạn này là đất rẫy của dân. Chúng tôi phải xin đi vào rẫy của họ và đứng ở vườn cây ăn trái nhìn lên núi.

Trước mặt là một ngọn núi phủ đầy cây xanh. Đa phần là cây rừng, cây to cây nhỏ. Cũng có cả cây điều, cây chuối, trồng không theo thứ tự nào. Có lẽ vì là núi đá, người dân bới được khe đất nào thì trồng cây vào khe đất đó. Thỉnh thoảng sườn núi có mặt bằng trồng bắp. Người ta đã hái trái, cây khô để rải rác.

Chúng tôi đứng xem xét bàn luận, rồi tìm cách leo lên đỉnh núi. Một số quý cha, cha Trường án Việt, ông

chánh Chiến theo ông chánh Cầu, ông chánh Tiến lần theo đường mòn của dân làm rẫy lên đỉnh núi. Mặc dù đã được chuẩn bị phương tiện dây leo núi. Chuẩn bị tinh thần thám hiểm, nhưng phải mất hàng giờ len lỏi tìm khe đá, bầu từng gốc cây mới leo lên núi được. Đứng ở đỉnh núi chụp cảnh, chụp nhiều góc cạnh để trình bày.

Sau nhiều ngày khám phá và tìm hiểu về nguồn gốc Núi Cúi, lấy ảnh nhiều góc cạnh từ trên xuống dưới, tôi trình bày với *Ban Tư vấn* giáo dân. Tất cả các vị được hỏi ý kiến đều đánh giá cao và nhất trí chọn Núi Cúi làm Trung tâm Đức Mẹ.

Được sự nhất trí cao của đại diện giáo phận, tôi trao việc sang đất làm Trung tâm Đức Mẹ cho giáo xứ Dốc Mơ. Bởi nơi đây có nhiều “thổ công”, lại rất giỏi giao tiếp. Cha xứ Giuse Hoàng Minh Đường làm chánh xứ rất có uy tín và được giáo dân kính trọng. Ông trưởng Ban hành giáo Gioan Baotixita người có mặt ở giáo xứ Dốc Mơ từ đầu, hiện đang làm Trùm Chánh của giáo xứ. Ông biết nhiều, quen nhiều, có uy tín. Ông chánh Tiến và ông trùm Cầu rất thân quen với xã huyện. Ngoài ra giáo xứ Dốc Mơ còn được sự hỗ trợ rất đắc lực của Cha Phêrô Phạm Duy Liễm, Quản hạt Gia Kiệm. Ngài có gia đình ở giáo xứ Đức Long bên cạnh giáo xứ Dốc Mơ. Gia đình ngài cũng có nhiều đất ở Núi Cúi.

Với trách nhiệm được trao, chỉ trong vòng hai tháng, *Ban sang đất* làm Trung tâm đã có được hơn 40 mẫu đất và còn tiếp tục có thêm.

Với số đất sang được đã quá gấp đôi số đất ở Russeykeo, tôi phải làm đơn ra Trung ương, vì tỉnh chỉ có quyền quyết định hai mươi mẫu theo nguyên tắc... mặc dù không có tôn giáo hay tổ chức nào ngoài quốc doanh được trao đất như đơn xin. Thực tế là như vậy, nhưng *việc Chúa, Chúa sẽ làm*: Chúa sẽ tạo cơ hội, hoàn cảnh, con người để thực hiện.

Lúc này Nhà nước Xã hội Chủ nghĩa Việt Nam đang cần chứng tỏ với thế giới Việt Nam có tự do tôn giáo. Khắp nơi được xây dựng chùa chiền như ở Ninh Bình, Bình Dương... hơn nữa Xuân Lộc mới tổ chức Đại Hội Giám mục Á Châu lần thứ X thành công rực rỡ, tạo uy tín cho Nhà nước. Đồng thời, qua nhiều liên hệ giới thiệu, đơn tôi gửi lên mặt trận Trung ương đã được hồi đáp. Ông Nguyễn Thiện Nhân, Chủ tịch Mặt trận Tổ quốc Trung ương, thay mặt Trung ương Đảng đã chấp thuận cho Núi Cúi 22 mẫu đất để làm Trung tâm Đức Mẹ.

Văn thư Trung ương chấp thuận cho Trung tâm Đức Mẹ 22 mẫu đất ở Núi Cúi gửi về tỉnh Đồng Nai để cấp giấy phép. Nhưng khi Tỉnh nhận được văn thư của Trung ương, Tỉnh ủy và Ủy ban Nhân dân Tỉnh Đồng Nai từ chối cấp giấy phép. Lý do là vì, Núi Cúi có điểm cao quốc phòng. Cũng như trường hợp Russeykeo. Đất dưới chân núi Chúa Chan là vòng đai quốc phòng, thì đất ở Núi Cúi là điểm cao quốc phòng.

Khi người ta muốn ngăn cản, hoặc từ chối nguyện vọng của tôn giáo, người ta cứ việc gán cho vùng đất xin xây

dụng Trung tâm Đức Mẹ là đất quốc phòng, thế là không còn kêu ca được nữa!

Nhưng việc Chúa, Chúa sẽ làm. Khi Chúa muốn, Chúa có cách của Ngài. Tỉnh ủy và Ủy ban từ chối lệnh của Trung ương, thì lại có một người ở Trung ương vào cuộc. Đó là ông Nguyễn Hùng, Phó Ban Dân vận Trung ương-người Nam Định. Ông biết rất nhiều về đồng bào Công giáo Xuân Lộc từ thời giúp đỡ đồng bào di dân làm đập thủy điện Hòa Bình – hay thời di dời đồng bào đánh cá ở Thanh Hóa vào chỗ định cư.

Ông được biết tỉnh Đồng Nai đã từ chối cấp giấy phép khi Trung ương đã chấp thuận vì lý do đất Núi Cúi là đất quốc phòng. Ông liên hệ với Bộ chỉ huy Quân khu 7, Bộ chỉ huy quân sự các tỉnh miền Đông Nam bộ. Sau cuộc trao đổi, Trung tướng phó Tư lệnh thay mặt Bộ chỉ huy quân khu 7 ra văn thư xác nhận đất Núi Cúi không phải là đất quốc phòng, chỉ có điểm cao pháo binh, và đồng ý thuận cho Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi 22 mẫu. Văn bản chấp thuận của Bộ tư lệnh quân khu 7 gửi về tỉnh Đồng Nai để tỉnh căn cứ cấp giấy phép cho Núi Cúi.

Nhận được hai văn thư, một của Trung ương Đảng, một của Bộ Chỉ huy quân khu 7, không còn lý do từ chối, Tỉnh đã điều nghiên, cân nhắc cấp cho Trung tâm 5 mẫu đất. Và, khi ra văn bản cấp đất cho Núi Cúi, Ban Địa chính thay mặt Ủy Ban Nhân dân Tỉnh cũng chẳng rõ 5 mẫu đất nằm ở chỗ nào trong đất của Núi Cúi. Đến khi nhân viên địa chính cùng ông Chánh Chiến đại diện Toà

Giám mục leo núi rách quần rách áo, chân tay trầy xước, đến xác định đóng mốc ranh, mới xác định được 5 mẫu đất, ba phần là lưng, hai phần là đồi.

Năm mẫu đất mặt bằng để làm Trung tâm đã là quá nhỏ. Ở đây, 5 mẫu, thì 3 mẫu là thung lũng, 2 mẫu là đất đồi, thì làm gì được. Đúng là giải quyết cho xong. Đó là việc làm của con người.

Nhận được giải quyết của Tỉnh, một cán bộ Trung ương an ủi chúng tôi, tỉnh giải quyết bao nhiêu cứ nhận rồi dần tính. Cần có chủ trương đã.

Tin vào việc *Chúa, Chúa sẽ làm*, chúng tôi chấp nhận bước đầu 5 mẫu đất làm Trung tâm rồi tiếp tục xin cấp thêm. Qua nhiều giai đoạn, đất được chấp thuận tăng dần lên: 10 mẫu, rồi chốt lại 13 mẫu 627 m², có nhiều mặt bằng thung lũng, đỉnh núi, đỉnh đồi. Cuối cùng Nhà nước cấp thêm 7,5 mẫu, cộng chung lại đất xây dựng được 20 ha 827 m², trên diện tích 107 mẫu đất Giáo phận đã sang nhượng được.

Việc tìm đất xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi thật là một việc lạ trong Xã hội chủ nghĩa này. Để thấy việc người ta không muốn, ngăn cản thì Chúa sẽ bằng mọi cách thực hiện.

Thật vậy, ngay khi chính quyền “chẳng dặng dưng” cấp cho Giáo phận 5 mẫu đất, lại được Trung ương khích lệ rằng: cứ nhận 5 mẫu để có chủ trương đã, rồi sẽ tính sau, Giáo phận đã nhận giấy phép ký ngày 31.03.2014 của Ủy ban Tỉnh đồng thuận cho xây dựng Núi Cúi làm

Trung tâm hành hương. Lúc đó khu đất Núi Cúi đã sang được gần một trăm mẫu.

Chương 3

VỚI LÒNG TIN MỌI SỰ ĐỀU CÓ THỂ

Ngay khi được giấy phép công nhận Núi Cúi là Trung tâm hành hương có mặt bằng, một đảng Ban liên lạc xin mở rộng mặt bằng, trao đổi mặt bằng, diện tích v.v, một mặt giáo dân giáo xứ Dốc Mơ và các xứ lân cận mở các tuyến giao thông trong Núi Cúi.

Trước nhất là con đường huyết mạch từ đường nhựa vào giáo xứ Đức Huy. Đoạn đường nối từ đầu đường nhựa này đến Núi Cúi dài hơn một cây số. Đoạn đường đầu giáo xứ Dốc Mơ, phải bồi thường chuyển đổi một số hộ để lấy đường thẳng vào con đường cũ là đường Cô Tin rộng 9 m. Đường Cô Tin đến cầu, phải sang đất rẫy của dân. Mặt đường cũ chỉ có 5 m đổ bê tông để dân đi lại và sang rẫy. Giáo xứ xin mỗi hộ hai bên nhường cho hai mét, mặt đường mới rộng 9 mét đều đổ bê tông. Nhà nước hỗ trợ dôi cột điện.

Điều đáng nói là các tường rào của hộ dân hai bên đường, khi nhường 2 mét mở đường, đều đập hết tường rào. Cây cầu trước kia 7 mét giờ được mở rộng 12 mét. Điều đáng kể là con đường từ cầu đến đất Trung tâm, trước kia không có đường, chỉ có lối đi nhỏ quanh co theo rẫy của hộ dân đi xe đạp, xe máy hoặc xe ba gác. Khi trung tâm có giấy phép, các hộ dân có đất đều đồng

ý cho trung tâm mở con đường thẳng từ cầu đến Núi Cúi, không kể giữa lô đất, cạnh lô đất có khi lô đất có đôi phải hạ xuống lấy mặt bằng của đường là 12 mét. Chín mét lòng đường, hai bên mỗi bên 1,5 mét.

Ban làm đường có một số chuyên viên trợ giúp cùng với các ông chánh giáo xứ, đặc biệt là ông chánh Tiên, ông trùm Cầu, lấy tọa độ phóng đường từ cầu đến thẳng đất giáp Trung tâm. Khi đã phóng đường đóng cọc, chằng giây, đội thi công vào việc.

Ban làm đường chỉ xin Toà Giám mục yểm trợ xe cơ giới. Ban đầu là một xe cuốc, một xe xúc, một xe lu, rồi sau thêm một xe lu nhỏ. Nhân công làm đường là Ban hành giáo giáo xứ tự nguyện lao động và tự lo ăn uống, thường thì trên dưới 100 người, có khi hai ba trăm người. Ai cũng hứng khởi đời phiên mình.

Và lạ lùng thay, con đường dài gần hai cây số, thế đất cao – thấp, lồi – lõng, rộng 12 mét đã hoàn thành chỉ trong hai tuần lễ, gây ngạc nhiên cho mọi người, kể cả chính quyền địa phương. Họ cũng thấy được lòng nhiệt thành của người công giáo. Không phải có tiền, có quyền là có thể làm được như vậy.

Việc hoàn thành được con đường huyết mạch, con đường Dốc Mơ, từ giáo xứ Dốc Mơ đến Núi Cúi, đã gây được sự kính nể của chính quyền và biểu lộ được đức tin của đồng bào công giáo. Giáo phận bước đầu đã vượt qua khó khăn, từng bước làm nên lịch sử.

Được sự khích lệ và động viên của các Đấng, Ban làm đường và quý chức quyết tâm làm đường quanh Núi Cúi

dài chừng ba cây số. Đoạn đường từ đầu đường Dốc Mơ ra bờ hồ chừng sáu trăm mét, cũng chỗ cao chỗ thấp, lũng, suối. Ban đốc công cùng với các chuyên gia cầu đường, nhắm hướng đóng cọc, chằng giây, sau đó Ban thi công và xe cơ giới vào cuộc. Quý chức giáo xứ Dốc Mơ và các giáo xứ lân cận đang đợi sẵn sàng. Đoạn đường này ngắn và tương đối vì triển dọc chân núi nên chỉ gần một tuần lễ là tạm xong. Để dồn sức vào đoạn đường dài một cây số tư – bộ mặt của Núi Cúi.

Để thực hiện một cây số tư ven bờ hồ. Ban đốc công phải xin thêm xe cuốc và nhiều xe vận tải. Phía đang làm đường 600 mét từ đường Dốc Mơ ra bờ hồ sẽ vòng cánh trái mặt bờ hồ để đội san đất làm một bãi đậu xe nhỏ và làm 1 con đường có cầu bắc qua cống vào hồ nhỏ chừng hai mẫu giữa đất của Trung tâm. Sau đó đoàn cơ giới cuốc đất từ đồi để các xe vận tải chở đồ ra bờ hồ tạo thành bãi rộng chừng ba mươi mét. Đoàn cơ giới phía bên kia mở đường ra bờ hồ từ công trường.

Con đường ra bờ hồ từ công trường giáp hộ dân tương đối dễ làm, vì chỉ có đồ đất và phá lũy tre gai. Xe cuốc cuốc đất, xe xúc san đất, xe lu nện, nhân công giáo dân giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp chặt đốn cây, dọn rác rưởi... chỉ một tuần, con đường rộng mười mét, dài hơn cây số từ công trường ra bờ hồ đã hoàn thành. Đường bên kia theo hướng dẫn của ban đo đạc lấy mặt bằng đường cho thẳng hàng, kể cả lúc nước hồ lên cao nhất. Hồ thủy điện luôn luôn giữ thẳng bằng, lấy đất đổ vào bao nhiêu để vẫn giữ được độ cao của đồi núi, mặt đường rộng 30 mét trở lên. Đá khai thác ở đồi đưa ra sát

mé hồ để làm kè giữ đất, đàng khác cũng làm cảnh quang cho hồ.

Với hướng dẫn cụ thể đó, hai đội thi công vào việc, công việc khai phá làm đường rất nhộn nhịp. Ở bờ hồ, những đồng đá to nhỏ từng đồng nối nhau để làm bờ kè. Trong khi công nhân tiếp tục làm mặt bằng thì cha Quản hạt Phêrô Phạm Duy Liễm đưa giáo dân giáo xứ Ninh Phát làm kè bờ hồ. Dưới sự chỉ đạo của ngài và Ban Hành giáo, Ban chuyên môn, giáo xứ Ninh Phát có nhiều rẫy đất đá, nên việc làm kè bờ hồ dài một cây số tư không có gì là khó, đã vậy rất khoa học và mỹ thuật. Cha con vừa làm vừa bàn luận ca hát. Các hiền mẫu giáo xứ tiếp tế nước uống, cơm ăn.

Con đường dài một cây số tư rộng 30 mét, mặt phẳng hơi dốc ra hồ. Bờ hồ có kè đá giữ cho đường không bị lở, tạo cảnh quan cho Trung tâm.

Đường rộng có thể đậu xe khi cần, nhưng nhất là tạo cảnh quan để ngồi ngắm hồ.

Công việc làm đường bờ hồ đòi hỏi nhiều công sức nhưng không gặp một trở ngại nào, chỉ khi đã hoàn thành, thì đội bảo vệ hồ Trị An có đến kiểm tra và yêu cầu giữ đúng ranh giới.

Hai đội thi công cơ giới : một đội làm bãi đậu xe. Quả đồi này trước kia ông Toàn đã thuê khu này lấy đất bán đóng thuế cho địa phương. Ông đã san cả một quả đồi lấy đất bán đã nhiều năm thu lợi quá nhiều, về sau Nhà nước thu hồi giấy phép, ông sang lại cho Giáo phận, nên mới có mặt bằng trên dưới mười mẫu. Mục đích khai

thác đất dễ bán, nên mặt bằng chỗ lồi chỗ lõm, chỗ cao, chỗ thấp, nên muốn làm chỗ đậu xe phải tốn công nhiều. Phải lấy mặt bằng rồi lấp cho đều.

Còn đội cơ giới chính xe mới, tài xế giỏi, có nhiều kinh nghiệm, nhiều chuyên gia cầu đường để mở đường lên núi. Đây thực sự là con đường quyết định việc thành lập Núi Cúi, vì trước đây đã một lần Ủy ban tỉnh đã chối từ việc lập Trung tâm Đức Mẹ viện lý do trên đỉnh núi là đất quốc phòng. Về sau qua chủ trương và chính sách tôn giáo của Trung ương, Ủy ban tỉnh đã điều nghiên, cân nhắc cấp cho năm mẫu đất ở một tọa độ hầu như không thể làm Trung tâm được. Nhưng việc Chúa Chúa có cách của Ngài, từ không Chúa làm ra có được, hòng hồ ở đây đã có nhiều mẫu ở một thế đất đối với con người là vô vọng, nhưng với Chúa Ngài có cách – đất ở chỗ nào cũng được, nhưng cần giấy chủ trương cho thành lập Trung tâm.

Khi vừa cho giấy chủ trương thì con đường Cô Tin – con đường Cô Tin thành đường Dốc Mơ hay Giác Mơ dài ba cây số, rộng chín mét lòng đường, gần hai mét hành lang được thành hình trong thời gian ngắn kỉ lục. Tiếp đến là đường vòng quanh Núi Cúi nhất là con đường bờ hồ rộng ba mươi mét, dài một cây số tư, có đường mương chân núi và kè đá bờ hồ. Bây giờ là con đường định mệnh của Núi Cúi, vì không có đường nào lên núi được thì việc Ủy ban từ chối có lý. Vì vậy ban làm đường phải hết sức thận trọng và kiên nhẫn, chỉ sơ hở một chút là người và xe sẽ rơi xuống thung lũng.

Được gọi là Núi Cúi vì núi cao, triền dốc thung lũng sâu và không có đường lên núi. Muốn lên núi, người leo núi phải khom lưng bấu từ gốc cây này đến gốc cây kia, nên Ban làm đường phải rất thận trọng từng thước đường: chặt đốn cây, cuốc từng thước đất, phá từng khối đá, vừa để san mặt đường, vừa không phá cảnh quan. Công việc làm càng lúc càng tăng thêm khó nhọc.

Nhưng cho dù khó khăn bao nhiêu anh em vẫn kiên trì vì biết đây không phải việc thế gian, mà là việc của Chúa, của Đức Mẹ. Nhìn lại con đường đức tin “Dốc Mơ” là một khích lệ với niềm tin, với tài nghệ và ý chí Ban làm đường đã phá núi, lấp thung lũng, bước đầu đã thành một con đường men theo chân núi, một bên là thung lũng sâu gần giống như đèo Bảo Lộc tạo một cảnh quan rất đẹp. Con đường chân núi này dài gần một cây số, từ công trường lên đến tận độ cao của Núi Cúi. Bia còn ghi lại độ cao của Núi Cúi và còn ghi ngày tháng lập bia, mà khi từ chối không cho làm Trung tâm, Ủy ban đã nhắc tới.

Mặt đường được trải bằng nhiều lớp đất đỏ chuyên dùng cho việc làm đường để các loại xe lu lớn nhỏ nện – mặt đường lòng đường 9 mét, sát núi có máng nước, xe hơi lớn trên 30 chỗ, xe hơi, honda đi lại dễ dàng.

Khi đã có đường đi lên núi, xe cuốc, xe xúc, xe vận tải tập trung để san mặt bằng hai quả núi. Núi nhỏ cao hơn, có mặt bằng từ bốn đến năm sào. Núi lớn độ cao thấp hơn, có mặt bằng chừng một mẫu. Đoàn xe cơ giới ở trên đỉnh núi làm việc chẳng khác gì các chuyên gia cầu

đường, cạy những tảng đá lớn hơn xe vận tải khoan đập nhỏ ra để xe ủi đẩy xuống lũng giữa hai khe núi. Lũng tương đối thấp và lòng lũng hầu hết là tre gai không ảnh hưởng gì đến cảnh quan. Công việc đào lấp san bằng với tốc độ nhanh, gọn gàng, gây ngạc nhiên cho mọi người. Chỉ trong vòng hơn hai tuần, mặt bằng ngọn núi lớn đã có diện tích hơn ba mẫu, mặt bằng núi nhỏ có diện tích trên dưới một mẫu.

Đến lúc này Ủy ban huyện yêu cầu ngưng để điều chỉnh. Trong khi đội cơ giới chỉnh dọn mặt bằng trên núi thì đội cơ giới dọn mặt bằng bãi đậu xe tạm xong trở ra mở đường tiếp nối đường từ quốc lộ 20 vào.

Nguyên trước kia chỉ là con đường đất của rừng cao su giáp giới giữa hai huyện Thống Nhất và huyện Tân Phú trao đất cho công ty may mặc. Chính quyền huyện Thống Nhất mới đổ nhựa một đoạn đường dọc theo công ty may mặc. Khi có chủ trương thành lập Núi Cúi, đồng bào vẫn đi từ quốc lộ 20 vào Núi Cúi bằng con đường này. Nhưng Trung tâm Núi Cúi chưa có đường chỉ có con đường đất của dân làm rẫy đi lại.

Nhân dịp Trung tâm đang mở đường thông trong Trung tâm, đội cơ giới và giáo dân giáo xứ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thi công đoạn đường nối tiếp đoạn đường dọc theo khu công nghiệp, mà đoạn đường thuộc Trung tâm được ba gia đình Anh Toàn, một gia đình Việt kiều, Dòng Vinhson mỗi nơi nhường cho mười mét chiều ngang dọc theo dãy dài đất được hàng trăm thước. Đoạn đường đất rộng tới 20 mét, đổ đá dăm chạy thẳng vào Trung tâm

nối tiếp với các đường trong Trung tâm vòng ra bờ hồ, ngang qua lễ đài sang đường Dốc Mơ... Cũng như dọn mặt bằng trên núi, công việc khai phá đường phạm luật, nên mấy xe cơ giới bị giữ làm biên bản bị phạt.

Công việc Trung tâm bị ngưng một thời gian ngắn rồi lại được tiếp tục, nhưng thời gian ngưng nghỉ này lại là thời gian vàng. Trung tâm được đón các khách quý đến chúc lành.

Trước nhất là phái đoàn của Hội đồng Giám mục Việt Nam. Cuối khóa họp lần I năm 2014, tôi có báo cáo cho các Đấng hợp Hội đồng: Ủy ban Tỉnh đã cấp giấy chủ trương cho thành lập Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi và chúng con đã sang được gần một trăm mẫu đất. Hiện đang khởi công làm đường giao thông. Nếu được, chúng con xin mời các Đấng, trước khi trở về nhiệm sở, các Đấng ghé thăm Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi để chúc lành cho khu đất thiêng chúng con chọn làm Trung tâm hành hương để thờ phượng Chúa và tôn vinh Đức Mẹ.

Được Hội đồng nhận lời mời, tôi đã báo về cho Đức Ông Vinhson Đặng Văn Tú chuẩn bị đón các Đấng tại Núi Cúi.

09 giờ 30 xe của Hội đồng Giám mục tới Núi Cúi. Nghỉ ngơi trong ít phút, Hội đồng được hướng dẫn lên núi theo con đường dốc mới mở. Lên đến mặt bằng núi lớn đang sang lấp để đặt công trình. Quan sát, lấy ảnh hai mặt bằng hai ngọn núi đã được hạ thấp và san bằng. Ngọn núi lớn hạ thấp xuống sáu đến bảy mét, ngọn núi

nhỏ cũng vậy. Đấng nào cũng ngạc nhiên khen ngợi đội ngũ công nhân tài giỏi. Còn nhìn từ độ cao đỉnh núi ra phía hồ, các Đấng càng ngạc nhiên thấy cảnh quan mây nước mênh mông của hồ Trị An giống như một bức tranh thủy mặc có lẽ còn thua cảnh thật.

Sau khi ngắm cảnh lấy hình, các Đấng được hướng dẫn xuống thăm hồ. Theo sau xe hướng dẫn là xe các Đấng đi từ cánh phải trên con đường đất mới mở ra bờ hồ. Đứng ở góc này nhìn lên ngọn núi cao mượt màu xanh nơi mà các ngài vừa ở trên xuống, và từ phía này các Đấng sẽ thấy giữa triền núi thẳng đứng giữa lùm cây rậm có một hang nghe nói chưa ai vào được. Trước đây, dân săn bắn thường đến đây để săn khỉ. Vì ở hang này có một đàn hàng chục con khỉ đã ở từ lâu, sống bằng hoa trái rừng và càng ngày càng phát triển đông. Nhìn xuống thấp là con đường rộng, mặt đường rộng hơn ba mươi mét đang san bằng, bên trong đang làm rãnh nước, bên ngoài đá đắp kè vừa chống lở đất vừa tạo cảnh quan. Trên mặt đường nhìn ra hồ cảnh mây nước bao la bát ngát làm tăng vẻ đẹp của Núi Cúi.

Mặc dù cảnh Núi Cúi trên cao, dưới thấp đều lôi cuốn, nhưng vì thời giờ có hạn, các Đấng mới họp Hội đồng Giám mục. Đàng khác, đất của Núi Cúi còn nhiều, các Đấng lấy ảnh rồi phải lên xe đi hết đoạn đường bờ hồ một cây số tư để đến cuối đoạn đường là bãi đậu xe giáp bờ hồ Trị An. Bên trong hồ Trị An, dọc theo bãi đậu xe, có một cái hồ chừng hai mẫu nằm giữa đất Trung tâm, quanh năm có nước từ hồ Trị An chảy vào, dân thường dùng nước này để tưới cây.

Từ bãi đậu xe nhỏ nhìn lên núi sẽ thấy một cảnh thật đẹp, trên đỉnh núi nhiều dốc này là nơi Trung tâm dự tính xây dựng công trình chính. Đứng ở bãi nhìn ra hồ thấy một vòng đai xứ đạo như Hiệp Nhất, bên trái là Bến Nôm có những xứ như Cây Gáo... có họ đạo đã mất tích khi làm hồ Trị An như họ Thánh Tâm.

Đứng nhìn vào bên trong bãi đậu xe là khu đất gần 30 mẫu. Khu đất có thể làm nơi nghỉ dưỡng các Linh mục của Giáo phận. Cũng như những nơi các Đấng đã đi qua, nghỉ ngơi, chụp hình rồi các Đấng lên xe về giáo xứ Dốc Mơ dùng cơm trưa.

Trong bữa cơm trưa có các Đức Tổng Giám mục, quý Đức Giám mục trong Hội đồng, quý Cha thư ký, có Đức ông Vinhson Đặng Văn Tú, cha Phêrô Phạm Duy Liễn – Quản hạt Gia Kiệm, cha cố chánh xứ Dốc Mơ Giuse Hoàng Minh Đường, quý Cha và đại diện Ban Hành giáo Giáo hạt. Đức Tổng Phaolô Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam lên tiếng tạ ơn Chúa đã ban cho Giáo hội Việt Nam, đặc biệt cho Giáo phận Xuân Lộc một Trung tâm có tầm cỡ quốc tế để làm nơi hành hương và có thể có điều kiện đón tiếp Đức Thánh Cha. Ngài cũng chúc mừng ngày kỷ niệm thụ phong Linh mục của Đức cha chánh Giáo phận và cha cố chánh xứ Dốc Mơ Giuse Hoàng Minh Đường, chúc cho các ngài hoàn thành công trình hành hương Đức Mẹ Núi Cúi.

Đức cha Giáo phận chân thành cảm ơn Đức Tổng Chủ tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, quý Đức Tổng, quý Đức cha, quý Cha ban Thư ký và quý Cha. Xin cầu

nguyện nhiều cho chúng con vượt qua được mọi trở ngại để ý Chúa được thực hiện...

Cuộc viếng thăm của Hội đồng Giám mục Việt Nam được ghi hình và đăng lên mạng như là một ấn dấu cho trong và ngoài nước biết : Giáo phận Xuân Lộc đã có một Trung tâm hành hương mang danh là *Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi*.

Tiếp đến là cuộc viếng thăm của Đức Tổng giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc trước khi ngài đi họp Hội đồng ở Rôma. Như ngài nói: ngài muốn đến viếng thăm Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi để có dịp ngài trình bày về việc thành lập Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi, vì thế ngài muốn biết rõ: chủ đích, ý nghĩa, địa điểm, công việc làm, thuận lợi và khó khăn về phép tắc và tài chính.

Ngài nhấn mạnh về phép tắc và tài chính, tôi nhớ lại nhiều lần ngài gặp tôi, ngài cũng đi với Đức Tổng Phêrô Nhơn. Ngài nói: Đức cha Đaminh xin cái gì cũng được còn mình xin cái gì cũng bị từ chối. Ngồi bên ngài cùng với Cha Chưởng ấn Giuse Nguyễn Văn Việt, tôi đã lần lượt trả lời cho ngài, đặc biệt về phép thành lập Trung tâm, tôi nói: Nhà nước đã từ chối cho thành lập Trung tâm nhưng rồi nhờ lời cầu nguyện và lòng tin cả của Giáo phận, tất cả một lòng một ý nhờ Đức Mẹ Vô Nhiễm bầu cử mà Chúa ban cho chúng con Núi Cúi. Trước mắt còn rất nhiều khó khăn chờ đợi. Xin Đức Tổng và các Đấng cầu xin cho chúng con.

Xe đi đến đâu tôi giải thích công việc quý cha, quý chức đang thực hiện tại Trung tâm. Đến bờ hồ dịp nước xả để chờ mưa, nếu không khi mưa nước dâng lên hồ chứa bị ứ và để lộ ra một bãi cỏ xanh từng ngàn mẫu chung quanh bờ hồ. Nhìn quang cảnh bao la bát ngát. Đức Tổng buột phát: nếu Đức Thánh Cha đến đây thì Trung tâm Núi Cúi có thể chứa được hàng triệu người. Ngài thêm: thật tuyệt vời! Rồi ngài hỏi cha Chương án:- cha ghi ảnh cho tôi chưa? Cha Chương án thưa: -con ghi đủ cả rồi.

Vòng hết vòng hồ chúng tôi đưa ngài lên núi, chỉ cho ngài tại đỉnh núi này là nơi Nhà nước từ chối không cho làm Trung tâm, vì đây là cao điểm quốc phòng. Sau cùng, được chủ trương của Trung ương, Ủy ban Tỉnh đã điều nghiên cân nhắc giải quyết cho giáo phận 5 mẫu, hai phần ba là thung lũng, một phần ba là đồi. Có thể họ nghĩ rằng, khó thể này chúng con ngã lòng. Nhưng Chúa có cách, như Đức Tổng thấy, chúng con đang làm. Đức Tổng gật đầu tán đồng, ngài khích lệ: - cứ trông cậy Chúa việc Chúa Chúa làm. Tôi hứa cầu nguyện nhiều cho Đức cha và Giáo phận. Ngài trao cho tôi một bao thư và nói: - tôi gửi Đức cha 50 triệu, góp một chút vào công trình Giáo phận.

Tôi nhớ lại câu thắc mắc của ngài lúc vừa gặp, ngài hỏi: - những khó khăn về phía Nhà nước và tài chính. Tôi mới trả lời sơ qua về phép tắc, còn tài chính tôi thưa với ngài chúng con dự tính chỉ tốn phí bằng đèn thánh Đức Mẹ Lavang. Nhưng đó mới là dự tính, xin Đức Tổng

cầu nguyện cho chúng con, như lời Đức Tổng việc Chúa Chúa sẽ làm.

Khi đã tham quan và lấy dữ liệu, chúng tôi đưa Đức Tổng về con đường Dốc Mơ mà giáo dân mới làm, để ngài lấy xe về Sài Gòn.

Cuộc viếng thăm Núi Cúi của Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli – đại diện Tòa Thánh tại Việt Nam.

Ngày bế mạc họp Hội đồng Giám mục tại Việt Nam ở trung tâm mục vụ Sài Gòn, Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli trở ngại vắng mặt, ngài đã nhận được thông báo kết quả việc viếng thăm Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Hôm nay đích thân Ngài với tư cách đại diện Tòa Thánh tại Việt Nam đến thăm Trung tâm Đức Mẹ và chia sẻ niềm vui với Giáo phận Xuân Lộc.

Tôi cùng với Cha Gioan Đỗ Văn Ngân, Cha Giuse Việt đưa ngài từ Toà Giám mục sang Trung tâm Đức Mẹ. Tới Núi Cúi, chúng tôi đưa ngài lên Núi để ngài có cái nhìn tổng quát địa thế Núi Cúi. Vừa bước xuống xe dừng lại trên mặt bằng núi, ngài vừa ngạc nhiên vừa trầm trồ khen ngợi, gọi cho ngài nhớ tới núi Tabo và hồ Galilê, ngài hỏi: - núi này cao bao nhiêu? Cha Gioan thưa ngài: - núi cao hơn một trăm mét và mặt bằng hai ngọn núi rộng chừng năm mẫu. Đức Tổng tỏ ý hài lòng ngài nói: - với độ cao và mặt bằng này, giáo dân có thể đến với Chúa và Mẹ tốt. Ngài quan sát khắp mặt bằng mà tôi thưa ngài Giáo phận sẽ làm những công trình trọng điểm trên mặt bằng này như: Nhà nguyện Thánh thể, đài

Đức Mẹ. Đến một góc có miếng đất nhỏ nhô ra hướng về lòng hồ. Ngài nói với tôi: - chỗ này làm một cái nhà nhỏ để khi Đức Thánh Cha đến ngài có thể nghỉ chân.

Chúng tôi đưa ngài xuống núi vòng ra bờ hồ. Đứng ở một góc có thể ngắm núi và nhìn ra hồ đẹp nhất. Tôi chỉ cho ngài vách núi đứng thẳng phần nhô ra mà Đức Tổng nói có thể làm nơi Đức Thánh Cha có thể nghỉ chân, còn lại như một bức tường xanh chắn gió cho ngọn núi. Cũng từ góc độ này nhìn ra hồ Trị An bát ngát mênh mông, ngài hỏi tôi hồ này rộng bao nhiêu, tôi thưa hơn ba trăm mẫu. Ngài nói ngay, hồ Trị An rộng hơn biển hồ Galilê. Ngài nói tiếp: - có núi Tabo, có hồ Galilê, Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi là linh địa hiếm có.

Sau đó Cha Gioan Đỗ Văn Ngân giải thích cho Đức Tổng biết đầu nguồn và dòng chảy qua bao nhiêu nơi rồi tụ lại ở hồ Trị An này. Theo những nhà địa chất, Núi Cúi này là địa điểm đẹp nhất của hồ Trị An. Đức Tổng ngạc nhiên, ngài nói: -đặt Trung tâm Đức Mẹ ở đây là nhất rồi. Nhưng một lát ngài hỏi: - Nhà nước có chấp thuận đặt Trung tâm ở đây không? Tôi trả lời ngay: - Trên nguyên tắc, Nhà nước đã cho chủ trương xây dựng Núi Cúi, nhưng mặt bằng được cấp để xây dựng Núi Cúi quá khó, vì vừa nhỏ vừa dốc, chỉ 5 mẫu đất sườn dốc. Nhưng nhờ lời cầu nguyện, sự đồng tâm đồng trí của cả Giáo phận, Chúa đã giúp chúng con từng bước vượt qua. Như Đức Tổng vừa thấy, mặt bằng trên núi, con đường dốc từ đỉnh núi đi xuống, đường vòng xung quanh núi và đặc biệt con đường vòng ven hồ dài một cây số tư, đến bãi xe v.v... nhất là lát nữa trên đường về

giáo xứ Dốc Mơ, Đức Tổng thấy con đường dài gần ba cây số, có sự hợp tác của các chức sắc của bốn giáo xứ gần đây thực hiện, mặt đường chín mét đổ bê tông, có sự hợp tác của xã huyện chỉ trong một tháng là xong. Ngài hỏi lại: - có sự hợp tác của xã huyện nữa à? Hy vọng Núi Cúi sẽ ổn.

Tôi cảm ơn ngài, xin ngài cầu nguyện nhiều, vì trước mắt còn nhiều khó khăn phép tắc, vốn đầu tư. Bỗng ngài quay sang tôi ngài hỏi: -Hội đồng Giám mục có giúp Đức Cha gì chưa? Tôi cười trả lời: - việc của chúng con còn sớm quá, hy vọng rồi ra... con mới thấy Đức Tổng Phaolô Đọc rút tiền túi của ngài cho chúng con năm mươi triệu.

Xe Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli về đến giáo xứ Dốc Mơ để dùng cơm trưa. Tại đây, tôi giới thiệu ông Tiến sĩ Kiến trúc Ngô Viết Nam Sơn và các cộng sự của ông. Ông và các cộng sự sẽ là người thực hiện công trình Đức Mẹ Núi Cúi.

Trước khi ngồi bàn trong phòng khách rộng của giáo xứ Dốc Mơ, có đông đủ Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, các Đức Cha nhà, Đức ông Vinhson, cha Quản hạt, cha cố chánh xứ, quý cha, đại diện Ban hành giáo giáo xứ lân cận, quý ông kĩ sư Nam, gốc giáo xứ Đức Long, ông đang làm nhiều công trình lớn ở Miền Bắc với ông Ngô Viết Nam Sơn. Khi nghe giáo phận nhà đã được Nhà nước cấp giấy chủ trương cho xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi, ông nghĩ ngay đến ông Ngô Viết Nam Sơn - một người vừa có tâm vừa có tầm

đã thực hiện bao nhiêu công trình có tầm cỡ quốc tế. Ông kỹ sư Nam đã đến liên hệ với tôi và xin đưa ông Nam Sơn đến giới thiệu. Ông hẹn ngày hôm nay, nhưng hôm nay tôi mắc đưa Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli đi thăm Núi Cúi và hẹn gặp ông trưa nay ở Dốc Mơ có Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli – khâm sứ Tòa thánh tại Việt Nam.

Ông Nam Sơn được giới thiệu là người hiện có trình độ cao nhất nước về kiến trúc. Ông có nhiều công trình tầm cỡ quốc gia và quốc tế, đặc biệt về thiết kế đô thị giống như thân phụ của ông – ông Ngô Viết Thụ đã được giải Khôi nguyên kiến trúc tại Roma...

Đáp từ Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli thay mặt cho Đức Cha chủ nhà và khách quý, ngài bày tỏ tình cảm của ngài trong cuộc gặp gỡ bất ngờ giới thiệu ông Tiến sĩ Kiến trúc Ngô Viết Nam Sơn. Ngài nói ngài vừa tham quan Núi Cúi cùng với Đức Giám mục Giáo phận. Ngài rất ngạc nhiên trong hoàn cảnh này mà Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi sang được khu đất hàng trăm mẫu, không có Trung tâm Đức Mẹ nào có được, nhất là Trung tâm có cảnh thiên nhiên tuyệt vời: sơn - thủy - vân - vũ khó có trung tâm nào trên thế giới có được khung cảnh như vậy.

Ngài cũng được nghe giới thiệu ông Tiến sĩ Kiến trúc Ngô Viết Nam Sơn đặc biệt có tâm và có tầm. Ông có tài thiết kế đô thị, sẵn sàng cộng tác để xây dựng Núi Cúi. Nơi đây sẽ thành một Trung tâm tầm cỡ thế giới, có

thể đón tiếp Đức Thánh Cha viếng thăm đất nước hoặc tổ chức những đại hội quốc tế.

Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli cảm ơn Đức Cha chủ nhà đã đón tiếp và giới thiệu ông Nam Sơn kiến trúc sư, quý Đức cha, quý cha, quý khách – chào thăm ông Nam Sơn, chúc ông và gia đình hạnh phúc.

Đức Cha Giáo phận cảm ơn Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli đã ghé thăm chúc lành cho Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Ngài cũng chia sẻ với chúng con những tâm tình và dành cho chúng con những lời khích lệ rất quý giá. Chúng con ghi nhớ và cố gắng hơn nữa. Cảm ơn ông kỹ sư Ngô Viết Nam Sơn đã nhận lời mời cộng tác với chúng tôi để thực hiện công trình Đức Mẹ ở Núi Cúi. Cảm ơn quý Đức cha, quý cha, quý khách. Đức cha Giáo phận tặng Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli một tượng Đức Mẹ Núi Cúi bằng gỗ của nhà điêu khắc Văn Tiên. Sau đó đại diện Ban Hành giáo dâng hoa cho Đức Tổng và tặng hoa cho ông kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn. Đức cha mời Đức Tổng và mọi người dùng cơm trưa. Sau cơm trưa Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli lên đường về thành phố.

Giữa những cuộc thăm viếng của các phái đoàn, ông Phêrô Chiến – Trưởng Ban hành giáo Giáo phận, đại diện Đức Giám mục, liên lạc với chính quyền. Ông chạy hết ban này đến ban kia, Ủy ban Tỉnh, Ủy ban Huyện, ban Xã, chuyển đổi đất, cho phép xây dựng chỗ này, lấp chỗ kia, thêm hai bót một từ năm mẫu đến bảy mẫu, mười mẫu. Sau cùng, qua nhiều dịp, qua nhiều nguồn,

chốt lại là 13ha,327m² đất xây dựng có hình từ trên không nhìn xuống như là con chiên sát tế, đất được kiểm soát rất nghiêm ngặt.

Còn việc làm đường mở đường: khi được giấy chủ trương cho xây dựng trung tâm, công việc sang đất mở đường ào ạt, tốc độ. Ủy ban Tỉnh khám phá có vi phạm; ở địa phương đã bắt giam phạt xe cuốc, xe ủi phải qua nhiều dịp, qua nhiều liên hệ mới được thông qua: nhưng yêu cầu tuyệt đối không được mở thêm một con đường nào nữa ngoài 13ha,327m² cho phép xây dựng. Đất còn lại gần một trăm mẫu để trồng cây xanh.

Mặt bằng Trung tâm Đức Mẹ đến đây cũng đã là phép mầu của Chúa. *Việc Chúa, Chúa làm*: từ chỗ giáo phận bị từ chối không cho, đến lúc được cấp 5 mẫu đất có tọa độ nửa thung lũng nửa đồi, tưởng không thể làm gì được. Nhưng Chúa đã làm điều kỳ diệu. Chỉ trong thời gian ngắn, giáo phận đã sang nhượng được hàng trăm mẫu đất, rồi vạch núi xẻ đồi, lấp lũng, mở lối đi thuận lợi chung quanh núi và lên đến đỉnh núi. Rồi được Hội đồng Giám mục Việt Nam – Đức Tổng Phaolô Bùi Văn Đọc, nhất là Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli- đại diện Tòa thánh ở Việt Nam ghé thăm và chúc phúc như một xác nhận sự hiện diện của Núi Cúi; và qua mạng xã hội, cả thế giới đã biết đến Núi Cúi. Đồng thời với công việc năng nổ bạo dạn của khối công giáo hạt Gia Kiệm, chung quanh Núi Cúi có hơn một 150.000 giáo dân đồng tâm quyết khai mở Trung tâm Đức Mẹ. Việc Chúa đã làm đúng như lời Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli- đại diện Tòa thánh nói: Trung tâm Đức Mẹ Núi

Cúi có tầm vóc quốc tế, đất rộng, cảnh đẹp ít có trung tâm nào có được.

Chương 4

NÚI CÚI

ĐIỂM HẸN CẦU NGUYỆN

Việc xin lập Trung tâm Đức Mẹ ở Russeykeo bị từ chối lý do chính là từ “*Trung tâm*”. Ở Núi Cúi bị làm khó dễ gần như từ chối cũng vì hai chữ “*Trung tâm*”. Tại sao thế? Vì “*trung tâm*” là nơi thường tập hợp đông người, nhất là các “*trung tâm*” tôn giáo, dễ bị những “*thế lực chống phá*” Nhà nước lợi dụng, gây mất an ninh chính trị. Đã có nhiều nơi xảy ra những vụ lộn xộn nên Nhà nước rất cảnh giác. Nếu có việc xin thành lập “*Trung tâm*” thì phải điều nghiên kỹ tất cả các mặt nhất là an ninh chính trị. Vì vậy Trung tâm Đức Mẹ Russeykeo ròng rã năm đến sáu năm xin, sau cùng bị từ chối. Còn Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi là một phép màu của Chúa, nhờ lời Đức Mẹ bầu cử cùng Chúa, thánh cả Giuse chỉ đường tìm ra đất thiêng Núi Cúi.

Là một phép màu của Chúa, có thánh Giuse chỉ lối thì từ Trung tâm – tập hợp đông người sẽ vượt qua. Khó khăn cơ bản là sự khác biệt đức tin. Một bên thực hiện ý Chúa, một bên làm theo chỉ thị của Đảng. Tôi nhớ một hôm tôi vào bệnh viện Chợ Rẫy thăm Đức cha Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật gặp bà trưởng Ban Dân vận Tỉnh. Qua câu chuyện trao đổi, bà nói: - *Tôi cũng là một tín đồ ngoan đạo nhưng là tín đồ của Mác Lênin, mà chủ nghĩa Mác Lênin không đội trời chung với người Công giáo. Vì Lenin nói: “Chúng ta phải đấu tranh với*

tôn giáo, đây là nguyên tắc tối thiểu của chủ nghĩa duy vật, vì vậy nó cũng là nguyên tắc tối thiểu của chủ nghĩa Marx”, “Người Marxist phải là người duy vật, là kẻ địch của tôn giáo”.

Bằng cứ là, khi giải tỏa đất nhà thờ giáo xứ Tân Lộc Biên Hoà, tôi mới thấy rõ xã hội hôm nay không muốn có một cơ sở mới tôn giáo nào; và nếu vì một lý do nào phải giải quyết thì cũng làm khó và hạn chế tối đa. Đó là cuộc *đấu tranh* chống tôn giáo của người Marxist. “*Người Marxist...là kẻ địch của tôn giáo*”.

Tôi nhớ đến vụ phá hoại tại nhà thờ Chính tòa khi tôi làm lễ Giáng Sinh: chiều trước ngày lễ, Ban an ninh Huyện vào nhà xứ tặng hoa và chúc mừng đồng bào ngày lễ Giáng Sinh vui vẻ, rồi đến Ban chỉ huy huyện đội cũng vào chúc mừng đồng bào mừng lễ vui tươi, trước Thánh lễ Mặt trận Trung ương có thư chúc mừng đồng bào công giáo...

Nhưng rồi vào giữa lễ, lúc dâng lễ vật thì một loạt trái đạn M79 (chỉ bộ đội mới có) bỗng từ phía Nhà Văn hóa (ở bên cạnh nhà thờ) liệng sang ngay trước mặt các em thiếu nhi đang dự lễ và đoàn dâng lễ vật. Lúc đó, tôi vừa giảng lễ xong, tính bước ra nhận lễ vật thì trái đạn liệng tới. Tôi lên tiếng kêu gọi mọi người hãy bình tĩnh, thu lại những tang vật nộp ban an ninh và tiếp tục lễ. Vậy nếu chỉ một quả đạn phát nổ - hoặc hốt hoảng chạy dẫm lên nhau khỏi sao không có người chết người bị thương, mà đây là nhà thờ Chính tòa rồi ra tình hình tôn giáo Giáo phận sẽ ra sao.

Một vụ khác: Đức Mẹ hiện ra ở Bạch Lâm. Vì không tin có Chúa có Mẹ nên phải đánh tan chuyện tin thần thánh. Để đánh đổ niềm tin này, trước đó Ban An ninh đã tổ chức nhiều lễ phát động trao quà, trao dụng cụ sinh hoạt xe đạp, mũ bảo hiểm v.v... và rất nhiều nhân viên an ninh đến năm xã thí điểm an ninh để hướng dẫn tập huấn an ninh, bảo vệ bài trừ tệ đoan xã hội, mê tín ...

Bảng đi một thời gian nổi lên sự kiện Đức Mẹ hiện ra tại giáo xứ Bạch Lâm. Ban An ninh vào cuộc. Kẻ xấu trà trộn vào đoàn người tụ tập đông đảo ở sân nhà thờ Bạch Lâm chụp ảnh, tung tin, tạo nên một bầu khí náo nhiệt hỗn độn, gây khó khăn rất lớn cho Toà Giám mục. Chính quyền gây sức ép, buộc Toà Giám mục phải lên tiến trước hiện tượng... Còn rất nhiều vụ xung khắc giữa người tin và không tin... Chẳng hạn những cuộc lễ lớn, tập hợp đông giáo dân tại công trường Toà Giám mục, nơi đây có tường xây chung quanh. Tòa Giám mục đã có biện pháp bảo vệ an ninh chặt chẽ. Người tham dự có dây đeo, ngồi theo vị trí đoàn thể, giáo xứ, nhưng Ban An ninh cũng yêu cầu cho họ có chỗ ngồi (để làm nhiệm vụ bảo vệ an ninh trật tự?).

Tất cả đều cho thấy vấn đề an ninh là vấn đề số một mà Bộ Công an là bộ bảo vệ chế độ triệt để thực hiện.. Dù vậy, ngay cả các nơi Nhà nước bảo vệ như các lễ qui mô, cũng có xảy ra những lộn xộn.

Cũng chính vì ý thức hệ tin và không tin, vì hoàn cảnh xã hội mà Nhà nước nói có nhiều nơi lợi dụng diễn biến hòa bình gây bất ổn chung trong nước, nên Nhà nước đã

từ chối lập trung tâm tại Russeykeo và hạn chế tối đa Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Nhưng nhờ tin vào Chúa, giáo phận đã từng bước tiến hành xây dựng được Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi..

Tất nhiên là gần đây, Đảng và Nhà nước đã có những nhận thức mới về tôn giáo: *“Tín ngưỡng, tôn giáo là nhu cầu của một bộ phận nhân dân, Đảng và Nhà nước ta tôn trọng quyền tự do tín ngưỡng và không tín ngưỡng của nhân dân, thực hiện bình đẳng, đoàn kết lương giáo và giữa các dân tộc. Khắc phục mọi thái độ hẹp hòi, thành kiến, phân biệt đối xử với đồng bào có đạo, chống những hành vi vi phạm tự do tín ngưỡng”*. (Báo cáo chính trị của Ban Chấp hành Trung ương khoá VI tại Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ VII).

Vấn đề là giữa nhận thức và thực tiễn, vẫn có một khoảng cách rất xa.

Hôm nay Giáo phận xin tổ chức lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Lại là một thử thách đức tin nữa.

Khi đơn xin đặt viên đá đầu tiên xây dựng Trung tâm thì ít lâu ông chủ tịch người công giáo xã Gia Tân I nơi có đất Núi Cúi phải đổi chỗ làm việc, có lẽ vì ông đã ký giấy sang đất nhiều ở Núi Cúi. Tiếp đến Mặt trận huyện, Mặt trận Tỉnh kiểm tra đất cát. Ông Chủ tịch Mặt trận Tỉnh, ông Huỳnh Văn Tới, gặp tôi, ông nói: đất ở Núi Cúi đẹp hơn gấp nhiều lần đất ở Russeykeo, đất ở Núi

Cúi nhìn xa như một bà mẹ đang cõng con, còn nhìn trên xuống giống như một thiếu nữ đang nằm ngủ, cụ chọn được đất Núi Cúi đẹp thật. Sau đoàn Mặt trận Tỉnh đến đoàn An ninh Tỉnh, Huyện kiểm tra mặt bằng Núi Cúi, người nhà làm việc ở Núi Cúi.

Trong khi đó Ban Tôn giáo Tỉnh yêu cầu danh sách khách mời về phía chính quyền, về phía tôn giáo chức sắc trong ngoài nước, chức vụ..., Linh mục trong giáo phận, có mời ngoài giáo phận không? bao nhiêu?... tu sĩ nam nữ trong giáo phận có mời tu sĩ ngoài không?... giáo dân tham dự bao nhiêu? Phương tiện đi về? chương trình lễ đặt viên đá... nội dung các bài phát biểu... chưa hết, Ban tổ chức lễ, Đức Ông còn phải làm việc nhiều với Ban an ninh và Ban tôn giáo với lý do để tổ chức lễ được tốt đẹp...

Tại Toà Giám mục Đức cha Chánh, Đức cha Phó, Đức Ông và Ban tổ chức lễ này là thước đo của cả giáo phận. Những dấu hiệu đã và đang diễn ra về phía chính quyền báo trước những khó khăn phải đối phó, nhưng tin vào Chúa mọi sự sẽ xuôi.

Để thể hiện lòng tin yêu phó thác, Đức Giám mục gửi thư chung đến quý cha, chủng sinh, tu sĩ nam nữ và toàn thể giáo dân. Nội dung :

1. Tạ ơn Chúa 50 năm hồng ân Chúa đã ban cho giáo phận bình an và phát triển.
2. Xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi để mọi người nhớ cảm tạ hồng ân Chúa đã ban cho giáo phận.

3. Để nhớ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội, thánh Giuse và Các Thánh Tử Đạo Việt Nam cứu giáo phận và thế giới khỏi nạn diệt chủng.

4. Xin cho mọi người sống đúng phẩm giá con người

Phần thứ hai

1. Việc đạo đức thiêng liêng : theo hướng dẫn của Ban Phụng vụ có văn bản riêng gửi tới các giáo xứ, giáo họ biệt lập và các dòng tu nam nữ về việc tham dự thánh lễ, giờ cầu Minh Thánh Chúa , giờ kinh Lòng Thương xót Chúa , việc lần chuỗi Mân côi.

2. Việc hướng dẫn tổ chức của Ban tổ chức, việc tổ chức tại lễ đài và công viên, Ban điều hành, Ban trật tự, việc tự nguyện đăng ký, trách nhiệm của giáo xứ, giáo hạt, liên hạt, Ban tiếp tân, bãi đậu xe ... gia đình, khu xóm, giáo xứ ...

Bức thư chung được mọi thành phần triển khai thực hiện một cách chặt chẽ. Mọi người đều ý thức cuộc lễ này là thước đo đức tin của Giáo phận. Việc còn hay mất Trung tâm, chỉ sơ sẩy một điểm nào hoặc một nơi nào đều có thể hỏng đại cuộc. Vì thế, trước nhất phải hoàn toàn cậy trông phó thác vào Chúa và nhờ lời bầu cử của Đức Mẹ Núi Cúi, của thánh Giuse bốn mạng Giáo phận, các thánh Tử Đạo, các Thánh Anh Hài. Toàn Giáo phận gia tăng việc đạo đức, tham dự thánh lễ, thay nhau cầu Minh Thánh Chúa, lần hạt Mân Côi, giờ kinh Lòng Thương xót Chúa, sống hòa giải, gia tăng việc bác ái. Người có điều kiện, đặc biệt các dòng tu ăn chay, hy sinh, cầu nguyện cho cuộc lễ được bình an và tốt đẹp.

Trong khi đó, Đức Ông Vinhson Đặng Văn Tú đứng đầu Ban tổ chức, triệu tập các trưởng ban đứng đầu các ban như Phụng vụ, thánh nhạc... hướng dẫn, chỉ đạo, hỗ trợ, giải quyết khúc mắc. Các Ban báo cáo về công việc thực hiện, đặc biệt là Ban giáo dân liên hệ trực tiếp đến khối giáo dân tham dự, đã đăng ký tại giáo xứ: Phương tiện đi-về Ban Hành Giáo xứ, giáo họ lo, bữa ăn trưa, còn Ban hành giáo giáo dân lo cho mọi người đăng ký có một áo mưa (phòng khi mưa), một cái mũ lưỡi trai tùy màu theo khối hạt, một cái quạt giấy, một chai nước... tất cả đựng trong một túi xốp đã được gửi về xứ khi đăng ký.

Cùng cộng tác với Ban giáo dân là Ban vệ sinh, lo vệ sinh cho cả cộng đồng tại trung tâm. Có nhiều khu vệ sinh, mỗi khu có hàng trăm cầu vệ sinh di chuyển...

Có thể nói cuộc chuẩn bị cho buổi lễ đã khá chu đáo, tuy nhiên Lời Chúa bảo: thợ nề vất vả cũng luống công nếu như Chúa không nhúng tay vào... Cố gắng nỗ lực nhưng hoàn toàn cậy trông vào quyền năng Chúa.

Thật vậy, vì nhờ tinh thần tôn giáo và vì Xuân Lộc là Giáo phận có đông người Công giáo nhất nước, có an ninh xã hội nhất nước như nhận định của Đức cha Gioan Baotixita Bùi Tuần. Đặc biệt là dịp kỷ niệm 50 năm thành lập Giáo phận. Dù vậy Nhà nước luôn phải cảnh giác đề phòng tối đa. Các “trung tâm” có thể có những biến động bất ngờ. Vì vậy, phía Nhà nước nói là để giúp an ninh, Tỉnh phải tăng thêm các đội binh cơ động chiến đấu, công an nhân dân đủ loại. Một đảng Ban tôn giáo,

Mặt trận Tổ quốc kiểm tra địa bàn, sửa phạt vi phạm này sai phạm kia.

Tôi nhớ đến Đức Mẹ hiện ra ở giáo xứ Bạch Lâm hạt Gia Kiệm cách Trung tâm Núi Cúi bốn năm cây số. Hồi đó, Ban An ninh về giúp an ninh 5 xã ở Gia Kiệm. Sau đó mấy tháng thì xảy ra việc Đức Mẹ hiện ra ở Bạch Lâm gây khó khăn rất lớn cho Toà Giám mục, tổn thương lớn cho việc tôn giáo. Còn trong dịp này Tỉnh tăng cường lực lượng an ninh, công an cơ động để hỗ trợ cho ngày lễ, có lẽ vừa là nhiệm vụ vừa không tin vào khả năng tổ chức của giáo phận.

Cuộc lễ đã không xảy ra tai nạn gì dù nhỏ ở khoảng đất trống mênh mông, mọi sự mới chỉ bắt đầu, còn ngổn ngang công việc chỉ có Chúa và quyền năng của Chúa giúp. Quả thật, ngày lễ đã được ấn định. Thiệp mời dự lễ đã được gửi đi khắp nơi. Mọi công việc chuẩn bị cho ngày lễ đang vào giai đoạn chót, thì cơn bão số ba ập tới, đặc biệt là khu Trung tâm Núi Cúi mưa có lúc mạnh gió lớn, có lúc nhỏ suốt ngày đêm. Công trường mới san lấp còn chỗ lồi chỗ lõm, đường đi chung quanh núi đường đất mới làm, bãi đậu xe tương đối dốc nước thoát mau, đặc biệt con đường lên núi xe đi lại nhiều đã nhầy nhụa, mặt sân nhà nguyện Thánh thể và nhà khách đang phải gấp rút trải đá dăm, chỉ duy nhất con đường Dốc Mơ đã được trải bê tông...

Cơn bão số ba này có diện rộng khắp miền Nam, không riêng gì Đồng Nai. Tại Trung tâm hành hương mưa gió là dịp rửa sạch cây xanh vừa qua làm đường làm công

trường bụi bặm đầy cây xanh như một lớp bụi dính vào, đường đi lối lại xung quanh núi và công trường mỗi lần xe di chuyển gây ra lớp bụi đất bay lên.

Còn việc tổ chức lễ, Đức Ông Vinhson trưởng Ban tổ chức lễ điện thoại cho quý Cha quản hạt, quý Cha, quý trưởng ban các phụ trách công tác để nắm bắt tình hình và động viên gia tăng cầu nguyện hy sinh để buổi lễ được tốt đẹp.

Được quý Cha quản hạt và quý cha phụ trách công tác buổi lễ cho biết : các giáo xứ, Dòng tu, các tổ công tác hầu như đã chuẩn bị xong chỉ chờ lệnh lên đường. Ngài chỉ nhắc lại: kiểm tra chặt mọi cá nhân tham dự đều mang túi cá nhân phòng trời nắng trời mưa, nhớ mang theo dây phù hiệu, ngồi đúng chỗ chỉ định. Ban hành giáo kiểm soát chặt không để một ai không thuộc giáo xứ mình ngay cả giáo xứ khác. Đọc kỹ bảng hướng dẫn khu vệ sinh, khu giải khát, khu cấp cứu... để tùy cơ ứng biến. Các ban ca đoàn, thánh nhạc, ban phụng nghi, cờ quạt, tán lọng... đều có chỗ riêng, đều có y phục và phù hiệu riêng không để một người lạ lạc vào. Các chuyên viên âm thanh ánh sáng có y phục và phù hiệu riêng, không cho người lạ, kể cả người dự lễ chụp hình...

Đức Ông căn dặn trong dịp lễ trọng đại này kỷ niệm 50 năm thành lập Giáo phận, xin mọi thành phần cầu nguyện và hy sinh tuân giữ hướng dẫn để cuộc lễ được tốt đẹp.

Còn tại Toà Giám mục Xuân Lộc đang diễn ra cuộc họp Hội đồng Giám mục Việt Nam khóa II năm 2015. Ngay

từ đầu khóa họp chiều ngày thứ Hai, cơn bão số ba ập tới. Mưa bão rùng rã ba ngày. Đến chiều ngày thứ Năm tôi xin Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc đề sang coi Trung tâm Núi Cúi, nơi ngày mai sẽ tổ chức *Lễ đặt viên đá đầu tiên* xây dựng Trung tâm Đức Mẹ và *Kỷ niệm 50 năm thành lập Giáo phận*. Đức Hồng y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn đang đứng gần Đức Tổng Phaolô nghe tôi nói, Ngài nói với tôi: - mưa bão thế này xin Đức cha hoãn lại dịp khác hãy tổ chức. Tôi thưa: - để con nghỉ họp chiều nay sang Núi Cúi lượng định. Khi tôi lấy xe sang Núi Cúi thì thầy giúp việc Toà Giám mục – chú Tiên nói với tôi: - xin Đức cha đừng đi. Con vừa ở bên đó về. Đường lầy, xe của con không thể lên núi được. Tôi trả lời: - để cha sang bên Núi Cúi lượng định.

Ngồi trên xe sang Núi Cúi, tôi nhớ đến dịp khánh thành Toà Giám mục và Đại Chủng viện thánh Giuse Xuân Lộc. Trước khánh thành hai ngày, trời cũng mưa diện rộng. Việc ủi sân thảm cỏ phải ngưng lại. Còn đúng hai ngày, bên ngoài khu Toà Giám mục và Đại Chủng viện trời vẫn mưa, còn trong khu vực khô ráo có thể ủi lu san thảm cỏ được.

Nhớ lại việc can thiệp của thánh Giuse quan thầy Giáo phận, tôi khẩn xin thánh Giuse là bạn trăm năm của Đức Trinh nữ Maria giúp Giáo phận tổ chức *Lễ đặt viên đá đầu tiên* xây dựng Trung tâm hành hương Đức Mẹ tốt đẹp.

Đi hết con đường Suối Tre ra quốc lộ 20 đến Núi Cúi, trời đã tạnh mưa, hai bên đường dòng nước chảy vào

cổng vẫn còn mạnh. Hết đoạn đường cao su đến đoạn đường hai bên là các giáo xứ, cảnh tung bùng của dịp lễ, xứ nào cũng cờ quạt, băng rôn, cờ giây dọc theo đường quốc lộ qua các giáo xứ đến Núi Cúi.

Khi tôi đến Núi Cúi, trời lún phún mưa. Con đường vào vừa đổ đá giãm để xe lu san phẳng. Vào đến công trường mới thật cảm động. Hàng trăm giáo lý viên, giới trẻ mặc áo mưa hoặc đội nón, phần đông là giáo lý viên nữ, mang từng chông ghế màu sắc khác nhau xếp vào từng khu. Số lượng ghế đã được Ban tổ chức chỉ định theo số người đăng ký của mỗi đơn vị theo đúng họa đồ đã ghi ... Trên công trường vẫn còn nhiều xe vận tải, xe lu, xe cuốc dọn dẹp mặt bằng. Gặp cha đặc trách giới trẻ, cha Hoàn, tôi thăm hỏi ngài: - cha xếp bao nhiêu ghế? Ngài thưa: - chúng con được lệnh mượn và xếp khoảng bảy mươi ngàn ghế màu sắc tùy theo liên hạt đăng ký tham dự.

Bỏ công trường, tôi lên núi. Con đường này xe cơ giới lên xuống nhiều, triền dốc trời mưa nên trơn trượt. Mấy ngày trước, xe một cầu khó lên được. Trước khi tôi sang Núi Cúi, ông thầy Tiên nói với tôi đường không đi được là đúng. Giờ thì trời đã tạnh. Đường đã được trải đá giãm. Xe tôi hai cầu lên núi dễ dàng. Lên đến mặt bằng đỉnh núi, gió lạnh, nước mưa trút mau. Mặt bằng khô ráo nên công nhân dọn sẵn mặt bằng trước Nhà nguyện Thánh thể và nhà khách thuận lợi nơi mà khi ở nhà tôi rất lo ngại.

Từ núi trở xuống, tôi ghé thăm công việc chính của buổi lễ là khu lễ đài. Mặc dù lúc mới đến, tôi đã thấy, nhưng còn bận tâm đến con đường lên núi và hai công trình trên núi là Nhà nguyện Thánh thể và Nhà khách, bây giờ tôi mới để ý quan sát kỹ đây là một quần thể nhà tiền chế vừa mỹ thuật vừa chắc chắn nổi kết tinh vi nằm trên khu đất gợn mẫu. Khu lễ đài được dàn dựng theo hình chữ H: lễ đài chính quay mặt xuống công trường. Trước có sân lễ đài, một bên có giá sẽ đặt viên đá. Một bên bục công bố Lời Chúa. Tiếp đến là bậc bước lên bục bàn thờ. Sau bàn thờ là bục kê ghế chủ tế và ghế các Giám mục đồng tế. Một dãy nhà dọc, mặt quay vào lễ đài, dành cho các Linh mục đồng tế. Bên phải một dãy nhà dọc đối diện với dãy nhà các Linh mục là nhà dành cho khách quý Trung ương Thành phố, Tỉnh Huyện... Đàng sau lễ đài là một căn nhà tiền chế vừa đón khách tiếp khách, mặc lễ phục. Đoàn đồng tế theo con đường bên hông khu lễ đài để tiến lên bàn thờ.

Nhìn khu nhà làm lễ đài, tôi đã thấy lòng khát vọng có Trung tâm Đức Mẹ. Tôi hỏi Cha quản hạt Phêrô Phạm Duy Liễm- chủ nhiệm Ban lễ, cùng với cha cố chánh xứ Đức Long Giuse Triết và Ban hành giáo Ninh Phát, Cha còn định làm gì nữa không? Ngài trả lời: -thưa Đức cha, đến đây mới được 2/3 công việc. Còn phải trang trí, bằng rôn hoa lá. Cha chỉ xuống công trường còn đầy những chậu cảnh: còn phải trải thảm đỏ phủ kín mặt bằng lễ đài dọc theo đường rước đoàn đồng tế và còn phải bắt điện lễ đài và khu vực...

Ngài tiếp tục dẫn tôi xuống công trường chỉ cho chỗ công nhân đang ráp ba màn ảnh led lớn ở góc nào của công trường cũng nhìn thấy lễ đài xem và nghe rõ. Bục ca đoàn có sức chứa từ 500 -600 ca viên, bục nhạc đoàn hàng ngàn chỗ. Tôi đang mãi nhìn cảnh sắp xếp của Ban tổ chức, ngài vội kéo tôi xa vùng nước, ngài nói: công trường mới làm, chưa được phẳng lắm, còn nhiều chỗ lồi chỗ lõm đọng nước, mấy hôm nay trời mưa, chúng con đã đổ hàng trăm xe đá giã đến nổi nhà máy xay đá đã phải tăng ca mà vẫn chưa đủ.

Quả thật, Nhà nước không muốn chấp nhận những cuộc tập hợp đông đảo vì e ngại vấn đề an ninh.

Còn thiên nhiên cũng gửi cơn bão số 3 để thử lòng tin. Nhưng rồi thấy con cái Chúa vững lòng tin. Ban truyền thông Giáo phận tường thuật buổi lễ đặt viên đá đầu tiên mở màn cho trung tâm núi cúi là điểm hẹn cầu nguyện.

Suốt một tuần lễ trước đó, cơn bão số 3 làm mưa dầm dề tối tăm trời đất. Hội đồng Giám mục Việt Nam họp thường niên kỳ II năm 2015 tại Tòa Giám mục Xuân Lộc khuyên Đức Cha Đaminh dời buổi lễ lại, vì trời mưa bão, và nơi tổ chức lại giữa rừng hoang sơ không có bất cứ phương tiện hỗ trợ nào.

Đức Cha Đaminh chỉ biết phó thác cho Chúa. Ngài cầu xin Đức Mẹ và Thánh Giuse bầu cử, và tất cả đã được chuẩn bị cho ngày đại lễ.

Buổi chiều hôm trước, trời bỗng tạnh mưa, và ngày hôm sau trời nắng đẹp suốt buổi lễ. Con dân Chúa đều hiểu

rằng đó là ơn riêng Chúa ban cho Giáo phận Xuân Lộc, như một phép màu hiển nhiên.

Giới thiệu Video “Thánh lễ đặt viên đá xây dựng trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi” [1], Cha Ngô Công sứ kể: “Sau những ngày mưa tầm tã tưởng chừng như không thể dứt được của cơn bão số 3, ngày từ sáng sớm ngày 18.9.2015, bầu trời mùa thu trong xanh, nắng vàng mượt mà trên con đường còn mùi ướt, người người khắp nơi trong Giáo phận Xuân Lộc hân hoan hướng về Núi Cúi. Phải gọi đây là cuộc hành hương của cả dân Chúa, của 12 giáo hạt, như xưa kia 12 cho họ Israel hân hoan hướng về núi thánh. Lời bài hát vang vọng từ những vườn cây kẽ lá, trên đồi cao, giữa quảng trường từ những chiếc loa cực mạnh như xoáy vào lòng người.

Mới 5 giờ sáng, khi sương sớm chưa tan, hơi nước vẫn còn lờ mờ mặt hồ Trị an mênh mông thì đã có những chiếc xe chở con cái của Đức Mẹ từ xa đến quảng trường, và nhất là những bước chân háo hức đi bộ trên con đường xin măng mới mở phát xuất từ những lối ngõ Đức Huy, Dốc Mơ. Ban tổ chức đã sắp xếp 8 bãi đậu xe, mỗi bãi từ 5 đến 7 mẫu đất trồng vườn cây. Đã có hàng ngàn tình nguyện viên túc trực giữ trật tự, chỉ dẫn và sắp xếp công việc. Mỗi người tham dự hành hương gồm có áo mưa cho trời mưa, mũ đồng phục cho trời nắng, quạt giấy khi oi bức và chai nước giải khát...

Cho đến 7 giờ sáng, mặt trời như vui mừng khi thấy có nhiều vạn người làm thành dòng nước lũ đầy màu sắc từ khắp các giáo xứ ủa vào quảng trường trong những khu

vườn gần chân Núi Cúi, trong sự vui mừng khôn xiết. Quần áo, mũ nón họ bắt đầu tham dự giờ lần hạt chung. Giới trẻ và các huynh trưởng thiếu nhi đón chào quý Đức cha, quý khách, quý vị lãnh đạo chính quyền trong không khí vui vầy.

Được biết trong ngày đại lễ hôm nay, Đức cha Phaolô Bùi Văn Đọc, Tổng giám mục Tổng Giáo phận Thành phố Hồ Chí Minh, Chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Việt Nam sẽ chủ tế thánh lễ. Đức cha Đaminh Nguyễn Chu Trinh, Giám mục chánh giáo phận Xuân Lộc sẽ chủ sự làm phép và đặt viên đá đầu tiên. Còn có Đức hồng y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, Tổng Giám mục Tổng giáo phận Hà Nội và các Đức Giám mục trong *Hội đồng Giám mục Việt Nam*. Với khoảng 400 linh mục sẽ đồng tế. Hơn 800 tu sĩ nam nữ, và 400 chủng sinh Đại chủng viện cùng dự kiến có đến cả trăm ngàn người giáo dân về tham dự thánh lễ hôm nay.

Chưa bao giờ có những người phục vụ đông như ngày lễ đặt viên đá đầu tiên này. Có gần 800 nhạc công của các nhạc đoàn 4 giáo hạt Gia Kiệm, Túc Trung, Xuân Lộc và Biên Hòa. Phụ trách hát lễ là ca đoàn tổng hợp của các giáo xứ trong hạt Gia Kiệm lên đến gần 500 ca viên. Ngoài ra còn có 5000 thiện nguyện viên làm công tác trật tự và vệ sinh môi trường, 2000 Giáo lý viên và giới trẻ phục vụ hướng dẫn tiếp tân, cùng nhiều công ty của giáo xứ trong và biết bao người thiện chí khắp nơi đã đóng góp vô vàn công sức, tiền của và những năng lực chuyên môn góp phần vào việc tổ chức thánh lễ hôm nay...

Trong không khí chan hòa ấm áp, dưới ánh sáng tinh khôi sau những ngày mưa tạnh. Từ trên cao nhìn xuống những dòng xe dòng người từ từ tiến vào trang nghiêm trên những dãy ghế màu đỏ rực, những chiếc mũ trắng đội trên đầu những người tham dự thánh lễ như những đóa hoa trắng muốt đã được khéo léo chia thành từng nhóm giáo hạt với những màu viền khác nhau như:

Màu đỏ cho các giáo hạt Xuân Lộc, Phước Lý, Hồ Nai. Màu vàng cho các giáo hạt Gia Kiệm và Phú Thịnh, còn màu xanh dương cho hạt Hòa Thanh, hạt Long Thành, hạt Biên Hòa và hạt An Bình. Màu xanh lá cho các hạt Túc Trung, Phương Lâm và Tân Phú.

Nước, cây cỏ, chim chóc như ngưng lại cùng với đoàn người hướng trọn tâm tình nguyện cầu mây trời yêu không khóc, mặt trời chỉ mỉm cười không giận dữ chúng con, để hôm nay niềm vui chúng con được tràn đầy, một ngày mà chúng con đang bắt đầu với niềm kỳ thác tin yêu để xin Chúa chúc lành.”

Đoàn xe của các Đức Giám mục, các cấp lãnh đạo chính quyền từ trung ương đến địa phương đi vào quảng trường trong tiếng nhạc kèn vui tươi hùng tráng. Hàng chục vạn cánh tay đưa vẫy nón, quạt trông như một rừng hoa trắng. Việc đón tiếp thật chu tất. Đích thân hai Đức cha giáo phận đón chào từng Đức Giám mục, từng vị khách, sau đó các vị được dẫn về hàng ghế danh dự. Đoàn đồng tế có Đức Hồng Y và gần 30 Giám mục.

Trong buổi lễ, người dẫn chương trình giới thiệu các thành phần dự lễ:

Phái Đoàn của Giáo Hội có: Đức Tổng Giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, Chủ Tịch *Hội đồng Giám mục Việt Nam*; Đức Hồng Y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, Tổng Giám mục Tổng giáo phận Hà Nội, Nguyên Chủ Tịch Hội đồng Giám mục Việt Nam, Quý Đức Giám mục tham dự hội nghị Hội đồng Giám mục Việt Nam khóa II/2015 tại TGM. Xuân Lộc (26 vị); Cha Giám Quản Giáo phận Vĩnh Long, Quý Cha Tổng Đại diện, Quý Cha Ban Giám đốc các Đại Chủng Viện, Quý Cha thuộc thân hữu gốc Giáo phận Xuân Lộc và Quý Bề trên các dòng tu và những người sống đời thánh hiến.

Đoàn lãnh đạo Nhà Nước cấp trung ương: Ông Lê Bá Trinh, phó Chủ Tịch *Ủy ban Trung Ương Mặt Trận Tổ quốc Việt Nam*, ông Nguyễn Văn Thanh, Trưởng Ban Tôn Giáo *Ủy ban Trung Ương Mặt trận Tổ quốc Việt Nam*.

Ban Tôn giáo Chính Phủ: Ông Phạm Dũng, Thứ Trưởng Bộ Nội vụ, Trưởng *Ban Tôn giáo Chính phủ*; ông Trần Tấn Hùng, Phó Trưởng *Ban Tôn giáo Chính phủ*, ông Đặng Trung Thành, Vụ Trưởng *Ban Tôn giáo Chính phủ*.

Ban Dân vận Trung ương: Ông Hồ Minh Tâm, Vụ Trưởng *Ban Dân vận Trung ương*, ông Đỗ Văn Phấn, Vụ Phó *Ban Dân vận Trung ương*.

Cục An ninh Xã hội: Ông Bùi Mậu Quân, Phó Tổng Cục Trưởng Tổng *Cục An ninh Bộ Công an*, ông Lê Văn Luận, Cục Phó *Cục An ninh xã hội*, ông Nguyễn

Hữu Thiên, Phó trưởng phòng A 88, Cục An ninh xã hội.

Đoàn lãnh đạo tỉnh Đồng Nai: Ông Nguyễn Thành Trí, Phó Chủ tịch Ủy Ban Nhân dân tỉnh Đồng Nai, Trưởng Đoàn cùng quý vị trong đoàn.

Các thành phần dân Chúa gồm có:

- 2 Đức Cha và 500 linh mục Xuân Lộc
- Hơn 800 tu sĩ nam nữ đại diện cho 2113 tu sĩ, thuộc 83 dòng tu và những người sống đời thánh hiến đang làm việc tại Giáo phận Xuân Lộc.
- 403 thầy chủng sinh thuộc 10 giáo phận tu học tại Đại Chủng viện thánh Giuse Xuân Lộc, gần 300 tu sinh Giáo phận Xuân Lộc.
- Hơn 3000 khách mời ân nhân trong và ngoài Giáo phận, hải ngoại đã góp công sức tài trí cho Trung tâm.

Giáo dân các hạt:

- 12000 giáo dân hạt Xuân Lộc, Phước Lý, Hồ Nai
- 13500 giáo dân thuộc các hạt Tân Mai, Túc Trưng và Phương Lâm
- 7.900 giáo dân thuộc các hạt Biên Hòa, Long Thành và Hòa Thành
- 20.600 thuộc các hạt Gia Kiệm và Phú Thịnh

(Đó là chưa kể ca đoàn, nhạc đoàn, tình nguyện viên phục vụ và 50 thanh niên chuẩn bị kéo lá cờ 500m² lên bầu trời biểu tượng 50 năm Kim khánh Giáo phận)

Buổi lễ đã diễn ra đúng như đã dự định. Giáo dân trang nghiêm và sốt sắng. Ca đoàn hát những bài tạ ơn Chúa và về Đức Mẹ Núi Cúi hùng hồn và xúc động. Nhạc đoàn tấu những khúc hùng tráng. Lá cờ Giáo hội rộng 500m² bay cao giữa không trung mang bao nhiêu niềm vui niềm cậy trông lên trời. Bài chia sẻ Tin mừng của Đức cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm sâu sắc và đầy cảm xúc. Những lời chúc mừng thân tình và ý nghĩa, những vòng hoa chúc mừng của các cấp chính quyền thấm thiết tình cảm đạo-đời giữa Nhà nước và Giáo phận.

Rồi đoàn người ra về, nhìn từ trên núi xuống, như một dòng thác đẹp giữa trời. Không sao kể hết niềm vui và ơn thánh. Chưa bao giờ nơi đây có một cuộc hội ngộ hân hoan và thánh thiện như vậy. Vâng, “tất cả là hồng ân”.

Cuốn Video “Thánh lễ đặt viên đá xây dựng Trung tâm hành hương Đức Mẹ Núi Cúi” [1], cha Ngô Công Sứ cảm nhận: Thánh lễ để lại cho Giáo phận Xuân Lộc những kỷ tích không thể nào quên.

Xin cảm ơn quý Đức Giám mục Việt Nam đã đưa chúng con đi vào sự hiệp thông mầu nhiệm với Đức Thánh Cha và Mẹ Hội Thánh khi các ngài hiện diện giữa chúng con trong ngày đại lễ này.

Đặc biệt Giáo phận Xuân Lộc ghi nhớ công ơn và sáng kiến tuyệt vời của Đức cha Đaminh. Ngài đã chọn Núi Cúi và xây dựng thành Trung tâm hành hương. Cảm ơn Đức cha và Đức cha phó Giuse đang dắt chúng con lên

trên đỉnh núi Mẹ và chỉ cho chúng con thấy cuộc biến hình vĩ đại xảy ra từng ngày tại Trung tâm này

Xin cảm ơn các vị các cấp chính quyền và Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, quá thánh lễ này, người công Giáo luôn khẳng định mình đồng hành với tổ quốc và “Sống phúc âm giữa lòng dân tộc” góp phần đem lại hạnh phúc cho đồng bào.

Xin cảm ơn Đức Ông Vinhson, người tổ chức và điều hành thành công cuộc lễ hôm nay. Xin cảm ơn quý cha, quý tu sĩ nam nữ, quý khách, quý ân nhân xa gần và tất cả quý ông bà anh chị em tín hữu Giáo phận Xuân Lộc. Nguyên xin Thiên Chúa cho công trình này được hoàn tất trong tay Ngài. Dù có nhọc nhằn khó khăn đến đâu, dù phải vất vả, chúng con vẫn vững tin ngày mai đây, Trung tâm hành hương trên núi này của Giáo phận Xuân Lộc với hình ảnh Đức Nữ Vương Vô Nhiễm Nguyên Tội từ đỉnh núi tỏa sáng muôn nơi.

Hôm nay thánh lễ diễn ra ngọt ngào như lời cầu xin của chúng ta, một thánh lễ uy nghi diễn ra trên vùng đất khô cằn sỏi đá năm xưa giờ tươi trong, thoáng sạch.

Ngày 18.9.2015 như một nét son đỏ thắm không phai mờ trong ký ức yêu thương của Giáo phận Xuân Lộc, và cả những người trong và ở ngoài nước. Ước gì Núi Cúi sẽ trở thành trái tim của Giáo phận. Núi Cúi sẽ lớn mạnh cùng với Hội Thánh Việt Nam để trở thành một trung tâm hành hương như các trung tâm khác tôn vinh Đức Mẹ, như La Vang, Trà Kiệu, Tà pao, Bãi dâu và

trong tương lai, Núi Cúi sẽ góp phần tổ chức những sự kiện tôn giáo lớn của Giáo hội Việt Nam.

Chúng con hết lòng tri ân Chúa đã chấp nhận lời nguyện cầu của chúng con trong bao ngày chờ đợi lắng lo. Hôm nay, một ngày đẹp trời giữa mùa thu dịu dàng, thánh lễ đã diễn ra an bình trọn vẹn hân hoan. Dù không nói là một phép màu thì toàn thể chúng con cũng ngược lên bầu trời cao xanh để ca vang lời tạ ơn, lời tạ ơn rất hèn mọn. Chỉ có lòng yêu thương bao la mênh mông của Chúa mới phủ kín chúng con. Ngày đặt viên đá đầu tiên xây dựng công trình Núi Cúi trời không mưa bão, không nắng gắt oi nồng để chúng con được yêu thương trọn vẹn hạnh phúc trên vùng đất linh sơn sông nước mây trời.

Dur âm của ngày lễ đặt viên đá đầu tiên vang vọng khắp đất trời, vang vọng tới muôn người và là dấu ấn không bao giờ phai mờ trong tâm trí những người con của Đức Mẹ.

Ngay từ lúc chuẩn bị lễ đặt viên đá đầu tiên xây dựng trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi, thì cũng là lúc chúng tôi đặt móng xây dựng nhà nguyện Thánh Thể và nhà khách trên đỉnh núi 1. Khi vừa xong nhà nguyện Thánh Thể và nhà khách trên núi thì cũng là ngày tổ chức đặt viên đá đầu tiên xây dựng trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Nên ngay sau ngày đại lễ đặt viên đá xây dựng trung tâm, ngày hôm sau là ngày khánh thành Nhà nguyện Thánh Thể trên núi. Từ đó, sáng chiều đều có Thánh lễ, hàng tháng ngày đầu tháng và ngày 13 mỗi tháng có thánh lễ của

các Đức Cha, ngoài ra các đoàn hành hương nào cần đặt Minh Thánh châu hoặc dâng lễ đều có thể được.

Trong các dịp lễ của Giáo phận, Giáo hạt, đoàn thể như Ban Hành Giáo, giới Hiền mẫu, Gia trưởng, giới Trẻ, v.v đều mượn mặt bằng nhà nguyện Thánh Thể để tổ chức. Nói chung, Nhà nguyện Thánh Thể là “linh hồn” của trung tâm, để trung tâm trở thành điểm hẹn cầu nguyện.

Chương 5

BẢN VẼ TRUNG TÂM NÚI CÚI THEO HƯỚNG DẪN LÒNG TIN

Sau khi trao *Trung tâm Đức Mẹ Bãi Dâu* cho giáo phận mới Giáo Phận Bà Rịa, giáo phận Xuân Lộc tiếp tục tìm kiếm đất để xây dựng một Trung tâm Đức Mẹ mới. Phải mất rất nhiều công sức, giáo phận mới tìm được khu đất 20 mẫu dưới chân núi Chúa Chan (Xuân Lộc). Nơi này đất xấu, đá gồ ghề, trồng những cây tràm. Dù vậy Nhà nước cũng không chấp thuận vì sợ “trung tâm”. Họ yêu cầu giáo phận tìm đất khác... Khi Giáo phận tìm được khu đất đồi núi ở bờ hồ Trị An, Nhà nước chỉ giải quyết nhỏ giọt: 5ha, rồi 7ha, 10ha và chốt lại 13.627m², chỗ đồi, chỗ lũng, giống hình con nai đang nằm ngang.

Khi được chủ trương cho xây dựng trung tâm Đức mẹ tại xã Gia Tân 1 huyện Thống Nhất tỉnh Đồng Nai và đã xác nhận được vị trí đất xây dựng, tôi đã mời nhiều kiến trúc sư thực hiện bản vẽ trên phần đất Nhà nước cho phép xây dựng theo ý Giáo phận đã đề ra: Công trình để tôn vinh Chúa, kính Đức Mẹ Maria Vô nhiễm Nguyên tội, kính các Thánh Tử đạo Việt Nam – nhân chứng việc xúc phạm sự sống.

Kiến trúc sư đầu tiên là ông Nguyễn Văn Trung, người công giáo tốt nghiệp bên Mỹ, ông đã từng thiết kế xây dựng Tòa Giám Mục và Đại Chủng Viện Xuân Lộc. Công trình xây dựng Tòa Giám Mục và Đại Chủng Viện

của ông được đánh giá cao. Tuy nhiên, khi tiếp cận công trình Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi có phần đất đồi cao, thung lũng chênh lệch, mặt bằng hạn chế, nhất là yêu cầu và mục đích xây dựng của Tòa Giám mục khó đạt, ông đã không tham gia.

Nhóm kiến trúc thứ 2 của Cha Tổng Thư ký nghệ thuật thánh-cha Thành dòng Chúa Cứu Thế, nhóm kiến trúc trẻ có nhiều nét đột phá, phóng khoáng, nhưng lại vi phạm ranh đất Nhà nước qui định không thể xây dựng được.

Nhóm thứ 3 là nhóm của kiến trúc Trang Viên rất nổi tiếng, chuyên xây dựng các resort. Họ đã từng thiết kế Trung tâm Đức Mẹ theo cách các resort vừa đẹp vừa đỡ tốn. Họ có bản vẽ, kèm theo nhiều sabon rất đẹp nhưng không thể diễn được ý của Tòa Giám Mục nên cũng không thể tiến hành.

Thật sự, việc tìm kiếm kỹ sư xây dựng Trung tâm Đức Mẹ là rất khó. Vì thế đất của Trung tâm là đất đồi núi, thung lũng hẹp; đồng thời phải thể hiện được ý tưởng đề suất kiểu mẫu và ý nghĩa công trình thánh của Tòa Giám Mục. Tôi vừa tìm kiếm vừa cầu nguyện xin Đức Mẹ chỉ dẫn cho một người nào có thể thực hiện được ý nguyện của Tòa Giám Mục, xây dựng được Trung tâm đề Chúa được vinh danh và mọi người được nhờ, nhất là đạt được mong đợi của hàng Giám mục. Đức Tổng Giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc và Đức tổng Leopoldo Girelli đã nói: Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi “phải là nơi

hành hương Đức Mẹ của Miền Nam và có thể đón Đức thánh Cha, v.v.”

Nguyện ước và lời cầu chúc đã rõ nhưng luôn bị nhà nước từ chối: khi thì từ chối hẳn, khi đã ép phải cho thì cho nơi khó thực hiện nên cả ba nhóm kiến trúc đều không thực hiện được bản vẽ. Quả đây là một việc khó đối với con người nhưng đối với Chúa có cách: chẳng hạn việc chọn mặt bằng làm trung tâm mới có thể tập hợp giáo dân để dự lễ thì hôm nay người thiết kế trung tâm theo nguyện ước của giáo phận sẽ được Chúa giúp.

Thật vậy, đang lúc tôi tìm người thiết kế trung tâm Đức Mẹ thì gặp anh Nam- kỹ sư địa chất nhà ở giáo xứ Đức Long, gần trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Anh là bạn thân và đang cộng tác với kỹ sư Ngô Viết Nam Sơn trong nhiều công trình lớn của quốc gia. Anh đến gặp tôi và muốn giới thiệu anh Ngô Viết Nam Sơn giúp đầu tư thiết kế trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Anh cho biết về anh kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn là con ông kỹ sư Ngô Viết Thụ- kỹ sư nổi tiếng, đã đạt giải Khôi Nguyên Roma. Anh kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn hiện có bằng kỹ sư cao nhất nước: là Tiến sĩ kỹ sư và đang phụ trách nhiều công trình trọng điểm. Anh Nam Sơn nghe nói về công trình Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi thì rất vui và sẵn sàng nhường công việc lại cho anh em để đầu tư vào công trình Núi Cúi nếu được Đức cha chấp thuận để anh có dịp tạ ơn Đức Mẹ đã cứu anh hồi anh còn đang học ở trường Taberd Sài Gòn.

Được lời giới thiệu, tôi hẹn gặp hai anh Nam và Ngô Viết Nam Sơn tại Núi Cúi. Không may, ngày hẹn ấy tôi phải gặp Đức tổng Girelli và phải đưa Ngài đi thăm đất Núi Cúi vừa được giáo dân khai mở. Tôi chỉ giới thiệu hai anh với Đức tổng Girelli để Ngài biết về trình độ và nhiệt tình của hai anh. Tôi cũng mong Đức tổng sẽ có lời nhấn nhủ và gửi gắm công trình Núi Cúi. Rồi cùng dùng cơm với Ngài và chúng tôi.

Sau đó anh Nam đã đưa KTS. Ngô Viết Nam Sơn và đoàn lên núi. Các anh đã quan sát, lấy ảnh nhiều góc cạnh, xin bản đồ địa chính phần đất Nhà nước đã qui định không thể thay đổi. Nếu vi phạm có thể bị rút giấy phép. Các anh cũng đã biết rõ mục đích xây dựng trung tâm của Giáo phận.

Nắm rõ được ranh đất không thể du di và nắm rõ được mục đích của Giáo phận, các anh còn phải lên xuống Núi Cúi nhiều lần để quan sát, đo đạc, phác thảo mặt bằng các công trình theo mục đích lập Trung tâm Đức Mẹ của Tòa Giám mục, đáp lại lời nhấn nhủ và sự tín nhiệm của Đức tổng Girelli.

Giáo phận may mắn tìm được Kiến trúc sư- Tiến sĩ Ngô Viết Nam Sơn để xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Thân phụ ông là Kiến trúc sư Ngô Viết Thụ, nhà thiết kế Dinh Độc lập và nhiều công trình đô thị nổi tiếng. Kiến trúc sư- tiến sĩ Ngô Viết Nam Sơn là người kế thừa được tài năng của cha. Sau nhiều ngày nghiên cứu đo đạc, ông đã có thể phác thảo mặt bằng các công trình

Đức Mẹ Núi Cúi theo đúng mục đích của Giáo phận trên phần đất được duyệt rất khó cho thiết kế.

Tạ ơn Chúa lần thứ ba Chúa cho trung tâm vượt qua rào cản lập trung tâm. Bản thảo của Tiến sĩ KTS Ngô Viết Nam Sơn đã được Tòa Giám mục chấp thuận vì đã đạt đúng mục đích lập Trung tâm và trên phần đất chỉ định của Nhà nước.

Giáo phận thành lập trung tâm với mục đích:

1. Tôn vinh Thiên Chúa: Kỹ sư Ngô Viết Nam Sơn đã thiết kế Nhà nguyện Thánh Thể trên mặt bằng ngọn núi 1 có diện tích xây dựng là 1.145m², nhà nguyện 1 trệt 1 lầu, đầu nhà nguyện hướng về quảng trường, cuối nhà nguyện hướng về Hồ Trị An. Sân cuối nhà nguyện rất rộng có thể làm lễ đài dâng hoa kính Đức Mẹ hoặc có thể đặt Mình Thánh Chúa ở bàn thờ cuối nhà nguyện để Châu Thánh Thể. Dưới sân là hồ nước gần 500 khối để chuyển nước sạch đến Đài Đức Mẹ và Đền Thánh. Nhà Nguyện có dạng như ngôi nhà rộng người Thượng, hai mái con vút như hai cánh thiên thần dang cung kính giờ Thánh Giá Chúa lên cao để nói với mọi người: Đây là Thánh Giá Chúa Kitô- Ôn Cứu Độ của mọi người. Bên trong nhà nguyện được xây dựng bằng nghệ thuật đồ gốm đặc trưng của Việt Nam, làm nổi bật sự hiện diện của Chúa Giêsu Thánh Thể đang hiện diện và ở giữa mọi người. Cuối nhà nguyện, trên khung kính trên cửa chính là hình ảnh Đức Mẹ Nữ Tỳ Thánh Thể đang mời gọi mọi người đến với Chúa Giêsu Thánh Thể tôn vinh tình yêu của Thiên Chúa đối với nhân loại. Bên phải nhà

nguyện là triền núi dốc hướng về Dốc Mơ, bên trái nhà nguyện hướng về Đài Đức Mẹ.

Muốn lên nhà nguyện Thánh Thể phải đi từ công trường theo con đường lên núi ghé phía trái đầu nhà Điều Hành theo con đường 15 chặng đàng Thánh Giá. Cuối đường phía trái là nhà trực Thánh Thể của các nữ tu dòng Nữ Tỳ Thánh Thể trực ở nhà nguyện Thánh Thể từ 6g00-18g00 mỗi ngày. Song song với Đường Thánh Giá là con đường chiều xuống cho các xe lên Đài Đức Mẹ.

Nhà nguyện Thánh Thể rất gần với Đài Đức Mẹ bằng một con đường rất rộng chừng 30m, dài 300m, rất thuận lợi cung nghinh Thánh Thể và rước hoa kính Đức Mẹ.

2./ Theo chủ đích thứ hai của Tòa Giám mục khi lập trung tâm Đức Mẹ là **kính Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội**, Mẹ là đỉnh cao đức tin vào Thiên Chúa. Ông Ngô Viết Nam Sơn đã thiết kế trên phần đất được phép nằm trên mặt bằng ngọn núi 2, rộng hơn 2 mẫu, có dạng như một lâu đài (lâu đài vua Đavít), diện tích xây dựng là 2.926m², phần đế tượng cao 17m bao gồm 3 tầng, tầng 1 là phòng đa năng có thể vừa làm nhà nguyện, vừa làm hội trường khoáng đại hoặc ngăn ra để làm phòng hội họp nhóm, tầng 2 là phòng truyền thống, tầng 3 là phòng thánh và phòng kỹ thuật. Đế tượng cao 17m cũng để nhắc việc Đức Mẹ đã nhận sứ mạng sinh hạ Chúa Cứu Thế lúc Mẹ 17 tuổi. Trên đế tượng là tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội cao 33 mét, nhắc đến việc Chúa Cứu Thế đã sống ở thế gian 33 năm.

Cả tượng Đức Mẹ 33m và đế cao 17m tổng là 50m- kỷ niệm 50 năm thành lập giáo phận 14/10/1966-2016. Phần đế tượng là công trình của ông Kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn, còn phần tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyễn Tội theo hướng dẫn của Tòa Giám mục có gốc là tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm ở Lộ Đức, nhưng đã được cách điệu cho hợp với địa phương Núi Cúi và hoàn cảnh thời đại xã hội hôm nay, nhân loại đang rơi vào thảm cảnh xúc phạm quyền năng Thiên Chúa, hủy hoại sinh mạng con người. Xin Chúa và Mẹ cúi xuống để cứu chữa nhân loại, đặc biệt xin Mẹ nhìn đến Giáo phận Xuân Lộc, ban bình an và ban cho những ai có lòng tin chạy đến cùng Mẹ tại Trung tâm Núi Cúi, được mọi ơn lành. Điểm khác với tượng Đức Mẹ Lộ Đức là tượng ở Núi Cúi là tượng trên núi cao nên có hình khối.

Với những hướng dẫn đó, nhà điêu khắc Xuân Thu đã thực hiện tượng mẫu sau nhiều lần được nhiều nghệ gia; Thần học góp ý, tượng mẫu đã hoàn thành. Nghệ nhân Xuân Thu đã từng là tác giả thiết kế và xây dựng tượng Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa ở trung tâm hành hương Đức Mẹ Bãi Dâu (cao 25m kỷ niệm 25 năm thành lập Giáo phận Xuân Lộc). Tượng Đức Mẹ Núi Cúi mẫu do nghệ sĩ điêu khắc Xuân Thu và giáo sư tiến sĩ Nguyễn Văn Hiệp – Giám đốc Đại học Xây Dựng kết cấu và công ty Vĩnh Cửu đảm trách xây dựng. Công ty Vĩnh Cửu là một công ty đã từng xây dựng nhiều tượng đài lớn ở Việt Nam.

Đường lên đài Đức Mẹ có hai đường: một đường từ công trường đi lên theo con đường dốc bên trái tránh

vách núi, bên phải là thung lũng sâu; đoạn đường đèo cảnh rất đẹp, cuối đường là nhà khách, *Nhà Vọng cảnh*. Đến mặt bằng tượng đài đi vòng tượng cũ là đường Mân Côi có hai mươi trụ đá đặt 20 màu nhiệm kinh Mân Côi. Đi hết vòng sang bên kia là quãng đường rộng sang Nhà nguyện Thánh Thể cũng là đường xuống xe bên trái Đức Mẹ.

Còn một lối lên đài Đức Mẹ bằng bậc thang: từ công trường đi bộ lối chừng 200m đến ngã ba, một ngã men dốc lên núi, một ngã kéo vào cánh trái mặt bằng thung lũng có một cầu thang bậc, từ mặt bằng đáy thung lũng đưa tới đỉnh cao mặt bằng tượng Đức Mẹ - cầu thang này đi qua đài Phục Sinh để tro cốt, cốt các thai nhi đã được các tông đồ thu lượm được đưa về đặt vào nhà Phục Sinh để kính nhớ.

Cả hai đường lên đài Đức Mẹ tới mặt bằng có thể lên sân thượng bằng ba lối bậc rất rộng có hàng trăm bậc, hoặc có thể đi lối chân tượng bằng thang máy lên tới sân tượng sẽ thấy một cảnh tượng tuyệt đẹp: ngay trên sân thượng là những cây cảnh quý và những bồn hoa rực rỡ muôn màu muôn sắc. Nhìn lên cao là tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Núi Cúi trắng tinh đang âu yếm nhìn con Mẹ đến với Mẹ và cả Giáo phận của Mẹ. Tượng Mẹ đang nổi lên giữa bầu xanh bát ngát. Đằng sau Mẹ là biển hồ Trị An mênh mông, chung quanh Mẹ là rừng cây xanh bát ngát, nổi lên những ngôi giáo đường, những ngôi nhà của con cái Mẹ khắp Giáo phận. Trước cảnh này, người hành hương chỉ còn tâm tình của Đức Mẹ ca lên: "*Linh*

hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, vì Chúa đã làm cho tôi những việc trọng đại.” (Lc)

3./ Công trình trọng điểm thứ ba là Đền thánh và Nhà đa năng: **tôn vinh quyền năng Chúa, kính Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội, kính các thánh tử đạo nhân chứng đức tin**, được Kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn đặt ở ngọn đồi thấp gần quảng trường, phần đất được phép xây dựng.

a/ Đền thánh Đức Mẹ Vô Nhiễm có diện tích xây dựng là 5.568m², có dạng triều thiên Chúa ban cho Đức Mẹ là ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội. Đặc biệt là trên nóc Nhà thờ có vòng nguyệt quế triều thiên Thánh giá mạ vàng và bạc, có gắn đá quý lung linh giữa các thánh để con cái đến với Mẹ nhìn thấy sẽ chúc tụng quyền năng Chúa và ơn Chúa đã ban cho Mẹ và cho cả nhân loại, để nhờ Mẹ, con người được nâng cao phẩm giá. Ngôi Đền thánh có sức chứa 5.000 người và nếu mở các cửa chung quanh, có thể dự lễ được hơn 20 chục ngàn người. Nếu đặt một lễ đài ở cuối Nhà thờ, số người có thể dự lễ được 200 ngàn người.

b/ *Nhà Đa Năng* dài 200m ôm quá nửa vòng tròn đền thánh, có diện tích xây dựng là 19.034m², gồm một trệt ba lầu, rộng 28m, một đầu có tháp chuông cao 50m, một đầu có đền các thánh tử đạo trên nóc có tượng Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội vớt được ở sông Mêkông năm 2008 cao 5m, một tượng nữa bên trong giữa hộp xương thánh là tượng Đức Mẹ Mân Côi vớt được ở sông Mêkông năm 2012.

Tầng trệt có hành lang rộng 6m, mỗi bên phải, trái có 7 phòng: 5 phòng đơn và 2 phòng đôi, phòng nhỏ có diện tích hơn 100m² là một nhà nguyện nhỏ để kính nhớ một nơi Đức Mẹ đã hiện ra trên thế giới hay ở Việt Nam, phòng đôi là nhà nguyện lớn dành cho đoàn thể hiệp hội Thánh Mẫu – và Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót, còn lại là văn phòng và phòng quản lý. Giữa là nhà ăn, trên nhà ăn là nhà họp lớn – xung quanh là các phòng họp nhỏ.

Tầng 1 tầng 2 tầng 3 là các phòng ngủ. Trên sân thượng chung quanh là đài đặt tượng 120 vị thánh tử đạo Việt Nam hướng mặt về *Đền thánh* để chúc mừng Đức Mẹ và cùng Mẹ tôn vinh quyền năng Chúa đã ban thưởng vinh quang cho Mẹ và các thánh tử đạo vì đã biết sống trọn đức tin vào Chúa đồng thời cũng để mời gọi mọi con cái Chúa hãy sống đức tin vào Chúa, như Mẹ và các thánh tử đạo để Chúa ban ơn cho đặc biệt trong thời đại mà nhân phẩm con người đang bị chà đạp.

Bên kia *Đền thánh*, trên một ngọn đồi nhỏ trước mặt quảng trường, KTS Nam Sơn xây dựng ngôi *Nhà Điều hành* Trung tâm có hình Thánh Giá diện tích xây dựng 1.656 m² một trệt ba lầu. Mặt tiền lầu trệt và lầu một là phòng khách lớn – có thể làm lễ đài trong những dịp lễ nhỏ. Giữa nhà là một cái đôn cao, đỉnh chóp là hình con chim bồ câu biểu tượng Chúa Thánh Thần. Xung quanh đôn có 10 ô kính hình ảnh Mười Điều Răn Chúa. Theo chú thích của chủ đầu tư muốn nói lên, các Đấng ở trong Nhà Điều hành này luôn có Chúa Thánh Thần đồng hành, hướng dẫn mọi người, cứu chữa người có ẩn

dầu thánh giá Chúa ở với: đền trung tâm này sống tin Chúa và giữ trọn mười điều răn Chúa, nhất là luật mến Chúa yêu người: tôn trọng quyền năng Chúa và bảo vệ quyền sống nhân phẩm con người bằng cầu nguyện hy sinh và việc bác ái trong tinh thần cầu nguyện hy sinh bác ái.

Kiến trúc sư đã thiết kế một bệnh xá sát vách Nhà Điều hành, Giáo phận trao cho các nữ tu dòng Phaolô Sài Gòn đảm trách: gồm các bác sĩ y sĩ kinh nghiệm đã từng nhiều năm phục vụ tại các bệnh viện lớn ở thành phố. Ngoài ra còn rất nhiều bác sĩ giỏi Công giáo và các bác sĩ y sĩ có tâm huyết sẵn sàng để làm việc thiện cộng tác để giúp đỡ nâng cao phẩm giá con người. Bệnh xá có diện tích xây dựng 1.188m^2 gồm 4 lầu. Tầng trệt là khu vệ sinh công cộng; lầu 1 và 2 là các phòng khám và chữa bệnh; lầu 3 là nhà riêng để cầu nguyện và nghỉ ngơi.

Nhà Bệnh xá có hình dạng một con tàu bệnh viện cứu chữa các bệnh nhân cả thể xác lẫn tinh thần. Tinh thần ngay sát bên có các mục tử luôn sẵn sàng chữa trị linh hồn, thân xác chữa bệnh có các sơ tận tâm và túc trực để chữa bệnh phục hồi nhân phẩm con người nhờ quyền năng Chúa và lời bầu cử của Mẹ Núi Cúi.

Nhà Mục vụ nằm ở triền đồi sau Đền thánh, diện tích xây dựng là 3.039m^2 , khu *Nhà Mục vụ* là một quần thể, hai dãy nhà lầu 3 tầng nối kết với nhau, một nhà nguyện riêng biệt, mục đích mở các khóa đào tạo tông đồ giáo

dân cầu nguyện, hy sinh và bằng nhiều phương cách giúp đỡ và nâng cao phẩm giá con người.

Cuối cùng là *Nhà Đón tiếp* ngay lối vào trung tâm, góc nhìn ra *Đền thánh* có hình ô van cửa khẩu (cái miệng), diện tích xây dựng trên 1.000 m², gồm 3 tầng, tầng trệt là khu vệ sinh chung, tầng 2 là phòng đón tiếp và phòng phục vụ, tầng 3 là phòng hướng dẫn- lưu niệm. Bên trên là sân thượng ngắm cảnh chung quanh rất đẹp.

Chủ đầu tư muốn Kiến trúc sư tiến sĩ Ngô Viết Nam Sơn đặt căn nhà cửa khẩu ở ngay lối vào tách biệt với phần đất các công trình chính bên trong, để xin mọi người khi bước vào trung tâm Đức Mẹ linh thánh này, trung tâm của lòng tin, hãy cùng chúng tôi dâng lên Thiên Chúa lời tôn vinh Thiên Chúa, kính Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội - đỉnh cao của đức tin, kính các thánh Tử Đạo Việt Nam - nhân chứng của đức tin đã ban cho Giáo phận Xuân Lộc nhân kỷ niệm 50 năm thành lập Giáo phận để những ai đến Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi này với lòng tin sẽ lãnh nhận ơn thánh Chúa. Để đền tạ Chúa và Đức Mẹ vì những xúc phạm nhân quyền trên khắp thế giới.

Xin Chúa nhờ lời bầu cử của Đức Mẹ Núi Cúi và các Thánh Tử Đạo Việt Nam cứu nhân loại khỏi mọi tai nạn xúc phạm đến nhân quyền.

Chương 6

ĐƯỜNG ĐẾN NÚI CÚI

HÀNH TRÌNH CỦA ĐỨC TIN

Đức ông Vinhson Đặng văn Tú là người điều hành công việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Đức Ông là người bạn của tôi từ thuở nhỏ đến nay. Bỏ qua giai đoạn trước, tôi chỉ bắt đầu bằng thời kỳ tôi làm Giám mục năm 2004 và Đức ông cộng tác với tôi trong việc xây dựng những công trình lớn của Giáo phận Xuân Lộc như Tòa Giám mục, Đại Chủng Viện, nhà hưu dưỡng của Linh mục (Gia Viên), bệnh xá Xuân Hòa. Trong tất cả các công trình, Đức ông đã hoàn thành thật tốt.

Diễn hình như việc xây dựng Tòa Giám mục và Đại Chủng viện. Khi Đức ông đảm nhận công tác chủ nhiệm và điều hành công trình, Đức ông đã bàn bạc với Ban tư vấn và những kiến trúc sư kinh nghiệm và tâm huyết để phác thảo mặt bằng cho nhiều hạng mục của Tòa Giám mục lâu dài sao cho hài hòa và thuận lợi tối đa. Đặc biệt là khu Đại Chủng viện có chung một diện tích với Tòa giám mục, 2/3 trong 6 héc-ta dự trù có 500 Chủng sinh, không kể các cha giáo và các người giúp việc. Nhu cầu của Đại Chủng viện rất nhiều và đa dạng đòi hỏi phải có sự sắp xếp hợp lý, tính hài hòa. Sau khi đã nắm vững được mặt bằng, Đức ông đã mời các kỹ sư Công giáo uy tín, đã có nhiều công trình xây dựng có thể kiểm chứng,

trong đó có 4 công ty xây dựng đã chấp thuận điều kiện của chủ đầu tư và tham gia bản vẽ. Sau 3 tháng chấp thuận nhận thiết kế, các công ty đã nộp bản vẽ. Đức ông đã trình bày bản vẽ của các công ty đã nộp dọc hành lang Tòa Giám mục để xin quý Cha và mọi người quan tâm đến công trình giáo phận tham gia ý kiến.

Kỹ sư Nguyễn Văn Trung tốt nghiệp tại Mỹ được nhận nên kiến trúc của ông nghiêng về nét bền vững chắc chắn. Nhà nào cũng có hàng lang chung quanh. Cột hành lang được bao quanh, cột nào cột ấy to bự để dẫu ống dẫn nước từ mái. Các khu nhà liên kết với nhau thành một quần thể hình chữ U, vây quanh nhà nguyện chủng viện. Nhà nguyện Chủng viện là một công trình bền vững mỹ thuật dài 60m, rộng 24m, 1 trệt, 1 lầu. Tầng trệt là hội trường, tầng 1 là nhà nguyện, cuối nhà nguyện là một sảnh rất lớn. Tầng trệt là nhà họp, nhà vệ sinh. Tầng trên là sảnh rất rộng có thể làm lễ... , trong sảnh giáp nhà nguyện là 12 trụ đài kính 12 thánh tông đồ đặt vào mặt bằng chủng viện đã được chỉ định.

Đằng sau khu A, khu Thần học là khu nhà bếp, sân chơi, Gara xe. Khu B Triết học bên này đường nhựa, từ cổng đường Hùng Vương thành phố Long Khánh ra cổng đường quốc lộ 1. Cách một sân cỏ rộng là một dãy nhà dài hơn 200m, 1 trệt 3 lầu cao hơn khu thần học một lầu, mặt quay sang khu Thần học. Cuối nhà là một căn nhà trệt một lầu là thư viện. tất cả cấu trúc đều giống nhau.

Ngôi nhà ngăn cách khu triết học và Tòa Giám mục là ngôi nhà một trệt ba lầu. Tầng trệt là hội trường lớn của Tòa Giám mục có sức chứa cả ngàn người. Tầng 1 là phòng họp của từng nhóm. Tầng 2 là lớp học và nhà nguyện của các Tu sinh. Tầng 3 là nhà nguyện lớn của Tòa Giám mục có sức chứa 6-7 trăm, đủ tiện nghi. Nhà có dáng giống Dinh Độc Lập. Bên này ngôi nhà lầu ngăn cách là khu Tòa Giám mục.

Tòa Giám mục đứng ở giữa đường thông ngang cửa trước cửa sau nhìn vào nhà Tòa Giám mục, phía cánh phải sát đường Hùng Vương, thành phố Long Khánh.

Từ giữa sảnh nhìn ra đường Hùng Vương là hoa viên trước phần mộ của các Giám mục giáo phận, tượng đài Đức Mẹ Sầu Bi. Sau tượng đài là nhà truyền thống, nổi giữa hồ nước bao quanh. Từ hoa viên phần mộ của các giám mục chừng 70m, nhìn vào là khu nhà Tòa Giám mục, cách mặt đường chừng 12m là ngôi nhà Tòa Giám mục. Ngôi nhà Tòa Giám mục có một tiền sảnh rộng. Tầng trệt bên trên có ram xe lên xuống. Tầng 1 là phòng họp, tầng 2 là nhà nguyện Tòa Giám mục, tầng 3 là phòng đọc sách, sân thượng. Tầng 3 đặt tượng đài thánh Giuse. Trước sảnh và sau ram xe là các chậu cảnh quý và lâu năm. Đằng sau sảnh là nhà sinh hoạt của Tòa Giám mục dài 52x14m. Sau Tòa Giám mục chừng 12m là dãy nhà dài 120m phục vụ cho các nhu cầu sinh hoạt của các linh mục trong giáo phận: dãy nhà gồm 1 trệt, 3 lầu gồm hơn 200 phòng ngủ, ngoài ra còn có phòng ăn,

nhà bếp, kho rượu. Từ đường ngang đi sâu vào cuối nhà Tòa Giám mục là một sân rộng có cây cổ thụ với bóng mát che phủ gần hết sân để đậu xe, đường vào tiếp tế cho nhà bếp, lấy rượu lễ cho các cha....

Khi đã xác định được vị trí công trình, Đức ông Vinhson đã nghiên cứu bản vẽ, thăm hỏi các công ty đảm trách việc xây dựng. Trước nhất là Đức ông mời các công ty người Công giáo đã có nhiều thành tích, gặp gỡ trao đổi nghiên cứu bản vẽ.

Sau một tháng trao đổi không có gì trục trặc, Đức Ông đã mời các công ty xây dựng cùng đến Tòa Giám mục tổ chức lễ ký kết xây dựng Tòa giám mục và Đại Chung viện rất long trọng.

Thánh lễ có chủ đích rõ ràng, xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn cho công việc xây dựng theo hướng đức tin. Lễ ký kết xây dựng được tổ chức sau bài tin mừng. Bài chia sẻ của Đức Cha chủ tế. Bản ký kết được dâng lên Chúa qua Đức Mẹ. Mọi người tham dự đều xúc động và hy vọng.

Quả thật trong suốt 4 năm xây dựng, có nhiều thuận lợi. Nhà nước ít để ý kiểm xét. Nội bộ không một tai nạn nào xảy ra nhờ lời cầu nguyện và sự quan tâm của mọi thành phần giáo phận, đặc biệt là các dòng tu.

Chỉ có hai thử thách đáng kể là, giữa thời gian xây dựng công trình, vật giá đột biến tăng cao. Một bao xi măng

đang từ 50 ngàn tăng lên 120-150 ngàn. Các vật liệu khác như sắt thép, gạch ngói, đá cát, cả lương công nhân theo sự sụp đổ của nền kinh tế toàn cầu.

Thử thách thứ hai là ngày khánh thành Tòa Giám mục và Đại chủng Viện, trời mưa bão khắp khu vực. Hai sân cỏ trong khuôn viên không thể lu đất để trải thảm cỏ. Nhưng ngày hôm trước và chính ngày khánh thành ngoài khu vực Tòa Giám mục và Đại Chủng viện trời khô ráo, xe lu xe gạt làm việc liên tục và đúng ngày lễ, sân bãi cỏ đã trải thảm xong gọn ghẽ.

Ngày khánh thành Tòa Giám mục và Đại Chủng viện có đông đủ *Hội đồng Giám mục Việt Nam*. Đức Hồng Y Gioan B. Phạm Minh Mẫn chủ sự. Trước khi khởi sự đoàn rước, ngài nói giữa các Đức Cha: đây là cảnh trời mới đất mới. Đức Hồng y đã làm phép khu Chủng viện và đặc biệt là nhà nguyện Đại Chủng viện, còn nhà Nguyện và khu Tòa Giám mục do Đức tổng Giám mục Khâm sứ Tòa Thành tại Việt Nam Leopoldo Girelli làm phép.

Tòa Giám mục nơi diễn ra nhiều lần Hội Đồng Giám mục Việt Nam và nhiều Hội đồng Giám mục, dòng tu ngoại quốc như Phi luật Tân, v.v..

Tại Tòa Giám mục và Chủng viện vào năm 2012, có hội nghị Giám mục Á Châu lần thứ 10. Trong dịp này, Đức Hồng y, chủ tịch Hội đồng Giám mục Á Châu tuyên bố ngày kết thúc. Hội đồng Giám mục lần thứ 10 tại Việt

Nam là Hội nghị thành công nhất qua 10 Hội nghị các nước Á Châu. Các sinh hoạt đều diễn ra gọn ghẽ trong khu Tòa Giám mục. Từ khâu tiếp đón, ăn uống, sinh hoạt rất tốt đẹp. Nơi đây có thể là mẫu cho các nơi tổ chức hội nghị Giám mục Á Châu.

Ngoài việc điều hành xây dựng Tòa Giám mục và Đại Chung Viện, Đức Ông còn điều hành và xây dựng *Nhà Hưu dưỡng* các Linh mục tại Gia Viên theo gợi ý mà tôi đã quan sát một số nhà hưu của các cha bên Mỹ. Mỗi cha 1 phòng chia làm 3 ngăn, phòng khách, phòng ngủ và phòng vệ sinh. Phòng ăn và bếp nhà bên cạnh là phòng người giúp. Đằng trước phòng người giúp việc làm sân nhỏ trồng cây kiểng đẹp. Các cha có căn thoáng mát, gần gũi với thiên nhiên. Nhà nguyện cần gọn ghẽ, nghệ thuật, thuận lợi cho tuổi già gần gũi với Chúa trong cầu nguyện, phải có đường ram cho xe lăn lên. Trên khu đất 7 sào do cha Giuse Đoàn Bùi Thái dâng, Đức ông đã xây 3 dãy nhà hình chữ U, 1 trệt 1 lầu đầy đủ các phòng sinh hoạt Cho quý cha hưu dưỡng.

Khu hưu dưỡng Gia viên chỉ có thể đón được tối đa 42 cha cô. Giữa khu nhà ở là ngôi nhà nguyện lục giác rất thông thoáng và đẹp để có thể chứa hàng trăm người tham dự. Bàn thờ, đài Đức Mẹ, đài Thánh Cả Giuse là những khối đá cẩm thạch rất quý hiếm. Cung thánh có đủ chỗ cho các cha đồng tế. Nhà hưu dưỡng của Linh mục nằm giữa khu dân cư thành phố Biên Hòa, hầu hết là người Công giáo của Giáo xứ Gia Viên, nên rất thuận

tiện để giáo dân có thể viếng thăm tiếp tế cho các cha cố. Ngoài ra, các hiền mẫu của 12 hạt trong Giáo phận chia phiên nhau hàng tháng đến thăm viếng và giúp đỡ quý cha.

Nhà hưu dưỡng các linh mục lại rất gần bệnh viện lớn tỉnh Đồng Nai và cũng gần các bệnh viện lớn ở Sài gòn.

Khi đến thăm viếng *Nhà hưu dưỡng các Linh mục* Giáo phận Xuân Lộc, Đức Tổng Giám mục đặc sứ Tòa Thánh tại Việt Nam đã đánh giá rất cao: ít nơi nào có nhà hưu dưỡng qui củ như vậy.

Bệnh xá Xuân Hòa cũng do chính tay Đức Ông Vinhson đảm trách điều hành xây dựng. Bệnh xá này trực thuộc ban Bác Ái Xã Hội thời cha giám đốc Catiras Giáo phận là cha Giuse Nguyễn Văn Uy, trụ ở một căn nhà lâu của một tư nhân Giáo xứ Thánh Tâm gần bệnh viện Thánh Tâm, khám và chữa bệnh phát thuốc cho những bệnh nhân nhẹ và những người nghèo. Phần đông là các y bác sĩ thiện nguyện. Chỉ có một đến hai bác sĩ, y sĩ trực cùng với các thầy dòng Gioan Thiên Chúa. Về sau căn nhà này chủ nhà có nhu cầu cần dùng, nên Đức Ông Vinhson đã đứng ra xây dựng một bệnh xá nhiều dãy nhà 1 trệt 1 lầu, có nhiều phòng khám chữa bệnh, có nhà nguyện nhà ăn, v.v Vẫn giữ tên phòng khám Xuân Hòa và trực thuộc ban Bác ái Xã hội.

Việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi vẫn theo hướng dẫn Đức Tin, nhưng gặp nhiều thử thách vì việc xây dựng trung Tâm Đức Mẹ Núi Cúi là một ngoại lệ chưa từng có:

1. Nhà Nước không muốn cho xây dựng Trung Tâm Đức Mẹ tại Núi Cúi
2. Khi đã có chủ trương của Trung ương, Tỉnh đã điều nghiên cân nhắc cấp cho một địa thế quá hiểm trở không thể xây dựng được. Tỉnh yêu cầu phải làm theo đúng giấy phép không được vi phạm chiều cao chiều rộng.
3. Đòi hỏi mọi thành phần tham gia phải có năng lực.
4. Cam kết an ninh, bảo vệ môi trường.

Nhận nhiệm vụ điều hành việc xây dựng trung tâm Đức Mẹ trong nhiều điều hạn chế, Đức ông vinhson rất ngại, nhất là tuổi đã cao, và việc Nhà nước không muốn cho xây dựng. Ở đời, khi người ta không muốn cho một việc gì thì người ta có một nghìn lẻ một lý do để từ chối. Nhớ lại việc xây dựng trung tâm Đức Mẹ ở Russeykeo, trong suốt một thời gian dài 5-6 năm, tìm mua đất của người dân công giáo ở Russeykeo, đất sỏi đá chỉ có thể trồng cây chàm làm kè. Khi đã gom được 20 héc-ta Tòa Giám mục làm đơn xin lập trung tâm ở Russeykeo, vừa có mặt bằng tương đối, có suối để làm nơi hành hương cho giáo dân thay cho trung tâm Đức mẹ Bãi Dâu đã

nhường lại cho Giáo phận mới Bà Rịa, một đảng cũng để tạ ơn Chúa khích lệ Giáo dân việt kiều Russeykeo và Suối Cát đã được Đức Mẹ cứu thoát trong nạn Cáp Duồn tại đây. Nhà nước cũng nhận việc lập trung tâm là nhu cầu hợp lý, nhưng còn trở ngại này, trở ngại kia: như có trại giam tội phạm. Rồi hết đoàn này đến đoàn kia nghiên cứu khảo sát sau cùng qua 5-6 năm trả lời đất xin làm trung tâm là đất vòng đai quốc phòng, đi kiểm đất khác.

Thực vậy, khi Nhà nước không muốn cho xây dựng trung tâm thì nhà nước có 1001 lý do để từ chối. Cấp đất xây dựng Trung tâm lần này, Nhà nước sau nhiều lần bớt một thêm hai, diện tích còn lại 13 mẫu 627 m², nhưng mất bằng một phần đôi hai phần lũng. Đảng khác bản vẽ của ông Ngô Viết Nam Sơn theo định hướng của Tòa Giám mục mỗi công trình mỗi kiểu: Nhà nguyện Thánh Thể: tôn vinh quyền năng của Thiên Chúa, kiểu nhà rông hai mái cong vút như cánh thiên thần đang nâng Cây Thánh Giá lên cao, đặt trên mặt đỉnh núi 1. Đài Đức Mẹ để tôn vinh Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội như một lâu đài cao 50m, đặt trên mặt bằng đỉnh núi 2. Đường lên *Nhà nguyện Thánh Thể* và Đài Đức Mẹ là những đường vòng men theo sườn núi rất khó chuyển vật tư lên, nhất là có những khối đá và tấm sắt lớn làm đài Đức Mẹ đi lại trên con đường mới làm vừa dốc, khúc cua lại gắt. Quần thể công trình chính nằm ở hai ngọn đồi, một lớn và mặt bằng rộng, ngọn đồi nhỏ

mặt bằng cao hơn đặt ngôi nhà điều hành. *Nhà Điều hành* 1 trệt 2 lầu có hình Thánh giá, giữa nhà có một 돐 cao chóp đỉnh có biểu tượng Chúa Thánh Thần. Chung quang 돐 có 10 tấm kiếng ghi 10 điều răn. Dựa lưng vào *Nhà Điều hành* là *Nhà Y tế*.

Công trình trọng điểm là *Đền thánh* và *Nhà Đa năng* đặt trên ngọn đồi lớn có diện tích xây dựng hơn một mẫu. Một công trình vừa có diện tích xây dựng to lớn vừa là một công trình nghệ thuật cao, toát lên được đầy đủ ý nguyện của Giáo phận muốn xây dựng trung tâm Đức Mẹ: để tôn vinh quyền năng của Thiên Chúa đã ban đặc ân Vô nhiễm nguyên tội cho Đức Mẹ. Ban cho các thánh tử đạo tại Việt Nam qua gương sáng và lời bầu cử của Đức Mẹ ơn trung thành với Đức tin, để các ngài trở nên những nhân chứng sáng ngời bảo vệ quyền sống của con người.

Để nhờ Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội và các thánh Tử đạo dâng lên Thiên Chúa tâm tình tạ ơn 50 năm thành lập Giáo phận. Tạ ơn Chúa và cầu cho mọi người đến với Đức Mẹ.

Với ý nguyện đề công trình được thể hiện bằng một ngôi nhà đa năng theo vòng cung dài hơn 200m, rộng 18m... Đền thánh, 1 trệt 3 lầu. Một đầu nhà có tháp chuông, đầu kia có *Đài các Thánh Tử đạo Việt Nam*. Trên nóc *Nhà Đa năng* có đặt 120 vị thánh tử đạo tại Việt Nam, mặt hướng vào *Đền thánh*. *Nhà Đa năng* có

thể gồm đủ mọi nhu cầu của một trung tâm hành hương lớn.

Đền thánh ở giữa khu *Nhà Đa năng* cũng là một công trình độc đáo, đặc trưng của trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. *Đền thánh* có dạng vương miện của Đức Mẹ cao 35m, đường kính đền thánh rộng gần 70m, rất uy nghi và tráng lệ có sức chứa nhiều ngàn người.

Đằng sau khu *Nhà Đa năng* và *Đền thánh* cũng là một kiến trúc độc đáo, đó là khu *Nhà Mục vụ* để đào tạo các tông đồ truyền giáo.

Cuối cùng là một công trình *Nhà đón tiếp* ngay lối vào công trường có kiến trúc độc đáo không giống một công trình nào ở trung tâm. Ngôi nhà hình ô van như một cái miệng, một cửa khẩu, 1 trệt, 2 lầu. Đặc biệt là sân thượng có thể đứng để nhìn toàn thể công trình trung tâm.

Khi nhận nhiệm vụ, Đức ông đã tâm sự: Đức ông rất ngại vì làm sao phải thực hiện được mục đích của Giáo phận: tôn vinh Thiên Chúa, kính Đức Mẹ, các thánh Tử đạo để tạ ơn và cầu bình an; vừa thực hiện đúng bản vẽ đa dạng của kỹ sư Ngô Viết Nam Sơn đã phác họa theo chủ đích của Giáo phận; vừa phải theo đúng giấy phép của Nhà nước, không được vi phạm nâng cao, nói rộng, nối dài trên một địa hình quá chênh lệch. Việc xây dựng không được thoải mái, kiểm soát gắt gao. Đức ông nói chỉ còn biết trông cậy vào Chúa với lời cầu của Đức Mẹ,

thánh cả Giuse. Đức ông nói thêm: từ ngày nhận công tác, hai anh em chúng con, cha cố Giuse Hoàng Minh Đường và con hằng ngày dâng lễ, chúng con xin Chúa cho công việc xây dựng trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi được an bình kết quả.

Phần con, đức ông Vinhson thăm hỏi tìm gặp các công ty người Công giáo đã có nhiều công trình. Đức ông mời các công ty nhận xây dựng, nhận bản vẽ đến tận hiện trường quan sát mặt bằng công ty đã đảm nhận, nhận bản vẽ, tham quan hiện trường, rồi bàn bạc tính toán một tháng, để họ thẩm định công trình. Khi đã thỏa thuận, Đức ông tổ chức lễ ký kết xây dựng công trình xây dựng Đức Mẹ Núi Cúi.

Lễ ký kết xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi lần này có tính cách rộng lớn và quan trọng hơn vì chẳng những của Giáo phận mà còn có tính cách quốc gia và quốc tế. Tầm ảnh hưởng của công trình Trung tâm Đức Mẹ rất lớn nên Đức ông đã chuẩn bị rất kỹ lưỡng và tổ chức rất lớn. Có sự hiện diện của các Đức Giám mục Giáo phận, quý cha quản hạt, quý cha đại diện, quý dòng tu nam nữ và Ban Hành giáo đại diện giáo dân tại *Nhà nguyện Thánh Thể* tạm của Trung tâm. Có đủ ban truyền hình, ban tây nhạc hạt Gia kiêm, ca đoàn trung tâm. Cũng có sự hiện diện của Kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn, Kiến trúc sư kết cấu Nguyễn Văn Hiệp- đại diện các công ty nhận phục vụ tại trung tâm. Đầy đủ các Giám đốc các công ty trúng thầu các công trình.

Ngay sau nghi lễ khởi động, ban kèn vừa chấm dứt. Đức Cha Giuse, Giám mục giáo phận chủ sự bắt đầu kinh Chúa Thánh Thần, 3 kinh Tin, Cậy, Mến. Đức Ông tuyên bố lý do buổi lễ. Sau đó mời và giới thiệu từng công ty lên bàn ngồi ở gần cung thánh bên cạnh Đức ông đối diện với hàng ghế dưới cung thánh chỗ ngồi của 3 Đức Cha, Kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn và Ông Nguyễn Văn Hiệp. Trên bàn Đức ông, từng công ty cùng Giám đốc công ty trao đổi bản vẽ với Đức ông, đóng dấu, ký tên. Cả 6 công ty 7 hạng mục đã ký kết xong. Đức ông dâng 7 hạng mục công ty lên tòa Đức Mẹ, hát kinh cầu cho giáo phận.

Thánh lễ long trọng do Đức Cha chánh Giuse chủ sự cùng với hai Đức cha, quý cha Quản hạt và quý cha đồng tế. Trong bài giảng, Đức ông đã nhấn mạnh lòng tin phó thác vào tình thương của Chúa qua lời bầu cử của Đức Maria Vô nhiễm nguyên tội bốn mạng của trung tâm Đức Mẹ 8/12/2018

Sau ngày lễ khởi công 8/12, các công ty rầm rộ khởi công, công việc lúc đầu rất tốt đẹp suông sẻ. Nhưng rồi một thời gian, thử thách đã xảy ra. Do tác động sai trái của các công ty, do thiếu sót bản vẽ, do vi phạm luật xây dựng, nhân sự trong Ban Xây dựng thay đổi, có công trình phải ngưng xây dựng dài là 4-5 tháng, ngắn cũng 1-2 tháng, có công trình chưa theo đúng kỹ thuật của bản vẽ.

Tuy nhiên, thời gian dưới sự hướng dẫn đầy đức tin của Đức ông, trục trặc chỉ là chuyện nhỏ trước một công trình to lớn, trên một mặt bằng quá khó, bản vẽ đa dạng không có một công trình nào giống công trình nào đòi hỏi tay nghề thợ xây cao và nhất là luật lệ xây dựng quá nghiêm ngặt, xây dựng công trình trên một mặt bằng đã khó huống hồ Trung tâm Đức Mẹ.

Kết quả sau một thời gian xây dựng nay 5/7 hạng mục đang vào phần hoàn thiện, đặc biệt tượng đài Đức Mẹ Vô Nhiễm nguyên tội và *Nhà nguyện Thánh Thể*. Tuy phần ngoài tạm xong nhưng phần nội thất đang được các công ty trang trí nội thất thực hiện. Tại nhà nguyện thánh thể có công ty Luca đang lên phương án thực hiện. Còn tượng đài Đức Mẹ đang tìm kiếm ký hợp đồng với một công ty nào đó, bên ngoài và mặt bằng một trồng cây cảnh; bên trong tầng trệt có mặt bằng rất rộng đường kính tới 70m, cao 7m, vừa có thể làm nhà nguyện, vừa có thể làm hội trường lớn, đang tìm công ty trang trí nội thất. Tầng 1 đài Đức Mẹ là *Nhà Truyền thống* cao 5m và tầng 2 cao 4m làm phòng thánh cũng chưa có công ty trang trí nội thất.

Về *Đền thánh*, Đức ông đã gặp và trao đổi với nhiều công ty trang trí nội thất, nhưng vẫn chưa đạt, vì nội thất *Nhà nguyện Thánh Thể*, nhà nguyện đài Đức Mẹ và nhất là *Đền thánh* không giống như ngôi nhà ở, nhà khách mà đòi hỏi người nghệ sĩ phải có tài đức, am hiểu phụng

vụ thánh, ngoài ra còn phải nắm vững chủ đích của chủ đầu tư.

Thí dụ như *Nhà nguyện Thánh Thể* tôn vinh quyền năng Thiên Chúa trong Bí tích Thánh Thể, nghệ thuật thánh phải làm nổi bật được sự hiện diện của Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể. Tất cả ảnh tượng khác chỉ là để phụ họa Bí tích Thánh Thể. Đài Đức Mẹ tôn vinh quyền năng Thiên Chúa đã ban ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội cho Đức Mẹ, để nhờ công ơn cứu chuộc của con Chúa, chúng ta được làm con Đức Mẹ, được nâng cao phẩm giá con người.

Đền thánh, đỉnh cao của Trung tâm, vừa cao, vừa rộng, vừa gói gọn tâm tình tạ ơn của Giáo phận 50 năm thành lập. Nghệ thuật trong *Đền thánh* phải đạt được những đòi hỏi trên. Ngoài nội thất *Đền thánh* tại *Nhà Đa năng* còn 12 nhà nguyện nhỏ ghi nhớ 12 sự kiện Đức Mẹ đã hiện ra trên thế giới và trên quê hương Việt Nam. Dù là nhà nguyện nhỏ nhưng cũng làm sao để gợi được ơn Đức Mẹ đã làm: chẳng hạn như ở Lộ Đức, Fatima, La vang. Hiện nay nhiều công ty đã đăng ký nhưng mới có một vài công ty nghệ thuật thánh như Luca.

Chương 7

NHỮNG VIÊN ĐÁ CỦA NIỀM TIN

Tôi nhớ vào năm 2007 bắt đầu xây dựng Tòa Giám mục và Đại Chủng viện Xuân Lộc. Một người thân của tôi có đưa mô hình xây dựng Tòa Giám mục và Chủng viện đến cho Đức Cha Chủ tịch Hội Đồng Giám mục khóa đó. Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hòa, Giám mục Nha Trang, xem xong mô hình xây dựng. Ngài nói với người trình mô hình: Cha con các anh liều quá! Thời buổi này mà dám xây dựng một dự án quá lớn như vậy”. Người trình dự án thưa lại: *“Cha con chúng con liều trong Chúa vì chỉ biết phó thác tin cậy vào Chúa và lời cầu nguyện của mọi người.”*

Thực sự lời cảnh giác của Đức cha Chủ tịch là lời rất chân tình vì ngài rất quen biết và gần gũi với Giáo phận Xuân Lộc. Bởi vì những năm 2006-2007, tình hình kinh tế thế giới suy thoái trầm trọng, tình hình tôn giáo an ninh xã hội có nhiều diễn biến, mà giáo phận đưa ra một dự án quá lớn xây dựng cả một quần thể Tòa Giám mục và Đại Chủng viện trên một diện tích gần cả 6 mẫu đất giữa thành phố.

Dưới con mắt của người đời là cả một sự liều lĩnh, nhưng với đức tin Chúa nói nhỏ bằng hạt cải có thể chuyển núi được!

Nhớ lại những việc Chúa đã làm cho Giáo phận Xuân Lộc, những việc từ không ra có, từ có thành việc lớn, chẳng hạn chỉ mất một đồng danh dự, cha chính Giuse Lâm quan trọng trả cho ông Giám đốc Sở cao su SIHP, ông Smith, lấy được 14 mẫu cao su để làm Tòa Giám mục – Chung viện và khu dân cư. Và khi có đất rồi, Đức Cha cố Giuse Lê Văn Ấn và Hội đồng Tư vấn lập ra hội Anrê Phú Yên – vị thánh tử đạo quê hương của Đức Cha, để những người ghi danh và đóng góp tùy hảo tâm sẽ nhận được những ơn ích thiêng liêng qua các thánh lễ và những lời cầu nguyện của mọi thành phần Giáo phận, từ các Giám mục, Linh mục, dòng tu và giáo dân.

Từ khu đất nhưng không ấy – bán đi một phần đất thuộc Tòa Giám mục 2/8 mẫu, phân lô bán cho dân để lấy tiền xây dựng. Tòa Giám mục 2/6 mẫu xây 3 căn nhà lầu Tòa Giám mục dọc 50m, ngang 30m, 1 trệt 1 lầu; 2 căn nhà lầu 1 dọc 1 ngang làm khu sinh hoạt của Tòa Giám mục – sau dãy nhà dọc có vườn cây ăn trái – sau khu nhà Tòa Giám mục là sở chăn nuôi. Còn khu Chung viện 4/6 mẫu: trước mặt là công viên bãi cỏ và cây xanh, sau đó là một dãy nhà dài 90m, rộng 12m, 1 trệt 2 lầu nhà lớp học và nhà ở của các Cha giáo tiểu Chung sinh từ lớp 6 đến lớp 12. Đầu nhà là sân chơi – đằng sau nhà là năm dãy nhà trệt có dạng ngón tay xò ra: lòng bàn tay là công viên, có hồ, giữa có núi đá, trên là đài Đức Mẹ. Trong năm dãy nhà xò ra, có ngôi nhà nguyện rất đẹp, có tháp chuông, có đài Đức Mẹ, bốn dãy còn lại dùng cho những nhu cầu của Chung viện. Giữa các dãy

nhà có trồng cây ăn trái sầu riêng, chôm chôm v.v. và sau khu nhà này là khu vườn trồng cà-phê và cây ăn trái.

Đức cha Giuse Lê Văn Ấn- Giám mục tiên khởi giáo phận Xuân Lộc- ngài rất vui và hãnh diện công trình đầu tay và đầu tiên của giáo phận nhờ món quà đặc biệt Chúa ban cho và cùng nhớ những viên đá hội Anrê, những viên đá của niềm tin theo tinh thần đồng tiền của bà góa nghèo trong Tin mừng.

Công trình thứ hai chúa ban cho giáo phận do bởi lòng tin của mọi người đó là công trình Đức Mẹ Bãi Dâu và Núi Tao Phùng.

Sau giải phòng, giáo phận Xuân Lộc chỉ còn lại một phần đất nhỏ ở Bãi Dâu. Khu gia Viên là trung tâm Đức Mẹ đầu tiên của Xuân Lộc đã bị chiếm hết, chỉ còn lại khu nhà thờ Gia Viên. May mà Giáo phận Sài Gòn trao cho Xuân Lộc khu Bãi Dâu chỉ giữ lại một khu đất làm nhà nghỉ mát của Giáo phận. Đến khi giải phóng, mọi người đã “bỏ của chạy lấy người”, khu Bãi Dâu của giáo phận bị những người canh giữ hộ lợi dụng cơ hội, lợi dụng quyền thế chiếm đất sang tên, chỉ còn lại hơn một mẫu với một căn nhà lều đã xuống cấp, người giữ nhà nuôi vịt và ở tầng trệt.

Nhân dịp kỷ niệm 25 năm thành lập giáo phận, Đức Cha Phaolô Maria và hội đồng giáo phận muốn tái lập trung tâm Đức Mẹ Bãi Dâu để tạ ơn Thiên Chúa và cầu bình an.

Vào năm 1990, nghị định của Nhà nước về tôn giáo còn hiệu lực: *“không cho các cơ sở tôn giáo nhà thờ, đình*

chùa, thánh thất không được xây dựng mới, không được nâng cao nói rộng, nói dài... hư đâu sửa đấy”.

May mắn vào năm 1990, Thủ tướng Chính phủ Phan Văn Khải có văn thư cho thành phố Vũng Tàu, cho phép Nhà nước và nhân dân cùng xây dựng thành phố thành khu du lịch và dầu khí. Nhờ vậy, Giáo phận xin phép tái thiết khu trung tâm Đức Mẹ Bãi Dâu và tượng đài Chúa Giêsu Núi Tao Phùng.

Được giấy phép đại tu, bên Bãi Dâu chuộc lại đất đai đã bị chiếm đoạt được hơn 5 mẫu. Mặt phía bờ biển dài hơn 200m có cổng lớn, có tường chắn, bên trong cổng sau là sân đậu xe hơi, bên phải là nhà đón tiếp, sau bãi đậu xe là công viên có đường nhựa giữa và chung quanh. Góc cánh trái công viên là nhà nguyện Thánh Thể. Bên cạnh là đường thánh giá. Cảnh quan rất đẹp nhưng rất công phu.

Men theo đất nhà nghỉ của Tòa Tổng Giám mục Sài Gòn là con suối lớn. Ông Chánh Đồng- chuyên gia cầu đường đã bắc một cây cầu chắc chắn và nghệ thuật sang đất của dòng Xitô. Men theo sườn dốc chừng 200 bậc đến đầu ngọn suối từ cao đổ xuống, ông Chánh Đồng lại bắc một cây cầu nhỏ, qua cầu là sườn núi. Ông Chánh Đồng, cha Giuse Nguyễn Văn Uy và cha Raphael Nguyễn Văn Chúc đã vạc đá sườn đồi làm thành con đường một ngã vào sân đài Đức Mẹ, một ngã đi thẳng gần một ngàn thước lên thánh giá đổ bê tông trên đỉnh núi.

Ở ngoài biển xa cả 100 cây số đều nhìn thấy. Mặt bằng trước tượng đài rộng 4-5 ngàn thước. Đế tượng đài rộng 40x20m, sâu 5m, là nhà mô, trên nhà mô đài cao 9m. Trên đài tượng Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa cao 25m kỷ niệm 25 năm thành lập Giáo phận. Tượng Chúa Giêsu Đức Mẹ bằng, cao hơn tượng Đức Mẹ gần 2m. Còn nếu từ cổng đi về phía phải, qua bãi đậu xe, nhà đón tiếp tới công viên quẹo phải hướng lên núi phía phải là dãy nhà hành hương cũ đã được sửa chữa thành nhà 2 lầu 1 trệt, tầng trệt là khu vệ sinh có một lối nhỏ ra biển tắm, tầng 1 và 2 là các phòng sinh hoạt cho khách hành hương. Đằng sau nhà là vườn cây ăn trái.

Đi qua *Nhà hành hương* là *Nhà khách lớn* mới xây, nhà dài gần 100m x 18m, 1 trệt 2 lầu, có sân thượng rất rộng có thể đứng nhìn lên tượng đài Đức Mẹ, nhà thờ và ngắm biển rất tốt, đủ các tiện nghi của một khách sạn. Hội đồng Giám mục Việt Nam đã họp nhiều lần. Đặc biệt dù ở biển nhưng nước sinh hoạt ở đây đều từ các giếng nước ngọt, nhiều chỗ như ở nhà khách, nhà thờ...

Từ *Nhà khách* theo con đường lên núi bên phải là nhà của một tư nhân, bên trái là nhà thờ nằm giữa 1 khu đất trống hai bên đều có sân rộng. Sân cuối nhà thờ cũng rất rộng, nhu cầu có thể làm lễ đài cho công viên và bãi đậu xe có thể dự. Dưới sân cuối nhà thờ là tiệm sách lớn.

Nhà thờ có hình dáng con tàu khởi hành, cột buồm cao 25m, cánh buồm có hình Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa cao 6m, rộng 6m. Nhà thờ không có cột chịu lực bằng đà từ chân cột này tới chân cột kia, dài 5m, có tiền sảnh, cửa

chính và 4 cửa ngang ở hai bên, lòng nhà thờ rộng 24m. Cung thánh rộng, dưới nền cung thánh là giếng nước ngọt, đầu nhà thờ có một giếng nước ngọt rất tốt. Theo con đường dốc lên núi qua nhà thờ là đường Mân Côi, các mầu nhiệm Mân Côi được đặt trên những tảng đá, hốc đá rất đẹp trải dài lên đến sân thượng Đài Đức Mẹ.

Công trình Đức Mẹ Bãi Dâu khánh thành vào dịp kỷ niệm tắt phong Giám mục của Đức Cha Phaolô Maria, ngày 22/7- Kinh phí do Tòa giám mục, do các ân nhân các giáo xứ, đặc biệt nhờ hội ái hữu Xuân Lộc qua thời các ông chủ tịch Tuyền, ông Tuấn, đặc biệt bền lâu và hiệu quả nhất là ông cố Phanxicô Cao Đức Thắng, phó là ông Hợp, thư ký là Anh Tuyên- con ông cố Thắng, Cha cố Vinhson Trần Quang Diễm là tuyên úy. Tổng kinh phí khoảng chừng 3 triệu USD.

Còn công trình núi Tao Phùng cũng gặp may qua thời cuộc và đất đai. Cha Phêrô Trần Đức Huyền- chánh xứ Vũng Tàu đã sang lại được 1 căn nhà 1 trệt 1 lầu ở gần sườn núi gần bờ biển. Cha đã biến nhà đó làm nhà nguyện, nhà ở, nhà bán đồ lưu niệm, mở rộng khu vực làm khuôn viên ghế ngồi ngắm cảnh biển, ngắm núi, giải khát, v.v. Từ căn nhà rộng mở đường từ đường bờ biển đến nhà vắng lai lên đến sân tượng đài dài hơn 700 bậc cho nhô ra trái hoặc phải làm nơi để nghỉ chân ngắm cảnh; đặc biệt đường đi lên núi có thể đi ngựa được đến sân chân tượng có tượng Đức Mẹ Bảy Sự. Sân xung quanh đài là một công viên cây xanh có nhiều cây cảnh lạ. Phía bên trái có nhà nguyện lớn. Đằng sau là

đường xuống hầm pháo binh thuở xưa. Sân đằng sau tượng là vườn nuôi thú.

Đài tượng Chúa cao hơn 10m, 1 trệt 1 lầu. Tượng Chúa cao 33m có bậc thang trong lòng tượng có thể đi ra cánh tay Chúa. Khi giải phóng mới chỉ có sân để tượng, đồ vật tư và tượng mới chỉ tạm xong phần thô, đường lên tượng phải đi nhờ đường lính gác mặt biển. Quân giải phóng tới, chủ và thợ “bỏ của chạy lấy người”. Vật tư mạnh ai người ấy lấy. Đài và tượng bị phá hoại nhiều chỗ. Sau giải phóng thời Đức Cha Phaolô Maria Nguyễn Minh Nhật, nhân dịp kỷ niệm 25 thành lập Giáo phận mới đại tu lại cảnh quan tượng đài và tượng Chúa như ngày nay và ngày khánh thành tượng đài Chúa Kitô Vua năm 1997.

Công trình tượng đài Chúa Kitô Vua núi Tao Phùng cũng như công trình Đức Mẹ Bãi Dâu, cả hai đều là quyết định của Đức Cha Phaolô Maria nhân kỷ niệm 25 năm thành lập Giáo phận, cùng một nguồn kinh phí của Giáo phận, giáo dân Hội Ái Hữu xuân lộc, đặc biệt Núi Tao Phùng góp lớn là của Giáo xứ Vũng Tàu tới 2 triệu USD.

Công trình thứ ba là Tòa Giám mục và Đại Chủng viện. Giữa lúc tình hình xã hội đang nhiều biến chuyển, tin vui Xây dựng Tòa Giám mục và Đại chủng viện được UBND tỉnh Đồng Nai chấp thuận không hạn chế phần nào, xin bao nhiêu cho bấy nhiêu, dù với một tổng thể lớn chưa có công trình công giáo nào lớn như vậy.

Mặt bằng cho xây dựng công trình gần 6 mẫu. Phía xây dựng Tòa Giám mục và khu triết chừng 2 mẫu. Ngăn cách giữa khu Tòa Giám mục và khu Thần học là con đường nhựa rộng 9m, từ cổng trước vào Tòa Giám mục là đường Hùng Vương, Tp. Long Khánh; tới cổng sau là đường quốc lộ 1 (đường vòng đai). Khu Tòa Giám mục sát đường Hùng Vương là công viên đất thánh, sau là *Nhà Truyền thống* (ở giữa hồ nước). Bên trong là hai ngôi nhà, nhà trước dài 52m, nhà sau dài 120m đều là 1 trệt 3 lầu. Giữa khu ... và khu triết là ngôi nhà dọc 4 lầu là nhà hội, nhà nguyện Tòa Giám mục nối tiếp với dãy nhà sau Tòa giám mục. Trước tiền sảnh nhà là hai sân cỏ rộng, ngôi nhà Triết dài 120m, 1 trệt 3 lầu. Cuối khu nhà triết là Thư Viện 1 trệt 1 lầu.

Khu Thần học có diện tích 4 mẫu rất gọn ghẽ, cũng có hàng rào ngăn cách với thành phố. Giữa đất là một cổng lớn, từ cổng lớn có đường đi vào lễ đài nhà nguyện, giữa đường là đài Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên Tội. Bên phải, bên trái đều có đường đi xung quanh khu nhà. Hai bên đường vào là hai bãi cỏ xanh, bên phải là Tòa Giám mục, bên trái có đài thánh Anrê Phú Yên, bên trong đài là rừng cây gỗ lâu năm. Sân rộng gần 2 mẫu và thường diễn ra những cuộc lễ lớn. Sau lưng tượng đài Đức Mẹ là sân cuối nhà nguyện cao rộng để đồng tế các cuộc lễ lớn như tấn phong Giám mục. Sau lễ đài là nhà nguyện dài 60m 1 trệt 1 lầu, dưới là nhà hội, trên là nhà nguyện.

Vòng xung quanh nhà nguyện là 3 dãy nhà, nhà cánh trái dài 120m, dãy nhà ngang 90m, một dãy dọc nhà 65m, tất cả 1 trệt 2 lầu, là khu ở và sinh hoạt của Chúng

viện. Đằng sau nhà ở là sân bếp và sân chơi của Chứng sinh, cả hai khu triết và thần học có thể đủ chỗ cho các cha giáo, lớp học khoảng 500 chứng sinh.

Rút kinh nghiệm từ lần làm trung tâm Bãi Dâu, lúc ấy Đức cha Phaolô Maria ra văn thư động viên cả giáo phận quyên góp tài chánh thì bị Ủy ban đòi tịch thu vì trái qui định. Kinh phí xây dựng lần này nên lần này Đức ông và *Ban tư vấn* trở lại góp nhặt theo Hội Anrê từ buổi đầu khi xây dựng Tòa Giám mục và Tiểu Chứng viện thánh Phaolô. Nên trong công trình này, giáo dân cho bao nhiêu làm bấy nhiêu. Tuy nhiên, trong ngày khánh thành theo đánh giá của các người chuyên môn, công trình lồi 10 triệu USD, phần lớn là giáo dân trong giáo phận đến 9/10. Ở đây, không kể những đóng góp của giáo phận vào những công trình khác như:

- Trường Cao đẳng Nghề Hòa Bình Hồ Nai.
- Trung tâm Bác ái Xã hội Caritas Việt Nam.
- Nhà Hưu các Linh mục tại Gia Viên.
- Nhà Bệnh xá Xuân Hòa.

Nơi nào cũng tính từ tiền tỷ trở lên.

Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi được mệnh danh là trung tâm của lòng tin. Lời Chúa nói chỉ cần có đức tin bằng hạt cải cũng có thể chuyển núi rời non. Với đức tin nhỏ bé đó, giáo phận đã dám xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Vô nhiễm Nguyên tội Núi Cúi.

Trước nhất, Trung tâm hành hương là một nhu cầu không thể thiếu của đoàn con rất yêu mến Đức Mẹ đã có truyền thống lâu đời. Thứ đến, trong hoàn cảnh xã hội

hôm nay, mạng sống con người đang bị chà đạp, coi rẻ, đang diễn ra trên khắp thế giới, tại những nước láng giềng và ngay trên quê hương Việt nam đang cần đến tạ và xin Mẹ thương cứu. Nhất nữa là, một giáo phận được nhiều ơn lành của Chúa về nhân sự, cơ sở nhất là sự hợp nhất và bình an. Với những ý nguyện đó, giáo phận đã đồng tâm nhất trí xây dựng trung tâm Đức Mẹ Vô Nhiễm tại Núi Cúi.

Bước đầu Giáo phận đã sang được hơn 100 mẫu đất đẳng sau vùng cao su, nghĩa là đất đồi núi khô chòi người ta không xử dụng canh tác, có chăng chỉ để cho người dân có ruộng ở lòng hồ Trị An bị giải toả đã được đền bù, sau đó lên núi lên đồi chia nhau trồng cây điều, trồng chuối kiếm sống. Đến khi Giáo phận cần có đất làm trung tâm Đức Mẹ thì sang lại, vừa có của vừa có ơn. Dù vậy giáo phận cũng đã phải chi vào đây hơn 50 tỷ rồi.

Đến khi xin phép xây dựng Trung tâm thì UBND tỉnh không chấp thuận, phải nhiều lần thương lượng UBND tỉnh “chẳngặng đừng” cho 5 mẫu đất ở một chỗ ‘vô vọng’.

Cho để cho xong. Chỗ đất khó làm gì được. Nhưng với ý lực trung tâm Đức Mẹ của lòng tin, Đức cha, quý cha, chủng sinh tu sĩ nam nữ, giáo dân quyết tâm: đã từ không ra có. Từ có nhỏ vượt khó để thành lớn, từ 5 mẫu qua nhiều khó khăn đã có được 13 mẫu 627m

Đến khi xây dựng công trình trên 13 mẫu 627m, tôi đưa những yêu cầu để xây dựng trên diện tích ấy, ông Tiến sĩ

Kiến trúc sư Ngô Viết Nam Sơn hỏi tôi: Đức cha dự trù kinh phí bao nhiêu để tôi thiết kế các công trình. Mới đi họp Hội đồng Giám mục về, được nghe Đức Tổng Huế báo cáo trong Hội đồng kinh phí của đền thánh Đức Mẹ La-vang là 550 tỷ, tôi liền trả lời cho ông Ngô Viết Nam Sơn, tôi dự trù kinh phí cho toàn công trình Đức Mẹ Núi Cúi bằng kinh phí của Đền Thánh Đức Mẹ La-vang. Thực sự khi trả lời cho ông Ngô Viết Nam Sơn, tôi chưa kịp bàn sâu với Hội đồng tư vấn, nhưng tôi tin việc của Chúa, Chúa sẽ làm như trường hợp ở trung tâm Đức Mẹ Lộ Đức, nhà thờ Chúa Ba Ngôi ở Fatima- Bồ Đào Nha.

Sau đó, khi trung tâm đã có đất, đã được giấy phép chủ trương, khi đi thăm đất, Đức tổng Giám mục Phaolô Bùi Văn Đọc, chủ tịch Hội Đồng Giám mục Việt Nam, ngài đã cho tôi 50 triệu tiền riêng của Ngài để khích lệ, còn Đức tổng Giám mục Leopoldo Girelli- khâm sứ tòa thánh tại Việt Nam đi thăm đất trung tâm, ngài khích lệ tôi cố gắng xây dựng trung tâm cho thật đẹp, rồi ngài nói với tôi: HĐGMVN đã giúp cha gì chưa? Tôi thưa chưa, nhưng con chắc các ngài sẽ lưu tâm công trình nhiều.

Khi có giấy chủ trương cho xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi, cha quản hạt Phêrô Nguyễn Duy Liễm, cha cố Giuse Hoàng Minh Đường- chánh xứ Dốc Mơ, Ban Hành giáo những giáo xứ Ninh Phát, Đức Long, Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và đặc biệt là Dốc Mơ, đứng đầu là ông Chánh JB. Tiến và ông chánh Phêrô Cầu, trưởng khu Mân Côi râm rộ mở đường Dốc Mơ Núi Cúi, đường

lộ 20 vào trung tâm, đường vòng chung quanh Núi Cúi, đặc biệt là bờ hồ Trại An, đường lên đỉnh Núi Cúi.

Thấy được lòng nhiệt thành và quyết tâm ấy, giáo dân có lòng yêu mến Đức Mẹ cũng mở lòng đóng góp xây dựng theo tinh thần bà góa trong Tin mừng, gia nhập Hội Anrê mà Đức Ông Vinhson và Ban tư vấn đã tái lập từ thời Đức Cha Giuse Lê Văn Ấn, đồng thời với những lá thư chung của các Đức Giám mục gửi giáo dân trong khắp Giáo phận. Nhưng vì hoàn cảnh xã hội, thư chung không tiện, thì xin Chúa chi lỗi để có kinh phí xây dựng Trung tâm.

Khi được giấy phép xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi, trong một dịp gặp gỡ đông đủ các Linh mục trong Giáo phận, tôi có trình bày công việc Núi Cúi: diện tích đất, công trình xây dựng, v.v. Tôi có xin dành riêng nhà nguyện Thánh Thể tại Trung tâm để các Linh mục giáo phận đóng góp kinh phí xây dựng. Tạ ơn Chúa, các linh mục đã nhiệt thành đóng góp, có cha đóng góp 500 triệu, cha mới 1-2 triệu, có một Đấng đã đóng góp 11 tỷ. Tất cả chính là nhờ sự cộng tác đóng góp của quý Cha mà công trình tiến triển rất tốt đẹp.

Sau này, do tình hình kinh tế xã hội khó khăn, nhất là nạn dịch bệnh gia súc, dịch Covid-19, những thông báo chung không tiện nữa. Tôi chỉ âm thầm bằng những tấm thiệp nhỏ gửi đến các Linh mục báo về công việc Núi Cúi và xin các cha tùy nghi cho giáo dân biết về nhu cầu của Trung tâm.

Thật là ngạc nhiên, nhờ lòng yêu mến Chúa và Đức Mẹ, tinh thần liên kết giữa các Giám mục và Linh mục giáo phận ngày càng đồng lòng, hiệp nhất. Mỗi Linh mục với những cách thức mời gọi các ân nhân tham gia hội Anrê, đóng góp cho công việc xây dựng các công trình Núi Cúi. Số tiền đóng góp được có lúc gấp 3-4 lần số tiền tổng lạc quyên của Giáo phận. Ngoài ra, nhờ ơn Chúa và Đức Mẹ tác động, số các ân nhân quảng đại đóng góp từ tiền tỷ đến hàng chục tỷ không phải là ít.

Công việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi đòi hỏi một kinh phí quá lớn, quá dự tính của Giáo phận, nếu không có Chúa và Đức Mẹ cứu giúp như lời thánh vịnh: *“Nếu mà Chúa chẳng xây nhà, thờ nề vất vả cũng là uổng công...”* (Tv 127)

Tôi nhớ lại khi Đức Cha Phaolô Maria gọi tôi làm Giám mục, tôi liền chối ngay vì nhiệm vụ Giám mục vượt quá sức tôi. Ngài liền nói với tôi, hãy tin cậy phó thác vào Chúa, việc của Chúa Chúa sẽ làm. Đàng khác, còn có cha và các Giám mục khác, các anh em Linh mục cùng bao nhiêu lời cầu nguyện của các tu sĩ, giáo dân hằng ngày, con đừng sợ. Tôi đem lời nhắn nhủ của Đức Cha Phaolô Maria áp dụng vào công việc xây dựng Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi này cũng rất đúng: việc của Chúa, việc của Đức Mẹ, bên cạnh có quý Đức Cha, Đức ông, quý cha, quý tu sĩ nam nữ hằng ngày cầu thay nguyện giúp cho trung tâm Đức Mẹ, để “từ khởi sự cho đến hoàn thành, tất cả đều nhờ ơn Chúa”.

Chương 8

HOA TRÁI TỪ NÚI MẸ

Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi là Trung tâm của lòng tin. Lời Chúa nói: “*Ai xin thì sẽ được, ai tìm thì sẽ gặp, ai gõ cửa sẽ mở cho*” (Mt 7,7)

Khi được phép thành lập Trung tâm Núi Cúi, điều đầu tiên tôi nghĩ ngay đến việc xây dựng một *Nhà nguyện Thánh Thể*. Như lời Đức cha Giuse Đình Đức Đạo trong ngày khánh thành *Nhà nguyện Thánh Thể* tạm, ngài đã nói: *Nhà nguyện Thánh Thể* luôn là Trung tâm của mọi Trung tâm Đức Mẹ, vì chính nơi Bí tích Thánh Thể lôi kéo mọi người có lòng yêu mến Đức Mẹ để nhận ơn Chúa.

Với chủ đích thành lập Trung tâm Đức Mẹ Vô Nhiễm Nguyên tội để tôn vinh quyền năng Thiên Chúa qua Bí tích Thánh Thể, nên khi có Nhà nguyện Thánh Thể, mọi người có lòng tin đến với Chúa nhờ Mẹ mà nhận được muôn ơn lành hồn xác.

Trước nhất qua việc xây dựng *Nhà nguyện Thánh Thể* trên đỉnh núi lớn đã có những dấu chỉ đặc biệt. Ngay sau khi được giấy phép chủ trương xây dựng Núi Cúi, cha quản hạt Phêrô Phạm Duy Liêm, cha cố Giuse Hoàng Minh Đường, ông chánh Gioan B. Phạm Quang Tiến, ông trùm Phêrô Đặng Cầu và đội cơ giới đã tức tốc ra công san lấp mặt bằng trên ngọn núi lớn để lấy chỗ dựng một Nhà nguyện Thánh Thể tạm, một nhà khách cho khách hành hương. Hơn một tuần lễ miệt mài độ cao của núi đã hạ thấp xuống chừng 7m và đã có mặt bằng hơn 2 mẫu.

Trong khi công nhân đang làm, có mặt cha cố Giuse Hoàng Minh, thấy tôi lên thăm, ông chánh Gioan B. Phạm Quang Tiến đến gần chỗ tôi đang đứng, ông nói với tôi, chỗ Đức cha đang đứng đây là đất của ông Nhó người Campuchia, gốc Việt. Trước kia, ông ở họ Thánh Tâm gần lòng hồ Trị An. Khi đó giáo họ còn và dân chúng còn làm ruộng ở Trị An, ông cũng là viên chức của giáo họ. Ngày ngày, ông đứng ở cuối nhà thờ nhìn lên Núi Cúi thường thấy đám mây tụ lại ở phần đất này. Đến khi bị giải tỏa, dân mỗi người mỗi ngả tìm đất sống, ông leo lên núi đến sống ở miếng đất này. Nay khi biết Giáo phận cần, ông xin dâng không nhận một đền bù nào.

Còn một dấu lạ nữa là, ngôi *Nhà nguyện Thánh Thể* có được mặt bằng rồi, còn phải có một khung nhà hàng hoàng để làm nhà nguyện. Trên đường từ trên Núi Cúi trở xuống về Tòa Giám mục, tôi đang băn khoăn nghĩ đến việc nhờ người thiết kế một ngôi nhà tiền chế tạm cỡ để làm *Nhà nguyện Thánh Thể*, biết được ý của tôi, anh tài xế Phêrô Nguyễn Văn Tuấn mách cho tôi: “nếu Đức cha cần một ngôi nhà tiền chế lớn để làm nhà nguyện, con thấy ở ngã ba Cua Heo, gần nhà thờ chính tòa Xuân Lộc, có treo bảng sang một ngôi nhà xưởng đang là đền-bô laze lớn khoảng 50x21m, Đức cha có thể ghé xem và nếu được, mình mua về làm nhà nguyện thì tiện quá”. Anh Tuấn còn nói thêm: “theo con biết chủ đền-bô laze xe là người Công giáo phải sang đền-pô vì chủ đất đòi lại đất”. Tôi đã ghé xem và khi thấy ưng ý, tôi thương lượng giá cả rồi thanh toán tiền rút ráo luôn. Sau đó, tôi báo tin cho ông trùm Phêrô Đặng Cầu sang gỡ và chuyển về để làm *Nhà nguyện Thánh Thể* tại Núi Núi.

Như thế, chỉ hai tuần sau, Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi đã có một ngôi Nhà nguyện dài 42m, rộng 21m, hai bên có hè 2m, cung thánh dài 9m, ngang 29m, một bên phòng thánh một bên ca đoàn. Bàn thờ là một khối gỗ to dài rộng. Tượng Chúa Chịu Nạn ở giữa, tượng và đài Đức Mẹ và Thánh Giuse cùng bằng gỗ đỏ. Bức đọc sách bằng gỗ nghệ thuật. Cách hè cuối nhà nguyện là đài và tượng Đức Mẹ Mân Côi. Mẫu tượng Đức Mẹ Mân Côi vớt được ở sông Mêkông. Trước tượng đài đặt trên trụ đá làm bằng cẩm thạch đỏ là công viên lớn có thể dự lễ hàng chục ngàn người. Chung quanh nhà nguyện có

đường kiệu. Chung quanh hai bên đường là bãi cỏ xanh và những cây cảnh quý. Bên phải nhà nguyện là nhà khách và phòng ở của cha coi nhà nguyện.

Nhà nguyện Thánh Thể còn một chuyện lạ nữa. Trong ngày *Lễ đặt viên đá* xây dựng Trung tâm, quan khách gồm quý Đức Hồng Y, quý Đức Tổng Chủ tịch HĐGM. Việt Nam, Đức Tổng Leopoldo Girelli, các quý Giám mục, Đức ông, Viện phụ và có các quan khách chính quyền trung ương, thành phố tỉnh huyện, v.v. Tiệc xong, ông Trưởng *Ban Tôn giáo Trung ương* còn ở lại gặp Đức Cha Giuse và tôi. Ông trao đổi nhiều vấn đề về buổi lễ vừa qua và ông có chỉ sang nhà nguyện và nói: Nhà nguyện này chưa có phép của Ủy ban vì xây trên phần đất chưa được phép. Ban Tôn giáo tỉnh đã có văn thư thừa kiện ra ngoài Trung ương, nhưng chúng tôi đã giải quyết cho qua. Các ông cần điều chỉnh đất đai và trao đổi với Tỉnh cho êm. Nghe ông nói, chúng tôi càng thấy sự can thiệp của Chúa.

Khi Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi có *Nhà nguyện Thánh Thể* như được nhập hồn, sáng chiều đều có Thánh Lễ; có ngày có đến 3-4 Thánh lễ do các đoàn hành hương yêu cầu. Cha cố Giuse Hoàng Minh Đường đã nghỉ nhiệm vụ coi xứ Dốc Mơ về làm tuyên úy Trung tâm Đức Mẹ. Đức ông Vinhson Đặng Văn Tú cũng ở Trung tâm để đảm trách việc xây dựng công trình Trung tâm, ngoài ra còn có các các cha dòng Vinhson, dòng Chúa Cứu Thế và Foyer ngôi tòa cho mọi người đến Trung tâm. Hơn nữa có sự công tác rất nhiệt tâm của những người dân, hội đoàn giáo xứ Dốc Mơ trong Thánh Lễ.

Hằng tháng, trong ngày đầu tháng, Đức Cha Giám đốc Trung tâm, cùng đông đảo quý cha đồng tế, có đông khách hành hương, phần đông là hạt Phương Lâm, Túc Trung, Gia Kiệm, hội Lòng Thương Xót, ban kèn, hội ca đoàn, nhóm doanh nhân Xuân Lộc ngồi đầy trong nhà nguyện hai hè, lòng đường hai bên cuối nhà nguyện, nhà khách. Lễ nào cũng không dưới 4000. Ngày 13 mỗi tháng, số người tham dự cũng chừng ấy. Lễ do Đức Cha Giáo phận, cùng đồng tế với Đức Cha là đông đảo quý Cha trong hạt. Mỗi tháng một hạt, mười hai tháng mười hai hạt. Tháng nào hạt phụ trách thì lo mọi việc. Thánh lễ đầu tháng hay ngày 13 hàng tháng đều có truyền hình trực tiếp.

Ngoài ra, còn các ngày sinh hoạt đặc biệt của các giới, như Ban Hành giáo Giáo phận, Hiền mẫu, Giới trẻ, Legio, Hội Lòng thương xót, ... cũng đều mượn khung cảnh của *Nhà nguyện Thánh Thể* để tổ chức các sinh hoạt.

Các đoàn hành hương từ khắp nơi đến viếng thăm Trung tâm cũng đến với Chúa Giêsu Thánh Thể trong Nhà nguyện, rồi mới ngắm cảnh xinh đẹp tuyệt vời của Núi Cúi.

Vì mọi người đến Trung tâm đều hiểu rằng nhờ đức tin tuyệt đối vào Chúa, Chúa đã ban ơn Vô Nhiễm cho Mẹ để Mẹ làm Mẹ Thiên Chúa và Mẹ Hội Thánh. Hôm nay, theo gương Mẹ, nhờ Mẹ, chúng ta muốn được Chúa ban ơn thì hãy xin, hãy gõ để Chúa mở cửa. Thực vậy, nhờ Mẹ, Giáo phận đã đến với Chúa Giêsu Thánh Thể và

Giáo phận đã nhận được muôn vàn ơn đặc biệt tại Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi. Ôn chung Giáo phận đã có, ngay kinh phí để xây dựng Trung tâm; đã được chính quyền dù không đồng hành cũng đã giải quyết các giấy tờ để chúng ta xây dựng Trung tâm Mẹ.

Còn các ơn riêng chắc chắn những người đến Trung tâm nhận được đã rõ. Những ơn cá nhân nhận được ghi vào giấy chúng tôi nhận được rất nhiều tình huống bệnh tật, tai nạn, nhiều nhất là bệnh tiểu đường, tim mạch, bệnh phổi, v.v. Tôi chỉ ghi lại nơi đây mấy trường hợp cụ thể những người có lòng tin cậy nhờ Mẹ Maria Vô Nhiễm Núi Cúi sẽ được Mẹ bầu cử cùng Chúa Giêsu Thánh Thể cứu chữa như những trường hợp sau đây:

Vào 01/8/2016, từ khi Trung tâm có *Nhà nguyện Thánh Thể*, mỗi đầu tháng, tôi đến dâng Thánh lễ tạ ơn và cầu nguyện cho cộng đoàn. Vào ngày 1/8 năm đó, khoảng 2 giờ 30 chiều, ông Gioan B. Phạm Quang Tiến, ông chánh nhà nguyện Núi Cúi, có gọi cho tôi: hôm nay xin Đức Cha sang Trung tâm sớm hơn, thường thì mọi lần, 3 giờ tôi mới khởi hành, 3g45 tôi mới tới Núi Cúi dâng lễ vào lúc 4 giờ. Hôm đó, lúc 3g30 tôi đã có mặt, xe tôi vào đến ngang phòng khách, ông chánh Tiến đã ra mở cửa cho tôi, ông đưa tôi vào phòng khách và ở đó có hai anh chị còn rất trẻ đang ngồi đợi. Thấy tôi, anh chị đứng lên chào và khi tôi đã ngồi vào ghế, tôi mời anh chị ngồi. Ông chánh Tiến giới thiệu cho tôi: -Thưa Đức Cha, anh chị đây là vợ chồng ở Thủ Đức được ơn Đức Mẹ, anh chị muốn đến hợp dâng Thánh Lễ tạ ơn Chúa

và Đức Mẹ. Nghe vậy, tôi nói với ông chánh Tiến để anh ghi ý tạ ơn; anh đã viết:

Anh Giuse Vũ Công Hoàn và chị Rosa Lê Thị Bích Hạnh. Địa chỉ: 69 khu phố 1, phường Đông Hưng Thuận, quận 12, Tp. Hồ Chí Minh. Điện thoại: 0907885501. Tên cháu bé là Rosa Vũ Hoàng Khánh Vy, hai tháng tuổi. Ý nguyện gia đình chúng con xin cho cháu được hết bệnh và Đức Mẹ đã nhậm lời. Cháu bị bệnh xơ nang bẩm sinh (do gen).

Khi viết xong miếng giấy, anh trao cho tôi rồi anh kể: khi cháu mới sinh, thấy cháu có bệnh, chúng con có đưa cháu đến *Bệnh viện Nhi* ở thành phố xin bác sĩ chẩn đoán và chụp hình tình trạng cháu. Các bác sĩ kết luận cháu chỉ sống được ít ngày. Vợ chồng chúng con buồn lắm, may có người hàng xóm đến thăm họ nói: hãy lên Xuân Lộc đến cầu xin Đức Mẹ Núi Cúi; Đức Mẹ linh lắm. Nghe lời chỉ dẫn, chúng con đã đến Núi Cúi vào *Nhà nguyện Thánh Thể* cầu nguyện và xin nước Đức Mẹ về cho cháu uống. Cầu nguyện xong, ra về, vợ chồng con thấy có một sự an tâm rất lớn. Từ đó, chúng con tin tưởng phó thác và tiếp tục cầu xin Mẹ Núi Cúi và cũng từ đó, cháu bé trở nên khỏe mạnh hồng hào tươi vui. Vợ chồng lại bỗng cháu đến bệnh viện nhi đã khám cho cháu trước – các bác sĩ coi lại bệnh án và phim ảnh tất cả đều ngạc nhiên không hiểu nguyên nhân nào cháu thoát qua cơn bệnh hiểm nghèo như vậy. Để xác minh việc Chúa làm chúng con lại đưa cháu sang Singapor để xin các bác sĩ ngoại quốc khám nghiệm. Sau khi đọc bệnh án và phim ảnh lúc cháu bị bệnh với tình trạng

viêm nang. Các bác sĩ cũng đều ngạc nhiên không hiểu nguyên nhân nào cháu được như hôm nay.

Sau khi nghe anh Hoàng trình bày bằng chứng trường hợp của cháu Khánh Vy, tôi chia sẻ niềm vui với anh chị. Chị Bích Hạnh dâng một món quà lớn tạ ơn.

Anh chị xin một điều là: xin Đức cha cho chúng con được tham dự Thánh lễ chiều nay để chúng con được hợp với cộng đoàn tạ ơn Chúa và xin Đức Cha công bố việc Chúa và Đức mẹ đã ban cho chúng con.

Trường hợp thứ hai Đức Mẹ Núi Cúi đã cứu chữa một người mắc bệnh tim bẩm sinh đã 57 năm. Đó là trường hợp của chị Maria Nguyễn Thị Thanh Tĩnh, sinh năm 1960, người ở khu Hòa Bình, thuộc giáo xứ Chính Tòa Xuân Lộc, là nơi tôi đã phục vụ từ năm 1966-2004 qua nhiều chức vụ từ cha phó đến Giám mục. Tôi chỉ biết chị Maria khi chị còn là thiếu nhi thánh thể và một thời gian là thiếu nữ. Chị là một cô gái rất năng động, lái xe máy sỏi rất giỏi, cổ luôn có một chuỗi hạt đen, khuôn mặt có nét nhí nhảnh. Chị ít học, như chị nói trong thư là chị học “*đại học trường làng*”, nhưng chị rất đơn sơ chất phác. Nghe chị cầu nguyện với Chúa trong Nhà nguyện Thánh Thể... xin Mẹ cầu xin Chúa cứu con, vì Chúa là con Trai của Mẹ, và là một lương y tốt...

Tôi biết về chị rất ít, nhất là khi chị đi lập gia đình, tôi biết tấm tin tức về chị cho đến ngày chị trở lại tạ ơn Đức Mẹ Núi Cúi và gửi cho tôi lá thư qua cha cố Giuse Hoàng Minh Đường, nội dung lá thư như sau:

Kính thưa Đức Cha, kính thưa các cha, các sơ và cộng đoàn.

Con là Maria Nguyễn Thị Thanh Tĩnh, sinh năm 1960, con của ông Bảy Kiêm, ở khu Hòa Bình, con xin nhắc sơ về con để quý vị nhớ vào năm 1976 đến năm 1980, con là con bé gầy còm chạy xe máy sỏi, cổ con có đeo 1 chuỗi hạt huyền đen. Năm 1980, con lập gia đình, ở giáo xứ Lộ Đức. Chồng con là Giuse Maria phạm Bá Cán. Con có 6 người con. Vào năm 1992, con đi bệnh viện 115 Nguyễn Tri Phương để khám, bác sĩ nói con bị thiếu máu cơ tim nặng, hở van 2 lá, hở van 3 lá và con phải uống thuốc hết đời. Vào năm 2015, con đi khám ở Hòa Hảo, chụp CT phản quang, bác sĩ nói con phải mổ gấp. Ngày 5/4/2015, con qua Hoa Kỳ và con ở lại kết hôn, con không xin được bảo hiểm và đi khám tại Las Vegas, con gặp bác sĩ Sơn, con lại được chuyển đến bác sĩ Cường, bác sĩ Cường hẹn con đi thông tim. Lúc thông tim lần 1 có bác sĩ Cường và 1 bác sĩ người Mỹ và 2 y tá. Đang lúc thông tim con thấy, bác sĩ gọi điện và 2 bác sĩ Mỹ nữa đến và nói với nhau rất nhiều. Sau cùng bác sĩ Cường cho con coi màn hình và nói: mạch vành của con dẫn hơn bình thường gấp 16 lần và rối lắm không thể thông được. Con bị tim bẩm sinh, 1 ven mọc đâm qua phổi, nên bơm máu đen về tim, còn lại 1 ven nuôi tim nên áp lực nó dẫn giữa hai động mạch, con có 1 ven mọc bắc cầu, nên không mổ gấp con sẽ chết. Bác sĩ Cường chuyển con qua bác sĩ chuyên mổ tim người Mỹ, chuyên mổ các ca phức tạp. Bác sĩ lại cho con đi chụp CT phản quang, xong rồi hội chẩn để mổ. Đến ngày gặp

bác sĩ, bác sĩ nói chúng tôi đã hội chẩn và thấy ca mổ rất phức tạp. Bác sĩ nói thêm: Dù đã mổ mấy ngàn ca khó rồi, nhưng tôi chưa thấy ai giống ca tim này, mổ cho cô tôi không biết bắt đầu từ đâu, nếu mổ bắc cầu mà lấy ven tay, chân của cô có một mà thay vào tim, không nối được. Đến tháng 7/2016, con về Việt Nam, ngày 22/07/2016, giỗ mãn tang chồng con. Đến ngày 1/08/2016, con lên Đức Mẹ Núi Cúi và con khẩn xin Đức Mẹ: Mẹ ơi! Con đây, con của Mẹ đây, xin Mẹ cầu xin Chúa cứu chữa con, vì Chúa là Con Trai của Mẹ và là một lương y tốt. Ngày 5/8/2016, con về lại Las Vegas, con lấy hẹn gặp bác sĩ, bác sĩ lại chuyển con vào khoa nh. Bác sĩ khoa nhi nói rằng con bị tim bẩm sinh, đúng ra con phải mổ từ nhỏ hoặc con chết từ nhỏ, con còn sống đến giờ là một hiện tượng lạ và lại sinh 6 người con. Họ hẹn con ngày 22/11/2016 gặp bác sĩ để xét nghiệm máu và chụp X quang, siêu âm và gặp bác sĩ. Bác sĩ nói rằng sẽ mổ thắt ven qua phổi và đưa về tim để hỗ trợ ven kia và thắt ven ven bắc cầu, nhưng khi mổ hy vọng con không chết trên bàn mổ và khi mổ 100 người sẽ có từ 3 đến 5 người bị biến chứng. Con có trong số đó. Nếu qua khỏi 24 giờ sẽ ổn. Con nói rằng, tôi tin vào Đức Mẹ và Chúa, đã gửi các ông đến giúp tôi, tôi cảm ơn. Sáng ngày 4/11/2016, lúc 5g30, con nhập viện để xét nghiệm máu, làm hồ sơ, 7g30, họ đẩy con đi mổ. Khi mổ, họ đặt 3 ống xuống cổ, 1 ống đặt 1 con rôbốt xuống tim còn 2 ống để bơm thuốc từ cổ trực tiếp xuống tim. Bụng con đặt 3 ống để lấy máu bơm ra. Khi mổ xong đẩy con ra phòng, miệng con thì đặt ống

thở, 2 tay truyền dịch, 2 chân 2 cái máy đo huyết áp, 1 giờ họ thử đường 1 lần. Tối ngày 14/11/2016, họ lấy ống thở ra, sáng ngày 5/11/2016, họ cho con tập đi, 2 người dìu hai bên và đẩy theo một đồng máy móc. Buổi chiều cũng tập đi và 1 ngày họ bắt ngồi trên ghế 2 lần, mỗi lần 2 giờ. Sáng ngày 6/11/2016, 4 bác sĩ đến chúc mừng con đã qua cơn nguy hiểm, đến đêm ngày 6/11/2016, con bị lên cơn nhịp tim đập 270 nhịp 1 phút. Còi trong phòng con hú lên, còi ngoài phòng trực cũng hú ầm ầm. Các y tá đổ dồn vào phòng con bơm thuốc trực tiếp vào cổ con và gọi điện thoại rất nhiều. Quý vị biết lúc đó con có cảm giác đi lúc con bão dưới lô cao su gió rít cây đổ gãy cành rất sợ hãi. Lúc đó, con lấy lại bình tĩnh, kêu tên cực trọng Chúa, Đức Mẹ và tự phó linh hồn vào trong tay Chúa và Mẹ. Phó linh hồn xong, con sức nhớ con đã nói với Chúa thế này: Công con đau đớn mấy ngày nay, giờ Chúa cho con chết hơi bị tiếc đấy. Thế là con ngủ đi. Lúc con mở mắt ra, y tá nói với con của con là mẹ sống rồi. Con nói: thật là tạ ơn Ba Đấng. Sáng ngày 7/11/2016, con được rút 3 ống ở cổ, 2 bác sĩ rút ống chúc mừng con, chiều đến con được rút 3 ống ở bụng, sáng 8/11/2016, các bác sĩ đến chúc mừng con và cho con xuất viện (chỉ có 4 ngày). Nay con đã khỏe mạnh. Bác sĩ nói cuối năm 2017 con sẽ thông tim lại, có thể đặt 1 cái máy tim con bảo hành 25 năm.

Con về đây để kể câu chuyện này vì con đã được Mẹ Núi Cúi, cha Chánh Giuse đã cầu bầu cho con. Thư dài quá xin quý vị thông cảm.

Nhân dịp năm mới, con kính chúc Đức Cha, quý Cha, quý Sơ và cộng đoàn 1 năm mới an khang, thịnh vượng và luôn cầu nguyện cho con.

12g40, ngày 2/2/2017

Con

Maria Nguyễn Thị Thanh Tĩnh

Đại học trường làng

** * **

Đức Mẹ Núi Cúi đã cứu chữa tôi như thế nào?

Trong giáo phận Xuân Lộc và những tháng 7,8,9 là những tháng hè. Trong giáo phận có nhiều giáo xứ tổ chức Thêm sức hoặc của các dòng tu lễ khấn dòng. Một giáo phận lớn có hơn 300 giáo xứ và hàng chục nhà mẹ dòng tu, không kể các giáo xứ và dòng tu ngoài giáo phận mời chủ lễ hoặc giảng tĩnh tâm...

Vào cuối tháng 7 năm 2017, Đức cha Giuse Đinh Đức Đạo và đức cha Gioan Đỗ Văn Ngân đều bận cộng tác mục vụ nên các ngài có nhờ tôi đi thay công tác mục vụ là ban Bí tích Thêm sức thay cho các ngài. Tôi cũng rất vui vì còn sức khỏe hơn nữa đây là dịp rất tốt để tôi vận động gây kinh phí xây dựng Núi Cúi. Những ngày đầu phục vụ rất an vui, kết quả như giáo xứ Lộ Đức, cha quản hạt Xuân đã trích quỹ giáo xứ dâng Đức Mẹ Núi Cúi nửa tỷ đồng.

Ngày thứ 6, tôi chủ lễ Ngọc khánh cho cha cố Hộ ở giáo xứ Hòa Bình. Cuối lễ, khi chào thăm chúc mừng cha cố, tôi đứng đã không vững. Sau lễ, như đã hứa, tôi đến

viếng xác người bố của một đại ân nhân. Khi trở về tôi đã cảm thấy mệt, nhưng còn cố được. Đến ngày thứ Bảy tôi đi chủ lễ Thêm sức tại giáo xứ Ngọc Đồng, hạt Hòa Thanh, sau khi thăm hỏi Ban hành giáo và các hội đoàn trong xứ, nhận quà dâng cho Đức Mẹ rồi lên lễ, vì yếu sức, tôi không thể mặc áo cuối nhà thờ theo đoàn rước vào nhà thờ như thường lệ. Tôi chỉ leo cầu thang ở đầu nhà thờ từ phòng áo ra bàn thờ. Tôi vừa làm Dầu Thánh giá, chào chúc bình an, xướng kinh Vinh danh là cơn sốt ập đến. Tôi phải nhờ cha quản hạt Xuân tiếp tục chủ tế và ban phép Thêm sức cho các em.

Tôi được diu vào phòng thánh và cởi áo lễ. Ông thầy giúp đưa tôi vào phòng nghỉ. Được một lát, tôi xin ông chánh gọi xe đưa tôi về Tòa Giám mục. Lên xe rồi, cơn sốt quật tôi nằm bất tỉnh cho đến khi về Tòa Giám mục. Cha văn phòng phải lấy ghế ngồi đánh máy tính có bánh xe đặt tôi ngồi đẩy vào trong thang máy và đưa tôi vào phòng nằm trên giường lúc tỉnh lúc mê. Bác sĩ Hải là bác sĩ nhà, cho là tôi bị cảm nặng cho uống thuốc giải cảm nhưng cơn sốt vẫn không giảm. Trái lại, mỗi lúc bệnh tôi một trở nặng, từ chiều thứ Bảy sang đến ngày Chúa nhật. Chiều ngày thứ Bảy, các cháu và gia đình được gọi xuống. Sau khi trao đổi, các cháu và Tòa Giám mục quyết định đưa tôi xuống thành phố vào các bệnh viện lớn các cháu quen biết. Cha quản lý Tòa Giám mục Đaminh gọi xe cứu thương của bệnh xá Thanh Sơn dòng Gioan Thiên Chúa đưa tôi tới bệnh viện Đại học Y Dược. Vào bệnh viện Đại học Y Dược nằm đợi để làm thủ tục vào phòng cấp cứu để khám bệnh và lấy giường

nằm, nằm ở phòng đợi một lát, tôi không còn biết gì nữa cho tới 2 ngày sau khi tỉnh lại, tôi mới biết tôi đang nằm ở bệnh viện trong một căn phòng khá rộng, phía đầu giường 2 cái máy gì đó. Chỉ biết miệng mũi tôi đều có ống thở. Hai tay, tay nào cũng lúy lẫm các ống truyền dịch. Phía trước mặt 3 chai nước truyền dịch liên tục nhỏ, suốt 24 tiếng. Chung quanh giường tôi là người nhà đầy lo âu. Thấy tôi mở mắt cứ động được mọi người thở phào. Bác sĩ đứng bên dùng que bông lẩn lẩn trên chân tôi xem tôi có cảm giác gì không? Tôi gật, bác sĩ nói lớn: hợp thuốc rồi. Sau này tôi được nghe kể lại giai đoạn tôi bị hôn mê.

Tại phòng cấp cứu, dì xuân Dung và cháu Huy thay người nhà chứng kiến và ký vào giấy cam kết. Khi khám bệnh cho tôi, các bác sĩ kết luận tôi bị sốt rét cấp tính nặng và bị viêm màng phổi, để lâu quá phổi đã bị tổn thương nặng, may ra mới cứu được mạng sống, còn hai chân thì sẽ bị tê liệt... Nhờ các cháu quen với Ban Giám đốc bệnh viện, tôi được đưa lên phòng chăm sóc đặc biệt ở lầu 8. Đáng lý ra, bệnh nhân bệnh phổi phải ở phòng lầu 9, nhưng vì bệnh nhân phổi quá đông, không có phòng riêng nên tôi được đưa lên phòng đặc biệt dù tôi vẫn hôn mê. Thấy bệnh tình của tôi không biến chuyển, bác sĩ trực đã nói nhỏ với người nhà: cơ sự này phải cho người nhà biết để lo hậu sự. Nghe nói vậy, cháu Huân (Giám đốc xây dựng) bàn với người nhà chuyển tôi sang bệnh viện Chợ Rẫy. Nhưng bàn đi tính lại, đưa sang chợ Rẫy lại mất thời gian chẩn đoán lại, nên cứ để lại bệnh viện Đại học Y được, chỉ xin với bác

sĩ Giám đốc đổi thuốc xem có biến chuyển tốt hơn không. Chính vì vậy khi tôi tỉnh lại, bác sĩ Phó Giám đốc thăm hỏi và khi thấy tôi đã tỉnh lại, bác sĩ Phó Giám đốc mới nói: hợp thuốc rồi.

Phần tôi trong thời gian hôn mê đó, tôi chỉ còn nhớ khi nằm dưới đất khi bay bổng trên trời. Điều ấn tượng nhất là tôi mặc áo dòng đen Giám mục bay lượn nhiều vòng xung quanh *Nhà nguyện Thánh Thể* trên núi (Sau này nhà nguyện này là đài Đức Mẹ). Tôi bay lượn nhiều vòng, vòng thứ 3 tôi đưa theo ông chánh Gioan B. Phạm Quang Tiến bay sang phần đất mà sau này xây dựng *Nhà nguyện Thánh Thể*. Tôi thả ông xuống và chỉ cho ông.

Khi mới tỉnh lại, tôi gặp cha Đaminh và thấy thầy Micae Bùi Công Thuần đến thăm. Tôi kể ngay về giấc mộng này để chia sẻ. Qua hai sự kiện, một là bác sĩ Phó Giám đốc thông báo tôi đã hợp thuốc, hai là lúc tôi tỉnh lại sau giấc “chiêm bao” tôi nhận ra Đức Mẹ đã cứu tôi để tôi còn phục vụ Đức Mẹ Núi Cúi.

Tuy nhiên, tôi cảm nghiệm điều này: để được phục vụ Đức Mẹ, Đức Mẹ còn đòi tôi phải trả giá:

Từ lúc tôi tỉnh lại, toàn thân tôi đau nhức vô cùng, đụng vào chỗ nào nơi thân thể tôi cũng đau nhức, ngay cả việc giúp tôi trở mình cũng cần tới 3 người. Còn khi đưa tôi để chụp tim, chụp phổi, chụp CT, chụp MRI, không thể nào đụng vào chân tôi được. Bốn người cầm bốn góc tấm dra giường rồi nhẹ nhàng đưa lên xe lăn để đưa tôi đến các phòng chuyên môn ở xa phòng tôi nhiều

tầng, qua nhiều hành lang, và nhiều thang máy, mỗi lần di chuyển là mỗi lần đau nhức, mà trong lúc này với bệnh của tôi phải tới nhiều phòng chuyên môn để kiểm tra.

Tôi phải ở lại bệnh viện đại học Y Dược để điều trị phục hồi và tập Vật lý trị liệu 12 ngày từ ngày 28/7 đến ngày 10/8. Thời gian này là thời gian thăm viếng và an ủi từ Đức cha, Đức ông, quý cha quản hạt, quý cha nhà dòng, thân hữu, thân nhân, chính quyền TW, tỉnh, huyện v.v. đầy hoa, đầy quà.

Nhưng hình như thử thách đó chưa đủ với ơn được phục vụ công tác Núi Cúi. Vừa từ bệnh viện Đại học Y Dược về Tòa Giám mục được 1 tuần thì tôi lại bị lên cơn sốt, bị hôn mê. Xe cấp cứu bệnh xá Thanh sơn lại chở tôi xuống bệnh viện Thánh Tâm (bệnh viện thống nhất Đồng nai) để cấp cứu. Bác sĩ chẩn đoán tôi bị ung thư tuyến tiền liệt. Tôi phải nằm điều trị tại nhà ở của các thầy dòng Gioan Thiên Chúa chờ hạ huyết áp, chụp phổi, chụp CT, chụp MRI rồi mới đưa tới khoa cấp cứu chờ giải phẫu. May mà tôi chỉ bị ung thư lành tính. Tôi phải ở lại bệnh viện Thánh Tâm và nhà dòng Gioan Thiên Chúa 10 ngày để hồi sức, tập dưỡng sinh, rồi được về lại Tòa Giám mục.

Thêm vào thánh giá của tôi là cái chết của bà chị dâu Maria Đặng Thị Lan, và thương tâm hơn là, cái chết của người cháu ruột Giuse Nguyễn Công Hải. Hải 46 tuổi, để lại vợ trẻ và 6 con: 1 trai, 5 gái. Qua những thử thách này, Chúa đã ban cho tôi nhận được sự giúp đỡ dồi dào

và quảng đại ngay từ lúc tôi còn đang trên giường bệnh. Các ân nhân trong và ngoài Giáo phận có những món quà lên đến hàng mười mấy tỷ đồng. Có người nhận cả 1 công trình. Các dòng tu nam nữ thăm hỏi cầu nguyện đóng góp tài chính cho Mẹ Núi Cúi. Đặc biệt, các Linh mục đã góp phần riêng cho *Nhà nguyện Thánh Thể* tiếp tục góp thêm, và còn tích cực vận động giáo dân tham gia, gia đình Anrê Núi Cúi gặp 2-3 lần tiền lạc quyền toàn giáo phận.

Còn công việc xây dựng tại Núi Cúi, Đức ông Vinhson và quý cha trong Ban xây dựng gia tăng công tác. Các kỹ sư, kiến trúc sư, công ty, công nhân... ai ai cũng đều nỗ lực đẩy mạnh thi công. Cả chính quyền Trung ương, Tỉnh, Huyện, Xã cũng tạo nhiều điều kiện cho công trình Mẹ Núi Cúi. Tất cả những sự việc cho tôi cảm nhận Đức Mẹ đã thương cứu tôi khỏi cơn bạo bệnh và còn muốn dùng tôi được phục vụ Trung tâm Núi Cúi cho Mẹ để Chúa được vinh danh.

Đức Mẹ Núi Cúi đã cứu một người tân tòng được khỏi bệnh Covid. Đó là trường hợp của bà Têrêsa Calcutta, bốn đạo mới. Bà đã gửi thư kể lại trường hợp của bà như sau:

*Kính thưa Đức cha, quý cha, quý sơ và cộng đoàn,
Con là Têrêsa Calcutta Nguyễn Thị Thanh Huyền. Con xin kể lại ơn phước con đã may mắn được lãnh nhận từ*

Thiên Chúa, Đức Mẹ Núi Cúi qua lời cầu nguyện của Đức cha Đaminh Nguyễn Chu Trinh, của quý Cha, quý Sơ và toàn thể cộng đoàn.

Năm nay con tròn 70 tuổi và hiện tại đang sinh sống tại Tp. Hồ Chí Minh. Vì mối liên hệ đặc biệt với Đức cha Đaminh, con đã được nhận Đức Chúa, yêu mến Chúa và đã trở thành con Chúa cách đây 4 năm.

Thời gian qua, dịch bệnh Covid bùng phát tại Tp. Hồ Chí Minh và đã có rất nhiều người qua đời trong cơn đại dịch vì bị nhiễm bệnh Virus Corona. Con là một trong số những người cao tuổi bị dương tính Covid. Bản thân con đã lớn tuổi và có rất nhiều bệnh nền. Con bị bệnh tiểu đường hơn 20 năm, bệnh huyết áp cao giai đoạn cuối năm 2020. Con phải liên tục nhập viện vì huyết áp tăng từ 180 đến 20. Bệnh đau bao tử mãn tính, viêm gan B và bị suy thận nhẹ. Không những thế, năm 2006, con đã phải nhập viện và được chẩn đoán là bị ung thư tuyến giáp và phải hoàn toàn cắt bỏ tuyến giáp vào năm đó.

Những ngày đầu, con không biết mình bị nhiễm Virus Corona. Nhưng với triệu chứng là trong 5 ngày liên tiếp, con bị tiêu chảy mỗi ngày 10 lần. Các con của con không dám đưa con đi đến bệnh viện khám vì khi đó tình hình dịch bệnh bên ngoài đang bùng phát. Nhưng khi cơ thể con đã quá kiệt quệ và không thể ăn uống gì nữa thì các con của con đã tức tốc đưa con nhập viện đa khoa Hoàn Mỹ Sài Gòn. Hôm đó là ngày 21/8/2021, đây là thời gian dịch bệnh đang bùng phát nghiêm trọng nhất

tại Sài Gòn. Bác sĩ tại đây đã test CPR cho những bệnh nhân nhập viện và sau khi có kết quả con được chẩn đoán là dương tính virus Corona. Ngoài ra, con còn bị tiêu chảy rất nặng và nguy cơ cao dẫn đến nhiễm trùng máu. Nhưng các bác sĩ không tiếp nhận con vào bệnh viện Đa khoa Hoàn Mỹ Sài Gòn vì nơi đó không chữa bệnh này mà phải chuyển qua bệnh viện dã chiến hoặc chuyển lên bệnh viện Hoàn Mỹ thuộc Tp. Thủ Đức. Các con của con không muốn con phải nằm trong bệnh viện dã chiến, nên đã đưa con về nhà cách ly và tự chăm sóc chữa trị. Lúc đó, toàn bộ cơ thể con đã kiệt quệ và rất sợ hãi. Con gái của con đã gọi điện cho Đức cha cố Đaminh và xin ngài cầu nguyện cùng Thiên Chúa và Đức Mẹ Núi Cúi để con có thể vượt qua cơn đại nạn này. Con hằng ngày vẫn cầu nguyện cùng Thiên Chúa và Đức Mẹ.

Đức Cha Đaminh đã thương tổ chức Thánh Lễ riêng và nhờ các cha tại nhà thờ Tòa Giám mục Xuân lộc để cầu nguyện cho con. Nhờ lời cầu nguyện của Đức cha và quý cha, của các con cháu và gia đình ông bà sui gia ở giáo phận Bùi chu, con đã được các con trợ giúp tự điều trị dứt tiêu chảy trong 7 ngày. Sau 7 ngày đó, con đã test PCR và nhận được kết quả âm tính với virus Corona.

Con tin rằng nếu không có che chở của Thiên Chúa và Đức Mẹ, cùng lời cầu nguyện sốt sắng của Đức cha Đaminh, của quý Cha, quý Sơ và mọi người thân thuộc, có lẽ con đã không qua khỏi, vì năm nay con đã 70 tuổi và mắc nhiều chứng bệnh nên.

Giờ đây, sau hai tháng rưỡi, con đã phục hồi hoàn toàn về sức khỏe, con vô cùng tạ ơn Thiên Chúa, Đức Mẹ Núi Cúi đã gìn giữ người tân tòng như con và đã tiếp thêm sức mạnh cùng niềm tin cho con để con biết tin thác vào tình yêu thương vô bờ bến của Thiên Chúa và của Đức Mẹ.

Con đã được hưởng hồng ân quá lớn lao từ Thiên Chúa và Đức Mẹ. Con cũng xin tạ ơn Đức cha Đaminh, quý cha, quý Sơ và mọi người thân thuộc. Xin Thiên Chúa và Mẹ Maria trả ơn bội hậu cho các ngài.

Con cũng muốn lan tỏa ân phước mà con đã nhận được từ Thiên Chúa và Đức Mẹ Núi Cúi đến mọi người để chúng ta biết tin thác vào tình yêu thương nơi Chúa và Đức Mẹ. Con xin cảm ơn.

Têrêsa Calcutta Nguyễn Thị Thanh Huyền

* * *

Khi được sui gia ngoài bắc báo tin, tôi nói với cháu Thuận, cha con ta cần xin Đức Mẹ Núi Cúi cho bà vì bà là mẹ vợ của cháu Huân, là tân tòng được rửa tội tại *Nhà nguyện Thánh Thể* ở Núi Cúi. Gia đình bà còn rất nhiều người ngoại. Bà dù mới theo đạo nhưng rất thành tâm tin Chúa và yêu mến Đức Mẹ. Bà đã lấy tên thánh là Têrêsa Calcutta để theo gương thánh nữ làm việc Bác ái tốt.

Khi được tin báo, tôi và cháu Thuận, quý cha, quý dì Tòa Giám mục cầu nguyện lần hạt nài xin Đức Mẹ Núi Cúi cứu chữa bà và đặc biệt trong thánh lễ sáng ngày

Chúa nhật hôm sau, tôi thông báo cho mọi người dự lễ ở nhà nguyện riêng Tòa Giám mục hợp ý dâng lễ cầu nguyện cho bà mẹ Huân vừa bị mắc Covid được Chúa Giêsu Thánh Thể là thầy thuốc cao tay, một lời Chúa mọi sự sẽ lành mạnh. Lễ xong tôi gọi ngay cho cháu Nhân là vợ của cháu Huân, cũng là con gái của bà Têrêsa Calcutta, cháu Nhân trả lời: mẹ con đã đỡ bệnh rồi.

Sau đây là thư của chị Maria Trương Ngọc Hương, người mẹ có đứa con bị mắc Covid, nhưng đã được cứu thoát giữa làn ranh sinh tử. Chị đã viết thư thuật lại như sau:

Tạ ơn Chúa, muôn ngàn đời con tạ ơn Chúa đã nhận lời cầu của Đức Mẹ Núi Cúi qua sự cầu khẩn của Đức cha cố Đaminh, cho con trai lớn của con là Phaolô Ngô Minh Nhật đã “sống lại” từ cõi chết vì căn bệnh covid. Con xin tường thuật lại một tháng 2 ngày, thật kinh hoàng tuyệt vọng và nỗi khốn cùng của kiếp nhân sinh.

Khi nghe con của con mắc vào Covid và những hiện tượng xảy đến thì con nghĩ rằng cháu khó có thể quay trở lại nhà, nhưng một “phép lạ” đã xảy đến trong bình an, qua ơn Chúa chữa lành nhờ sự cầu nguyện của Đức cha Đaminh với Đức mẹ Núi Cúi cho con trai của con vượt qua được cơn bệnh covid ngặt nghèo.

Ngày 20/09/2021, em Nhật bị ho nhiều rồi phát sốt. Sau khi Test nhanh Covid thì xác nhận em bị dương tính Covid. Gia đình rất lo lắng và con trai lớn của em Nhật, 11 tuổi cũng bị dương tính Covid. Nội trong ngày đó, người ta đưa cháu bé đi cách ly ở bệnh viện dã chiến số 6. Đến ngày 22/9, xe y tế đến đưa em Nhật đi cách ly cũng tại bệnh viện dã chiến số 6. Hai cha con được gặp nhau. Đến ngày 24/9, vợ và con trai nhỏ 8 tuổi lại tiếp tục được đưa đi cách ly tại bệnh viện dã chiến số 11. Sau 7 ngày được điều trị ở bệnh viện dã chiến số 6, em Nhật đã trở bệnh nặng. Bác sĩ cho biết em đã bị suy hô hấp nặng không biết là chết lúc nào, cho nên người ta cần cho vợ cháu đến gặp lần cuối. Nhưng lúc đó vợ cháu đang bị cách ly ở bệnh viện dã chiến số 11 tại Căn Cứ không thể về được. Tôi cũng đã thuê xe cứu thương ở bệnh viện Đồng Nai và bệnh viện Itô (Hoàn Mỹ) đến chở vợ cháu về, nhưng tất cả đều từ chối.

Trong phận một người mẹ, dù cố gắng giữ bình tĩnh nhưng trong hoàn cảnh ấy, tôi cũng không thể giữ bình tĩnh được nữa. Tôi gia tăng cầu nguyện, hy sinh, nhờ cậy và tin tưởng là chỉ quyền năng Chúa mới có thể cứu con của tôi thôi chứ không thể cậy nhờ vào bác sĩ hay bất cứ điều gì ở thế gian này nữa. Thế là con đã nhờ, kêu cầu đến các Đan viện, các Hội dòng, các linh mục, các sơ, thậm chí tôi còn gọi điện đến các trại phong ở Di Linh, Bình Minh, Đan Minh, các trại phong và làng cù ở Kontum để nhờ tất cả mọi người tha thiết cầu xin với Thiên Chúa để cho con của tôi được ơn chữa lành. Vì con biết bệnh tình của cháu khó qua khỏi, nhưng con

luôn đặt niềm tin con của con sẽ sống qua lời cầu nguyện của rất nhiều người... Các chị em bạn của con nói: “Chị ơi! Chị hãy gọi điện cho Đức cha cố Đaminh đi, để Đức cha cầu nguyện cho cháu” và chính chị Loan, một trong những chị em của con đã gọi điện cho Đức cha cố để báo tin về tình trạng của con con đang bệnh Covid nặng lắm và Đức cha đã gọi điện cho con, vì con không dám làm phiền đến Đức cha.

Nhận được những lời chia sẻ, động viên của Đức cha, con cũng cảm thấy vững tin hơn và xin Đức cha cầu nguyện cho con của con. Đức cha không những đã cầu nguyện, dâng lễ cầu theo ý nguyện của tôi mà Đức cha còn nhờ cha Tổng Đại diện đại diện giáo phận gọi điện nhờ bác sĩ ở bệnh viện đã chiến số 3 can thiệp dùm trường hợp con của con...

Và “phép lạ” đã xảy đến. Ngày 28/9, cháu có gọi điện về cho con lúc 15g00, cháu nói lời xin lỗi vì từ nhỏ đến lớn đã làm những điều ba mẹ buồn phiền, xin ba mẹ tha lỗi cho con. Nếu con chết rồi thì xin ba mẹ đem hài cốt con về giáo xứ thánh Giuse, an táng con ở đó. Nghe “những lời trần trời đỏ”, con cũng cố giữ bình tĩnh an ủi con: không sao đâu con, có Đức cha cầu nguyện cho con rồi, con cố gắng lần chuỗi nhé con. Con con trả lời là con vẫn lần chuỗi luôn. Con cũng gọi điện nhờ 1 cha là tình nguyện viên ở bệnh viện đã chiến số 6 đến xức dầu cho cháu thì cha cho biết là cháu đã xưng tội rồi, nhưng không thể xức dầu được vì cháu không thể bỏ đồ bảo hộ ra được. Con cũng tạ ơn chúa và an tâm vì cháu đã xưng tội rồi. Khoảng 18-19g, cháu lại gọi điện báo

là con đã được chuyển qua bệnh viện Thánh Tâm (bệnh viện Thống Nhất Đồng Nai) rồi. Từ đó, con không còn tin tức của cháu nữa. Khi đó, con và gia đình rất hoang mang, cũng phải chuẩn bị tinh thần đón nhận tin buồn, đón nhận hài cốt như bao nhiêu người đã bị covid. Cho nên, hai ngày sau, con không có tin tức của cháu, con chỉ còn biết cầu nguyện kêu xin Đức Mẹ: Mẹ ơi! bây giờ, con của con đang trong bệnh viện một mình, không biết sống chết thế nào, con kêu xin Mẹ, con xin tổng lãnh Thiên Thần Raphael đến chữa lành bệnh dùm con. Con xin thánh bốn mạng đi với Đức Mẹ đến chăm sóc con của con dùm con, vì bây giờ chỉ có Mẹ và thiên thần bản mệnh được vào bệnh viện covid mà thôi. Cho nên con tin, con nhờ, con xin hãy giúp con... Con lấy hết sự can đảm gọi điện cho cha Tổng Đại diện và con biết việc này làm phiền ngài. Con xin cha Tổng Đại diện giúp con tìm 1 tu sĩ, 1 linh mục, 1 bác sĩ nào đang có mặt trong khu điều trị covid. Thế là ngài cho con số điện thoại của một Sơ đang là bác sĩ trong đó. Cha Tổng Đại diện cũng nói là đừng gọi điện mà chỉ nhắn tin thôi nhé. Con đã thực hiện như thế và con nhắn tin nhờ Sơ tìm dùm con cháu Phaolô Ngô Minh Nhật từ bệnh viện đã chuyển số 6 chuyển viện qua. Chiều hôm đó, khi trở về phòng báo tin cho con: bạn ấy đang được theo dõi ở tầng 5, phổi đông đặc, thở ôxy vòng cao, chụp X quang là phổi trắng. Khi con nghe tin như vậy vì con của con còn sống, nhưng cũng hoang mang tình trạng như vậy thế nào. Con nhắn tin lại với sơ, hỏi là tình trạng như vậy có hy vọng gì không Sơ. Chiều hôm

sau, khi trở về phòng, Sơ lại trả lời cho con: tình trạng như cháu có người qua được nhưng cũng có người không qua được. Biện pháp cuối cùng là lọc máu và phổi, nhưng hai biện pháp này ở bệnh viện đều quá tải. Con cũng cảm ơn Sơ đã cho biết. Rồi ngày lại ngày, giờ lại giờ, trong sự lo âu sợ hãi, chỉ còn biết bám chặt vào quyền năng và lòng thương xót của Chúa và Mẹ Maria. Con tin chắc một điều, khi Đức cha cố nói với con là con hãy cầu nguyện với Đức Mẹ Núi Cúi để Đức Mẹ cứu chữa và trở thành chứng nhân cho Mẹ nhé! Con cứ nhớ lời đó luôn và nói với mọi người là hiệp lòng với Đức cha cố để cầu nguyện với Đức Mẹ Núi Cúi.

Thời gian covid, không làm ăn buôn bán gì, chỉ biết cầu nguyện thôi, từ nhân viên cho tới mọi thành phần trong nhà: sáng xem lễ cầu nguyện, trưa đọc kinh thương xót cầu nguyện cho các bệnh nhân, chiều tối lần hạt đọc kinh cho các bệnh nhân, kêu xin Lòng Thương Xót của Chúa chữa lành cho các bệnh nhân trong đó có con của con.

Phần con, con hết lòng kêu xin và bám chặt áo của Mẹ Núi Cúi và xác tín rằng Mẹ sẽ làm điều này cho con. Cuối cùng, Mẹ đã làm cho con, Mẹ đã vào phòng cấp, Mẹ đã dùng bàn tay giúp đỡ nhiệt thành của bác sĩ Lam Thuyên- Sơ Đaminh Tam Hiệp, từ đó sức khỏe của cháu dần dần được tiến triển và hồi phục. Sơ nói cháu đã cộng tác với bác sĩ và đặc biệt là tay cháu lúc nào cũng cầm tràng hạt Mân Côi. Đó là động lực để Chúa và Mẹ đã cứu chữa cháu. Tạ ơn Chúa và Đức Mẹ. Tạ ơn quyền năng của Chúa và Mẹ Maria.

Sau đó, con đã gọi điện được cho cháu dù cháu vẫn còn phải nằm sấp thở máy ôxy vòng cao, vì cháu ho nhiều quá. Khi đó con cũng nhờ Sơ chụp cho con vài tấm hình của cháu để sau này nếu cháu có không qua khỏi thì cho con của nó được có một chút kỷ niệm của cha nó.

Rồi từng ngày có Sơ chăm sóc lo lắng cho con của con như một “người mẹ”, trong ơn phù trợ của Đức Mẹ và sự nỗ lực của các y bác sĩ, nhân viên y tế bệnh viện Thánh Tâm, cháu đã được chữa lành nhờ ơn Thiên Chúa và Mẹ Maria.

Một điều vui mừng đã xảy đến, ngày 11/10, cháu đã được xuất viện để chuyển về bệnh viện dã chiến số 3. Lại thêm 1 ơn phúc là vì con đã cầu xin Đức Mẹ trước đó cho con của con về bệnh viện số 3, vì ở đây điều kiện rất tốt và Đức Mẹ đã nhận lời và cháu đã được chữa trị ở đây.

Ngày 22/10 - lễ nhớ Đức giáo hoàng Gioan Phaolô II, cháu đã được xe bệnh viện chở về nhà trong tâm tình tạ ơn Chúa và Mẹ Maria Núi Cúi, thánh cả Giuse và các thánh trên trời. Gia đình con đã thoát qua cơn đại nạn. Cảm ơn Đức cha cố Đaminh, các linh mục, tu sĩ, quý sơ, các Đan viện, Hội Dòng và cả các bệnh nhân phong đã cầu nguyện xin ơn chữa lành cho con trai của con được sống lại từ cõi chết. Và chính cháu nói là cháu sẽ làm chứng về điều này để mọi người biết rằng dù làm phước nhiều đến đâu cũng có tội nhiều hơn cái phước, cho nên cháu sẽ làm chứng về điều này. Thánh lễ là trên hết, tràng hạt Mân Côi và Lòng Thương Xót Chúa sẽ cứu

chữa những người tội lỗi được sống lại phần hồn. Vì thế đừng bao giờ bỏ Thánh lễ và tràng chuỗi Mân Côi và Lòng Thương Xót của Chúa. Không quyền năng bằng quyền năng Thiên Chúa, chỉ có Thiên Chúa qua sự bầu cử của Mẹ Maria, điều gì Thiên Chúa cũng có thể làm cho nhân loại này.

Qua dịp này, con tin rằng đây là một biến cố cho con người nhìn ra để nhìn thấy tội phước của mình mà ăn năn sám hối, quay về kêu xin Lòng Thương Xót của Chúa. Chỉ có quyền năng của Chúa và sự bầu cử của Mẹ Maria mới diệt được con Covid này thôi. Tạ ơn Chúa và Mẹ Maria Núi Cúi. Con xin tri ân và cảm tạ Đức cha cố.

Con Maria Trương Ngọc Hương

* * *

Tôi được chị Maria Nguyễn Thị Thanh Loan, ở giáo xứ Bùi Vĩnh- Giáo hạt Tân Mai báo tin cho tôi là con trai của Anh Giacôbê Ngô Văn Minh (Luu) và chị Maria Trương Ngọc Hương – bánh xèo 352 bị mắc Covid, bệnh tình nguy kịch khó qua khỏi, đang ở Trung tâm cách ly Biên Hòa. Gia đình đang rất bối rối, lo lắng; chị Hương còn giữ được bình tĩnh và chịu được, còn anh Minh rất buồn và khóc thảm. Anh chị xin Đức cha cầu nguyện Đức Mẹ Núi Cúi và nói với cha Tổng Đại diện đang phụ trách các chủng sinh và dòng tu đang giúp các

bệnh nhân covid trong các trại cách ly, nếu có quen với bác sĩ Giám đốc cho chuyển anh về bệnh viện Thống Nhất để cứu anh. Cha Tổng Đại diện đã nói giúp và anh đã được đưa về bệnh viện Thống Nhất. Ở đây, bác sĩ cũng nói nhỏ với người nhà anh khó qua khỏi.

Phần tôi, khi nghe chị Loan báo tin, chúng tôi đã họp nhau cầu nguyện, lần hạt nài xin Đức Mẹ Núi Cúi và chúng tôi cũng dâng lễ đồng tế tại nhà nguyện Tòa Giám mục để xin Chúa Giêsu Thánh Thể - Chúa của Mẹ Núi Cúi cứu anh Nhật- con anh chị Lưu Hương.

Xin Chúa nhìn đến tấm lòng tin cậy phó thác vào Chúa và Mẹ Núi Cúi. Anh chị cũng là ân nhân của Trung tâm Đức Mẹ Núi Cúi và rất giàu lòng bác ái đối với mọi hoàn cảnh.

Ít ngày sau, chị Hương đã báo tin cho tôi là anh Nhật đã thoát khỏi bệnh Covid và đã trở về nhà.

THAY LỜI KẾT

Còn rất nhiều ơn lạ dành cho mọi người có lòng tin đến với Trung tâm Mẹ Núi Cúi.

Hãy tiến lên núi, lên lầu đài của David, trên đó có Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội đang đứng cúi xuống nhìn bạn, mỉm cười với bạn và lắng nghe bạn cầu nguyện. Hãy tâm sự, trút mọi tâm tư cho Mẹ để Mẹ sẻ chia với bạn. Hãy đến với Chúa Giêsu Thánh Thể ngay bên đài Đức Mẹ, nơi mà Chúa đã chỉ cho tôi khi tôi trong cơn bạo bệnh.

Từ phần đất này, tiến sĩ Ngô Viết Nam Sơn đã thiết kế một trong những “tác phẩm” tuyệt vời là *Nhà nguyện Thánh Thể*. “Tác phẩm” này đã được PGS-TS Nguyễn Văn Hiệp kết cấu và các nhà thầu cố công xây dựng. Nhà nguyện có hai mái cong vút như hai Thiên thần đang cầm Thánh giá Chúa, giơ lên cao giữa bầu trời xanh bát ngát, như nói với mọi người: đây Thập giá Chúa Kitô, nơi ban Ôn Cứu Độ.

Đặc biệt nữa là, *Nhà nguyện Thánh Thể* này là “viên ngọc quý” do các Giám mục, các Linh mục Giáo phận đầu tư kinh phí. Những đóng góp ấy vừa nói lên lòng yêu mến Chúa Giêsu Thánh Thể, vừa nói lên tình yêu thương liên kết hiếm có trong giáo phận.

Bên trong nội thất của Nhà nguyện đã được Đức ông Vinhson Đặng Văn Tú và nhóm họa sĩ Luca dàn dựng nghệ thuật thánh làm nổi bật sự hiện diện của chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể, suối nguồn ơn thánh đang hiện diện, lắng nghe chia sẻ với con cái loài người, những người được Mẹ Núi Cúi chỉ tới để ban ơn.

Lạy Mẹ Núi Cúi, Trung tâm Mẹ Núi Cúi là nơi Giáo phận dâng để tôn vinh quyền năng của Thiên Chúa đã

ban ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội cho Mẹ. Tôn vinh Mẹ và các thánh tử đạo Việt Nam là các nhân chứng quyền sống. Để tạ ơn Chúa về bao ơn lành Chúa đã ban cho Giáo phận trong 50 năm qua. Và đền tạ Chúa và Mẹ vì những xúc phạm nhân quyền của cả thế giới và đất nước, giáo phận. Xin ban bình an cho chúng con, đặc biệt những người cầu khẩn Mẹ tại Trung tâm Núi Cúi.

Xuân lộc, ngày 11/11/2021

